

SUOMEN METSÄTIETEELLINEN SEURA — FINSKA FORSTSAMFUNDET

ACTA
FORESTALIA FENNICA

38.

ARBEITEN DER
FORSTWISSENSCHAFTLICHEN
GESELLSCHAFT
IN SUOMI

PUBLICATIONS OF THE
SOCIETY OF FORESTRY
IN SUOMI

PUBLICATIONS DE LA
SOCIÉTÉ FORESTIÈRE
DE SUOMI

HELSINKI 1932

Suomen Metsätieteellisen Seuran julkaisusarjat:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Sisältää Suomen metsätaloutta ja sen perusteita käsitteleviä tieteellisiä tutkimuksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin niteinä, joista kukin yleensä käsittää useampia tutkimuksia.

SILVA FENNICA. Sisältää Suomen metsätaloutta käsitteleviä kirjoitelmia ja pienehköjä tutkimuksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin. Kukin kirjoitus muodostaa yleensä oman niteen.

COMMENTATIONES FORESTALES. Sisältää muiden maiden kuin Suomen metsätaloutta ja siihen liittyviä aihepiirejä käsitteleviä tutkimuksia ja muita kirjoituksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin. Kukin nide sisältää yleensä vain yhden tutkimuksen.

Finska Forstsamfundets publikationsserier:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Innehåller vetenskapliga undersökningar rörande skogshushållningen i Finland och dess grunder. Banden, vilka icke utkomma periodiskt, omfatta i allmänhet flere avhandlingar.

SILVA FENNICA. Omfattar uppsatser och mindre undersökningar rörande skogshushållningen i Finland. Utkommer icke periodiskt; varje uppsats som skilt band.

COMMENTATIONES FORESTALES. Innehåller undersökningar och andra uppsatser rörande skogshushållningen och i samband med denna stående frågor utom Finland. Utkommer icke periodiskt. I allmänhet ingår i varje band endast en avhandling.

ACTA
FORESTALIA FENNICA

38.

ARBEITEN DER
FORSTWISSENSCHAFTLICHEN
GESELLSCHAFT

IN SUOMI

PUBLICATIONS OF THE
SOCIETY OF FORESTRY

IN SUOMI

PUBLICATIONS DE LA
SOCIÉTÉ FORESTIÈRE
DE SUOMI

Acta forestalia fennica 38.

	s.
1. Pöntynen, V.: Jalostamattoman puutavaran vienti Suomesta vuosina 1911—1931 1—113 Referat (Die Ausfuhr unveredelten Holzes aus Finnland in den Jahren 1911—1931.) 114—126	
2. Pöntynen, V.: Höyryalusten polttopuun kulutus 1—47 Referat (Der Brennholzverbrauch der Dampfschiffe in Finnland.) 48—56	
3. Heikkilä, T.: Das Spiegeldendrometer und die Bestimmung der Formklasse mit Hilfe eines Dendrometers 1—24 Selostus (Peilidendrometri ja muotoluokan määrääminen dendrometrin avulla.) 25—30	
4. Saari, Eino: Tutkimuksia Suomen sahateollisuuden raaka-ainekustannuksista 1—112 Summary (Investigations into the Cost of Raw Materials in the Finnish Saw-mill Industry.) 113—122	
5. Laitakari, Erkki: Suomen Metsätieteellisen Seuran toiminta vv. 1930—1932. (Die Tätigkeit der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Suomi während der Jahre 1930—1932.) 1—72	

HELSINKI 1932

SUOMALAISEN KIRJALLISUUDEN SEURAN KIRJAPAINON O.Y

JALOSTAMATTOMAN PUUTAVARAN
VIENTI SUOMESTA VUOSINA
1911—1931

V. PÖNTYNEN

*DIE AUSFUHR UNVEREDELTEN HOLZES AUS
FINNLAND IN DEN JAHREN 1911—1931.*

REFERAT

HELSINKI 1932

Alkulause.

Esillä oleva julkaisu jalostamattoman puutavaran viennistä liittyy yhtenä osana niihin koko maan puun käyttöä koskeviin tutkimuksiin, jotka Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen käyttötutkimusosastossa suoritettiin Professori EINO SAAREN johdolla. Suurin osa tässä olevista tuloksista on siten jo otettu ennakkotietoina huomioon maan koko puun käyttömääriä esitettäessä. Kahden viimeisen tutkimusvuoden tuloksia ei sensijaan ole nyt esitettyssä muodossa ennen käytetty.

Julkaisun olen saanut laatia professori SAAREN johdolla. Hän on ohjannut aineiston käsittelyä ja myöhemmin lukuisilla neuvoillaan opastanut teokseni laadintaa tarkastamalla mm. käsikirjoituksen. Kaikesta siitä korvaamattomasta avusta, jota professori SAARELTA olen saanut, lausun hänelle parhaimmat kiitokseni.

Monet jalostamattoman puutavaran vientiä koskevat seikat olisivat olleet vaikeita selvittää ilman erikoisasiantuntijain antamia tietoja. Useat vientiliikkeiden palveluksessa olevat henkilöt ovat minua erinomaisen auliisti opastaneet. Heille kaikille saan tässä yhteydessä esittää kiitokseni. Ennen kaikkea on mainittava se runsas apu, jota Tullihallituksen tilastokonttorista olen saanut. Varsinkin mainitun konttorin johtajan, maisteri VERNER LINDGRENIN asiantuntemukseen olen aina saanut turvautua. Kiireellisten omien töittensä ohella on hän lisäksi vaivautunut tarkastamaan teokseni ennen lopullista painattamista. Tästä kaikesta olen hänelle suuressa kiitollisuuden velassa.

Suomen Metsätieteellistä Seuraa saan kiittää siitä, että se on ottanut teokseni julkaisusarjaansa. Tohtori H. SCHLÜCKINGIÄ kiitän selostuksen kääntämisestä saksankielelle.

Tekijä.

Sisällys.

	Siv.
Johdanto	6
Ulkomaankauppatilaston käsittely.....	9
VIENTI TAVARALAJEITTAIN	20
Pyöreät puutavarat	22
<i>Tukit, mastot, piirut</i>	23
<i>Pylväät</i>	29
<i>Riu'ut, seipäät ym.</i>	31
<i>Kaivospölkkyt ja paalut</i>	33
<i>Paperi- eli hiomopuut</i>	40
<i>Haapapuut</i>	49
<i>Leppä-, visa-, rulla-, faneeripuut ja koivupropsit</i>	52
Halot	56
Veistetyt ja pälkityt tavarat	61
<i>Kaivospelkat, tavalliset pelkat ja vasat</i>	61
<i>Egyptin parrut</i>	63
<i>Tavalliset parrut</i>	65
<i>Ratapölkkyt</i>	68
<i>Lehterit</i>	73
KOKONAISVIENTI	76
Vienti yhteensä	76
Vienti eri maihin	84
Vientimäärien jakaantuminen järeän ja pienen puun kesken	87
JALOSTAMATTOMAN PUUTAVARAN VIENTI JA KOTIMAISEN TEOLLISUUDEN RAAKA-AINEET	94
JALOSTAMATTOMAN PUUTAVARAN TUONTI	106
Kirjallisuusluettelo	112
<i>Deutsches Referat</i>	114

Johdanto.

Puunjalostusteollisuuden raaka-aineiden ohella on meillä jalostamattoman puutavaran vienti suurimpia ns. vaihtelevia käyttöeriä. Samoin kuin teollisuuden raaka-aineiden selvittely vain yhdeltä vuodelta ei täysin valaise tämän käyttöerän osuutta maan puun käytössä ja metsätaseessa, samoin ei myöskään jalostamattoman puun vienti suuren vaihtelevaisuutensa takia riitä yhdeltä vuodelta koottujen tietojen perusteella osoittamaan todellista merkitystään. Vasta sitten kun viennistä voidaan esittää lukuja pitemmältä ajanjaksolta, saatetaan parhaiten arvostella myös jonkin määrätyn vuoden vientimäärien osuutta koko maan puun käytössä. Maan puun käyttöä koskevat yksityiskohtaiset tutkimukset kohdistuivat tosin v:een 1927, mutta yllämainitunlaisista syistä mm. jalostamattoman puun vienti päätettiin ottaa selvitettäväksi pitemmältä ajanjaksolta. Alkuvuodeksi valittiin v. 1911. Tähän on osaltaan vaikuttanut se, että tahdottiin saada selville vientimäärät myös joiltakin vuosilta ennen maailman sotaa sota-aikaan ja sen jälkeiseen aikaan verrattaviksi. Osaltaan vaikuttivat alkuvuoden valintaan aikaisemmat tutkimukset. Vv. 1886—1910 on mm. PAAVONEN (1911) julkaissut yhdistelmän puutavaran viennistä. Vaikka tämä julkaisu ja nyt esillä oleva eivät olekaan samoilla perusteilla laaditut, antavat ne kuitenkin suurin piirtein yhtenäisen kuvan eräitten tavaralajien viennistä lähes miespolven ajalta.

Puutavaran viennin selvittäminen pitkänlaiselta ajalta on paljon helpompaa kuin esim. teollisuuden raaka-aineiden laskeminen sen vuoksi, että virallinen ulkomaankauppatilasto, jota seuraavassa lyhyiden vuoksi sanotaan kauppatilastoksi, meillä on jo pitkän aikaa ollut suhteellisen täydellinen. Sen vientiä koskevassa osassa on puutavaralajit eritelty verrattain yksityiskohtaisesti, kuutiomääristä on kultakin vuodelta paljon toisiinsa verrattavia tietoja, ja mikä tärkeintä, kaikki määrät on mainittu tilavuusmittoina ja samoina mittayksikköinä, kuutiometreinä. Useiden muiden maiden vientitilastoja on paljon vaikeampi käyttää esillä olevan tapaiseen tarkoitukseen siitä syystä, että ne ilmoittavat puumäärät

painomittoina. Lisäksi voidaan kauppatilastomme perusteella tehdä melkoisen pitkälle menevä puutavaralajeittainen erittely. Tästä johtuu, että puutavaroiden vientimääriä on vuosittain verrattain helppo seurata. Ja tästä helppoudesta johtuu myös, että meillä on ammattikirjallisuudessa esitetty vientimääriä koskevia lukuja melkoisesti joko pitemmältä tai lyhyemmältä ajanjaksolta. Saattaa näinollen ottaa kysymykseen, onko syytä vielä kerran ryhtyä julkaisemaan näitä moneen kertaan esitettyjä ja ammattimiehille suurin piirtein tunnettuja asioita.

Jos kysymyksessä olisi vain kauppatilaston lukujen julkaiseminen sellaisinaan tai vain uudenlaisten ryhmitysten tekeminen, kannattaisi tuskin ryhtyä työhön. Luvuthan on jo kauppatilastossa vuosittain julkaistu ja sieltä tarpeentullen saatavissa. Mutta käyttötutkimusten kannalta katsoen ei tilastossa mainittuja puumääriä niiden kaikesta johdonmukaisesta merkitsemistavasta huolimatta voida kuin osaksi käyttää sellaisinaan. Kauppatilaston luvut tosin tarkoittavat, kuten mainittu, puumääriä kuutiometreinä, mutta eri tavaralajien kuutiomäärät eivät ole täysin rinnastettavissa. Useimmat tavaramäärät on ilmaistu kiintomittana, mutta osa esiintyy pinomittana. Kuoren käsittely ei ole täysin yhdenmukaista. Veistettyjen tavarain kuutiomäärä ei yleensä osoita alkuperäistä pyöreätä puuta, vaan poikkeaa siitä tuntuvasti tavaralajista ja kuutioimistavasta riippuen.

Käyttötutkimusten tarkoituksena vuoksi on erilaiset vientipuutavarat muunnettava mitoiltaan sellaisiksi, että ne voidaan yhdenmukaisina laskea yhteen ja että ne ovat rinnastettavissa muihin käyttöeriin. Sellainen mitta on kiintomitta. Niinkään on määrät saman tarkoituksena vuoksi muunnettava kuoretto maksimääräksi ja veistetyt tavaralajit pyöreäksi puuksi eli laskemalla mukaan se puumäärä, joka veistojätteinä on jäänyt vientipuuna käyttämättä. Lisäksi käyttötutkimuksien tarkoituksia varten puulajit on eriteltävä tarkemmin kuin voidaan tehdä pelkästään kauppatilaston perusteella. Näistä syistä johtuu, että yhdenmukaisiksi muunnetut vientimäärät ovat siksi eriluontoisia, muista käyttöeristä selvästi rajoitettuja, että ne katsottiin voitavan käsitellä koko maan puun käyttöä koskevien tietojen ohella erillisessä julkaisussa.

Niinkuin tehtävän asettelusta jo käy selville, ei tässä tulla käsittelemään maan puutavaran vientiä kokonaisuudessaan. Varsinaisten puunjalosteiden, kuten sahatavaran, faneerin, rullien, selluloosan, paperin ym. vienti jää kokonaan tämän selvittelyn ulkopuolelle. Tässä esitetyt tiedot koskevat vain maasta vietyjä pyöreitä runkoja tai rungon osia, halkaistuja ja

pälkittyjä ynnä veistettyjä tavaroita, joita yhteisellä nimellä sanotaan jalostamattomaksi puuksi.

Erikoisesti on tähdennettävä, että puumäärät tässä esityksessä tarkoittavat vain sitä rungon osaa, josta tavarat on valmistettu. Kantoja, tyveyksiä ja metsään jääneitä latvuksia ei ole otettu huomioon. Puumäärät eivät sen vuoksi tarkoita vientipuiden hakkuumäärää, vaan käyttömäärää.

Kun esillä olevan julkaisun tarkoituksena on nimen omaan jalostamattomana vietyjen puiden määrän selvittely, on niiden hintoja koskevat seikat yleensä sivuutettu. Hintoja käsitellään vain sikäli kuin määrien selvittelyn kannalta on katsottu tarpeelliseksi.

Ulkomaankauppatilaston käsittely.

Esillä olevan julkaisun pohjana on virallinen ulkomaankauppatilasto. Selviteltäessä sen perusteella puutavaran vientiä vv. 1911—31 on otettava huomioon, ettei tilasto ole pysynyt rakenteeltaan samanlaisena koko aikaa. Huhtikuun 1 p:stä 1919 astui voimaan uusi tullitariffi, jonka nimikejärjestely oleellisesti poikkesi v:sta 1906 saakka voimassa olleesta nimikkeistöstä. Uuden tullitariffin vuoksi muutettiin myös ulkomaan kauppaa koskeva tavararyhmittely tilastossa toisenlaiseksi kuin ennen.— Vaikka uusi tullitariffi astui voimaan keskellä vuotta 1919, on tilasto kuitenkin laadittu koko siltä vuodelta vanhaa tavararyhmittelyä noudattaen, mikä seikka helpottaa paljon tilaston käsittelyä.

Seuraavassa selvitetään lähemmin, mitkä kauppatilastossa mainitut tavaralajit on otettu mukaan esillä olevaan selvittelyyn. Kauppatilaston erilaisuuden vuoksi mainitaan tavaralajit erikseen vv. 1911—19 ja vv. 1920—31.

Vv. 1911—19.

Tilastonumerosta XIV on otettu mukaan seuraavat nimikkeet.

Honkaiset tai kuusiset, valmistamattomat tavaralajit:

1. mastot, piirrot, tukit ja sahirret, 2. lennätinpylväät, 3. Hollannin pelkat (ei ole viety maasta kys. olevana aikana), 4. propsit eli kaivospylväät (pitprops), 5. paperi- eli hiomopuut, 6. polttopuut, 7. muunlaiset.

Honkaiset tai kuusiset, veistetyt tai osaksi sahatut tavaralajit:

8. pelkat (tavalliset), 9. parrut (nelisärmäiset), 10. ratapölkkyt (slipers), 12. rimat, ruoteet ja listat, 13. kanget, airopuut ym.

Muut kotimaiset puulajit:

22. haapapuut, 23. polttopuut, 26. muunlaiset valmistamattomat veistetyt tavarat.

Vv. 1920—31.

Tavaralajiryhmästä XIII on otettu mukaan seuraavat tilastonumerot.

M u o v a i l e m a t t o m a t r u n g o t t a i r u n k o - o s a t :

Havupuut:

163. mastot ja piirut, 164. riu'ut ja seipäät, 165. pylväät, 166. tukit, 167. kaivospylväät ja -paalut, 168. paperi- eli hiomopuut, 169. muunlaiset.

Lehtipuut:

170. haapapuut, 171. leppäpuut, 172. visapuut, 173. rullapuut, koivupropsit ja koivufaneeripuut, 174. muunlaiset.

H a l a i s t u t r u n k o - o s a t :

Halot:

175. havuhalot, 176. koivuhaloit, 177. sekahalot, 178. kimpiaineet ja pärepuut, 179. muunlaiset.

P ä l k i t y t t a i v e i s t e t y t r u n k o - o s a t :

180. kaivospelkat (nelisärmäiset), 181. pelkat (tavalliset) ja vasat, 182. parrut (nelisärmäiset), 183. ratapölkkyt, 184. lehterit, 185. muunlaiset.

Jalostamattomana viedyt puut ovat olleet laadultaan hyvin erilaisia. Paitsi sitä, että vienti on käsittänyt järeydeltään hyvin monenlaista tavaraa, on puiden osittainen valmistusastekin ollut vaihtelevainen. Kysymyksessä oleva vientihän käsittää pyöreätä, halkaistua ja veistettyä puuta. Sen vuoksi muuntaminen pyöreäksi, kuorettomaksi puuksi ei voi tapahtua muutoin kuin muuntamalla kukin tavaralaji erikseen. Sitä varten tarvitaan runsaasti erilaisia muuntolukuja. Osittain nämä ovat pino- ja kiintomitan välisiä suhdelukuja eli pinon tiheyslukuja, osittain kappaleittain mitattavien puutavarain todellisen pyöreän ja kaupallisen kuutiomäärän välisiä suhdelukuja. Kun kaupassa ja kauppatilastossa esiintyy puutavaroita kuorellisina, puoli- tai kokopuhtaaksi kuorittuina, on täytynyt saada myös kuoren määrää osoittavia lukuja. Suuri osa kysymyksessä olevista muuntoluvuista on samoja, joita on käytetty yleensä käyttötutkimuksissa vastaavanlaisissa laskelmissa, mutta paljon on nimenomaan kauppatilaston käsittelyä varten täytynyt suorittaa erikoistutkimuksia muuntolukujen saamiseksi. Kaikki myöhemmin esitettävät luvut ovat siten lasketut, että kertomalla niillä kauppatilastossa esitetyt kuutiomäärät on saatu suoraan vastaava kiintomitta pyöreätä, kuoretonta puuta.

Vientipuutavarain laatu on oletettu samanlaiseksi koko tutkimus- aikana. Tämän vuoksi kerran laskettuja muuntolukuja on käytetty ylipäänsä samoina kaikkina vuosina. Ainoastaan muutamissa tapauksissa, kuten esim. halkomääriä laskettaessa, on tavarain erilaisuuskin eri aikoina pyritty ottamaan huomioon mahdollisuuksien mukaan.

Ryhtymättä tässä yhteydessä selvittämään muuntolukujen laskemis- perusteita mainittakoon kuitenkin, minkä erikoistutkimusten tuloksia esillä olevassa selvittelyssä on käytetty.

Pinotavaraa koskevat suhdeluvut perustuvat Aeron (1929) tutkimuk- siin. Samoihin tutkimuksiin perustuvat myöskin käytetyt kuoriprosentit, milloin kuori on oletettu tuoreeksi.

Halkojen kuorimäärää laskettaessa ei ole käytetty mainittua lähdettä. On nimittäin oletettu, että kauppatilastoon tulleet halkoja koskevat luvut tarkoittavat varastoissa jonkin verran kuivunutta tavaraa, jossa kuori- prosentti on pienempi kuin tuoreissa puissa. Varastohalkojen kuoripro- sentin määräämistä varten mitattiin käyttötutkimusosaston toimesta lukuisilta paikoilta eri osista maata n. 50 p.-m³ halkoja. Näistä mittauk- sista saatuja tuloksia (PÖNTYNEN, 1929) käytettiin muunnettaessa vienti- halot kuorettomaksi puuksi.

Veistettyjen tavaroiden muuntamiseksi vastaavaksi pyöreäksi puuksi mitattiin Egyptin parruja 826 kpl., muita myyntiparruja 1 202 kpl., ja lehtereitä 439 kpl.

Kauppatilastossa esiintyy vielä muita veistettyjä tavaroita, esim. ratapölkkyjä. Kuinka suuri niitä vastaava alkuperäinen pyöreä puu- määrä on ollut, sen seikan selvittämiseksi ei voitu suorittaa erikoismit- tauksia. Kun varsinkin ratapölkkyjä on eräinä vuosina viety melkoiset määrät, on valitettavaa, etteivät käytettävänä olleet varat riittäneet erikoistutkimusten suorittamiseen. Jottei kuitenkaan ratapölkkyjenkään tilastomääriä pyöreäksi puuksi muunnettaessa olisi jouduttu liikkumaan pelkästään teoreettisten laskelmain pohjalla, pyydettiin ja saatiin eräältä vientiliikkeeltä vv:lta 1927—29 tietoja, joiden perusteella saatettiin osa- puilleen laskea tarvittavat luvut.¹ Aineisto käsitti kaikkiaan 68 285 eri- laista vientiratapölkkyä, mikä määrä vastaa n. 5 540 k.-m³ veistettynä.

Vähäpätöisimmille veistetyille tavaralajeille laskettiin muuntoluvut joko teoreettisesti tai käytettiin niitä tunnettuja lukuja, joiden katsot- tiin kulloinkin parhaiten soveltuvan.

Halkoja koskevista erikoistutkimuksista on vielä mainittava niiden

¹ Tiedot saatiin metsänhoitaja KNUUTTILALta.

puulajisuhteita koskevat tutkimukset. Pääasiassa Suomen eteläpuolis-
kossa mitattiin v. 1928 käyttötutkimusosaston toimesta kaupungeissa,
rautatieasemilla ym. n. 291 000 p.-m³ halkoja arvioimalla niiden puulaji-
suhteet. Tuloksista saatuja prosenttilukuja käytettiin sellaisissa tapauk-
sissa, joissa halkojen puulajisuhteita ei saatu muuten selville. Eri tavarala-
jien erittely puulajeittain selvitetään järempänä.

Laskelmien pohjaksi on otettu eri tavaralajien puumäärät sellaisina
kuin ne esiintyvät virallisen ulkomaankauppatilaston painetuissa vuosi-
julkaisuissa, lukuunottamatta v. 1931 jota koskevat tiedot saatiin suoraan
tullihallituksesta. Ennen kuin voitiin käydä tarpeellisilta kohdilta muunta-
maan määriä halutunlaisiksi yhdenmukaisiksi kuutiomääriksi, oli selvi-
tettävä tavaralajeittain ne kuutiomismenetelmät, joitten perusteella
puumäärät ovat syntyneet. Vientitullin alaisista puutavaroista saadaan
ohjeita tullitariffista (Asetus, 1919), jossa on mainittu niiden yleiset kuutio-
misperusteet. Ne eivät kuitenkaan selvitä kaikkia yksityiskohtia. Tar-
vittavia lisätietoja on tullihallituksesta annettu ystävällisesti. Sen lisäksi
on hankittu melkoisesti tietoja puutavaran viejiltä.

Miten kutakin puutavaralajia on erikseen käsitelty, selviää seura-
vasta esityksestä. Ajanjakso 1920—1931 ja 1911—1919 on käsitelty
erikseen, koska tavarain ryhmittely ja nimittely on ollut näinä aikoina
erilainen. Myöhäisempää ajanjaksoa käsitellään ensiksi sen vuoksi, että
vv. 1920—31 tilaston mukaisille tavaroille laskettiin ensiksi korjausteki-
jät. Niitä sovellettiin sitten vv. 1911—19 tilaston mukaisiin tavaroihin.

Vuodet 1920—31.

M a s t o t j a p i i r u t (163).¹ Kauppatilastossa lasketaan mastot ja
piirut samaan ryhmään. Molemmat tavaralajit ovat hyvin järeätä puuta,
suoria terveitä runkoja. Mastojen pituus on tavallisesti vähintään 70', läpi-
mitta latvasta 12" ja tyvestä 24". Piirujen, joita niinikään käytetään mas-
toiksi ja laivojen muihin taklaustarkoituksiin, pituus on 36'—80' ja pak-
suus keskeltä 7"—17" ja latvasta 4"—6".²

Asetuksen (1919) mukaan on tähän ryhmään kuuluvien ja eräiden mui-
den järempänä mainittavien tavaralajien kuutiomäärä laskettava tullaa-

¹ Sulukkeissa olevat luvut tarkoittavat kauppatilaston tilastonumeroita.

² Jalka- ja tuumamitat tässä ja yleensä seuraavassa esityksessä tarkoittavat Engl.
mittoja ellei toisin mainita.

Puutavaroiden laatua selvitetessä on apuna käytetty etupäässä HELANDERIN
(1922) ja LYBECKIN (1928) julkaisuja.

mista varten keskeltä otetun läpimitan mukaan. Näin saatu kuutiomäärä
vastaa osapuulleen todellista tilavuutta (PÖNTYNEN, 1929), jonka vuoksi
kauppatilaston määriä ei esillä olevaa tilastoa varten ole millään lailla
muunnettu. Kauppatilaston mukaan ovat määrät olleet kaikki havu-
puita. Niissä on otaksuttu olleen mäntyä 50 % ja kuusta 50 %. Tava-
roita on pidetty kuorettomana puuna.

R i u t j a s e i p ä ä t (164). Kuorittuja, latvaläpimitaltaan 1"—3"
ja pituudeltaan 16'—36' rankoja. Kuutiomäärät otettu kauppatilastosta
sellaisinaan samasta syystä kuin nimike 163. Mäntyä 50 % ja kuusta 50 %.

P y l v ä ä t (165). Käytetään puhelin- ja lennätinpylväinä. Pylväät
valmistetaan yksinomaan mäntypuusta. Niiden tulee olla suorina ja täy-
sin terveitä. Tämän tavaralajin mitat vaihtelevat suuresti. Latvaläpi-
mitta on tavallisimmin 5"—10" ja pituus 6—9 m.

Pylväät ovat tavallisesti vuoltua tavaraa, joten niitä valmistettaessa
on paitsi kuorta poistettu jonkin verran myös pintapuuta. Kun kuorimi-
sen aiheuttamasta puuhukasta ei ole suoritettu mitään tutkimuksia, ei
sitä ole voitu ottaa tässä tutkimuksessa huomioon, vaan määrät on
samasta syystä kuin tilastonumeron 163 kohdalla otettu kauppatilastosta
sellaisinaan. Kaikki mäntyä.

T u k i t (166). Vientitukit ovat ulkomaisen sahateollisuuden raaka-
ainetta. Niiden mitat vaihtelevat samalla tavalla kuin kotimaisten tuk-
kien. Läpimitta latvasta ei tavallisesti ole alle 5" eikä pituus alle 4 m.
Kuutiomäärät on otettu kauppatilastosta sellaisinaan samasta syystä
kuin tavaraluokassa 163.

Puulajeittaisessa erittelyssä on täytynyt ottaa huomioon, että vienti-
tukkien puulajisuhteet ovat olleet erilaiset Suomen etelä- ja pohjois-
puoliskossa. Vientitukit ovat olleet kaikki havupuuta. Saatetaan olet-
taa, että ne jakaantuvat puulajeittain kuten sahojen kotimaiset raaka-
aineet. V:n 1927 sahatukkiaineistosta laskien saadaan männyn osuudeksi
Suomen eteläpuoliskossa (pyöristäen) 70 % ja kuusen osuudeksi 30 %,
pohjoispuoliskossa olivat vastaavat luvut 75 % ja 25 % (PÖNTYNEN, 1931).
Tukkien puulajisuhteet saattavat kyllä vuosittain jonkin verran vaihdella,
mutta ylläolevia lukuja voidaan kuitenkin pitää keskimääräisinä. Vienti-
tukit eriteltiin näiden lukujen perusteella kunakin vuotena puulajeittain
erikseen maan molemmissa osissa. — On väitetty, että Pohjois-Suomesta
on viety Ruotsiin paperipuita kuusitukkeina. Tämä seikka voi merkitä
sitä, että kuusitukkien suhteellinen osuus vientitavarassa olisi ollut suu-
rempi kuin kotimaisissa sahatukeissa. Kun tätä väitettä ei ole voitu millään
lailla tarkistaa, on katsottu parhaaksi käyttää mainittuja prosenttilukuja.

Kaivospölkkyt ja -paalut (167). Ryhmä käsittää samaan, nimen osoittamaan tarkoitukseen käytettävää tavaraa, kuitenkin niin, että varsinaisilla kaivospölkkyillä ymmärretään pienempää ja kaivospaaluilla kookkaampaa tavaraa.

Kauppatilastoa varten on tämän ryhmän alkujaan pinomittana ilmoitetut tavarat muunnettu kiintomitaksi olettamalla 1.33 pinomittaa vastaavan 1 kiintomitaa, eli $1 \text{ p.-m}^3 = 0.75 \text{ k.-m}^3$. Yleisimmät pituudet huomioon ottaen vastannee ryhmän pinomitta todellisuudessa 0.70 kiintomitaa. Lisäksi ovat kaivospölkkyt puolipuhdasta tavaraa. Ne on oletettu kuivahtaneeksi, jolloin kuoren osuudeksi on laskettu 3% . 1 p.-m^3 puolipuhdasta tavaraa vastaa tämän mukaan 0.68 k.-m^3 ilman kuorta. Jotta kauppatilaston kiintokuutiomäärät olisi saatu oikaistuksi, kerrottiin ne luvulla $0.90 (= 1.33 \times 0.68)$.

Kaivospölkkyt ovat olleet pääasiassa mäntyä, mutta lienee niihin sisältynyt vähän kuustakin. Sodan jälkeisinä vuosina arvioi SOHLMAN¹ kuusen osuuden 5% :ksi. Tämän huomioon ottaen on ryhmän puulajit eritelty siten, että mäntyä on ollut 95% ja kuusta 5% .

Paperi- eli hiomopuut (168). Vientipaperipuut ovat pääasiassa olleet kahta pituutta, 1 - ja 2 -metrisiä. Koska pölkkyjen pituus vaikuttaa pino- ja kiintomitan suhteeseen, on tiedettävä millä tavalla pölkkyt jakaantuvat pituusluokkiin. Tässä suhteessa ei kauppatilasto anna mitään ohjetta. Useilta asiantuntijoilta saatujen tietojen mukaan on vientipaperipuissa ollut vuosittain n. $\frac{1}{4}$ 2 -metrisiä, pinon tiheys 0.73 , ja loput 1 -metrisiä, pinon tiheys 0.76 . Keskimääräiseksi tiheydeksi tulee tämän mukaan 0.75 . Kun kauppatilastossa on käytetty juuri tätä lukua ei paperipuiden pinotiheyden vuoksi ole tarvinnut suorittaa mitään korjausta.

Osa paperipuista viedään maasta »puhtaina», jolloin pölkkyistä niitä vuoltaessa on kadonnut vähän puutakin, osa taas on viety puolipuhaana, jolloin kuorta on tullut lasketuksi kuutiomäärään. Asiantuntijoilta saatujen tietojen mukaan on paperipuissa vuosittain ollut puhdasta tavaraa n. 40% ja puolipuhdasta 60% . Edellisessä osassa vastaa 1 k.-m^3 1.04 k.-m^3 ja jälkimmäisessä 1 k.-m^3 0.97 k.-m^3 ilman kuorta. Laskemalla näiden lukujen mukaan korjauskertoin huomataan, että täyspuhtaana viedyssä tavarassa puuhukka vastaa osapuilleen puolipuhaitaiden puiden kuorta, jonka vuoksi kauppatilastossa olleita paperipuumääriä ei ole tarvinnut millään lailla korjata, vaan ne on voitu ottaa sellaisinaan.

¹ Suullinen ilmoitus.

Muunlaiset muovailemattomat, havupuiset tavarat (169). Kuutiomäärät on otettu vientitilastosta sellaisinaan. Kaikki laskettu männyksi.

Haapapuut (170). Pääasiassa tulitikkupuita, pölkkyjä, joiden tulee olla vähintään $8''$ latvasta, pituus saa olla vaihteleva, tavallisesti $6'$ — $12'$.

Pölkkyt viedään maasta kuorimattomina, mutta tässä on otaksuttu, että läpimitta (keskeltä) on otettu kuoren alta kauppatilastoa varten, jonka vuoksi kuutiomäärät on otettu mainitusta tilastosta sellaisinaan.

Leppäpuut (171). Sorvaus- ym. tarkoituksiin käytettäviä puita, läpimitaltaan verrattain suuria pölkkyjä, vähintään $8''$ latvasta, pituus vaihteleva, useimmiten 1 à $1\frac{1}{2}$ m:stä ylöspäin.

Myöskin leppäpuut laivataan usein kuoripäällisinä, mutta kauppatilaston määrät tarkoittavat kuoretonta puuta ja keskeltä otetun läpimitan mukaista kuutiomäärää, jonka vuoksi kuutiomääriä ei ole millään lailla muunnettu.

Visakoivut (172). Pituudeltaan ja läpimitaltaan vaihtelevaa sorvauspuuta. Viedään maasta kuorittuna ja myydään kilokaupalla. Kauppatilastoa varten määrät on kuitenkin laskettu kuutiomitoiksi keskeltä otetun läpimitan mukaan, jonka vuoksi tämänkään tavarankuutiomääriä ei ole millään lailla muunnettu.

Rullapuut, koivupropsit ja koivufaneeripuut (173). Pääasiassa sorvauspuuta, jotka tavallisimmin viedään maasta aisattuna jättämällä pölkyn päähän n. $\frac{1}{2}$ jalan verran kuorta eheäksi.

Kauppatilaston määriä ei ole millään lailla muunnettu, vaan on otettu sellaisinaan kuorettomana puuna samasta syystä kuin tavaraluokassa 163.

Muunlaiset muovailemattomat lehtipuut (174). Kauppatilastosta ei käy lähemmin selville tämän tavaralajin laatu, mutta kun ryhmä kuuluu muovailemattomien puiden joukkoon, on sen kuutiomäärä tullausta varten laskettu kuten muidenkin vastaavanlaisten puiden tilavuus, jonka vuoksi kuutiomäärät on otettu kauppatilastosta sellaisinaan. Kaikki laskettu koivuksi.

Havupuuhalot (175). Nämä, kuten kaikki halot, ilmoitetaan kauppatilastossa pinomittana. Kiintomitaksi muunnettaessa on pinon tiheytenä pidetty 0.65 ja kuoren osuutena 8% . Näiden lukujen perusteella on kauppatilaston pinokuutiomäärät muunnettu kuorettomaksi kiintomitaksi luvulla $0.60 (= 0.65 \times 0.92)$. Havuhalot eriteltiin puulajeittain aikaisemmin mainitun käyttötutkimusosaston keräämän halkoaineiston perusteella: mäntyä 72% ja kuusta 28% .

Koivuhalat (176). Pinon tiheytenä on pidetty 0.63 ja kuoren osuutena 10 %. Kauppatilaston pinomittamäärät on muunnettu kuorettomaksi kiintomitaksi luvulla 0.57 ($= 0.63 \times 0.90$).

Sekahalot (177). Pinon tiheys 0.65, kuorta 9 %, jonka vuoksi kauppatilastossa mainitut pinomittamäärät muunnettiin kuorettomaksi kiintomitaksi luvulla 0.59 ($= 0.65 \times 0.91$). Puulajeittainen erittely tapahtui käyttötutkimusosaston keräämän erikoisaineiston perusteella: mäntyä 36 %, kuusta 14 %, koivua 34 %, muita puulajeja 16 %.

Kimpiaineet ja pärepuut (178). Kuutiomäärät otettu kauppatilastosta sellaisenaan. Kaikki laskettu männyksi.

Muunlaiset halautetut puut (179). Kuten tilastonumero 178.

Kaivospelkat, nelisärmäiset (180). Etupäässä kivihiiliteollisuudessa käytettävää tavaraa, joka kooltaan voi olla vaihtelevaa. Pituus tavallisesti 6' ylöspäin, keskipituus 16'—17' ja keskipaksuus 6"—11", latvaläpimitta vähintään 5". Kaivospelkat veistetään 3'—5' tyvipäästä miltei täyssärmäiseksi jatkamalla veistosta latvaan päin neljältä puolelta ilman, että pelkka näiltä osiltaan tulee täyssärmäiseksi.

Kun kaivospelkkojen pyöreän ja veistetyn kuutiomäärän suhteesta ei käyttötutkimusten yhteydessä voitu tehdä erikoistutkimuksia, muunnettiin kauppatilaston kuutiomäärät todelliseksi pyöreäksi kuutiomääräksi Egyptin parrujen suhdeluvulla 1.24, koska kaivospelkat veistokseltaan lähinnä vastaavat Egyptin parruja. Puulajisuhteet otaksuttiin samanlaisiksi kuin kaivospölkkyissä eli mäntyä 95 % ja kuusta 5 %.

Tavalliset pelkat ja vasat (181). Yleensä hyvin järeätä tavaraa, jota käytetään silta- ja huonerakennuksiin. Pelkat veistetään poikkileikkaukseltaan neliömäiseksi ja täyssärmäiseksi vähintään $\frac{3}{4}$ pituudesta, vajasärmäisyys latvassa on hyvin vähäinen. Paksuus vaihtelee 8" \times 8"—12" \times 12" ja pituus 17'—30'. Vasat ovat useimmiten poikkileikkaukseltaan suorakaiteen muotoisia.

Tämänkään tavaralajin muuntamiseksi pyöreäksi puuksi ei voitu suorittaa erikoismittauksia. Joka tapauksessa, kun rungot veistetään tasapaksuiksi ja täyssärmäisiksi, on veistoshukka suuri. Teoreettiset laskelmat antoivat muuntoluvuksi 1.88, jolla kauppatilaston kuutiomäärät muunnettiin pyöreän puun kuutiomääräksi. Puulajeiltaan otaksuttiin nämä tavaralajit kaikki männyksi.

Egyptin parrut (osa n:osta 182). Yleensä pienekköä tavaraa, jota käytetään rakennuspuina. Veistäminen suoritetaan puun kapenemisen mukaan, jonka vuoksi parru tulee latvasta ohkaisemmaksi kuin tyvestä. Vajasärmäisyyttä saa olla n. $\frac{1}{3}$ pituudesta latvapäästä laskien. Poikki-

leikkaukseltaan voi parru olla joko neliömäinen tai suorakaiteen muotoinen. Pituus vaihtelee 12' 6"—34', läpimitta 3"—7".

Kauppatilastossa ei tämä tavaralaji esiinny itsenäisenä ryhmänä, vaan yhdessä muiden parrujen kanssa tilastonumerona 182. Kun Egyptin parrut veistokseltaan ovat toisenlaisia kuin muut parrut, oli ne saatava muista erilleen pyöreäksi puuksi laskemista varten. Erottaminen tapahtui siten, että kaikki Egyptiin viedyt parrut laskettiin Egyptin parruiksi. Pyöreäksi puuksi muuntaminen on tapahtunut käyttötutkimusten yhteydessä suoritettujen erikoistutkimusten perusteella luvulla 1.24. — Vientiliikkeiltä saatujen tietojen mukaan on Egyptin parruissa ollut keskimäärin 95 % mäntyä ja 5 % kuusta.

Tavalliset parrut (osa n:osta 182). Tavalliset parrut veistään tasapaksuiksi ja ne voivat olla joko pyöreälatvaisia tai latvaan saakka veistettyjä, kuitenkin niin, että latvaosassa saa olla jonkin verran vajasärmäisyyttä. Paksuus vähintään 3", keskimäärin kuitenkin suurempi kuin Egyptin parruissa, pituus keskim. 24'—26'. Tavalliset parrut mitataan useimmiten Ruotsin tuumissa ja jaloissa.

Vientimäärät saatiin selville vähentämällä koko viedyistä parrumäärästä Egyptin parrut. Muuntaminen pyöreäksi puuksi on tapahtunut käyttötutkimusten yhteydessä mitatun aineiston perusteella luvulla 1.38. Vientiliikkeiltä saatujen tietojen mukaan on mäntyä laskettu olevan $\frac{2}{3}$ ja kuusta $\frac{1}{3}$.

Ratapölkkyt (183). Veistetään kahdelta vastakkaiselta sivulta, poistamalla veistämättömiltä sivuilta kuori. Vientiratapölkkyjen yleisin pituus on 260—270 sm, latvaläpimitta 22—32 sm, veistoksen väli 15—16 sm.

Kauppatilastossa mainitut kuutiomäärät on muunnettu pyöreäksi puuksi aikaisemmin mainitusta ratapölkkyaineistosta lasketulla keskimääräisellä luvulla 1.73. Kaikki laskettu männyksi.

Lehterit (184). Hyvin pientä tavaraa, joka on veistetty kahdelta vastakkaiselta puolelta latvaan saakka ja jota käytetään rakennustarkoituksiin. Veistoksen väli vähintään 1 $\frac{1}{2}$ ", pituus 20'—36'.

Lehterit on muunnettu pyöreäksi puuksi käyttötutkimusten yhteydessä mitatun aineiston perusteella luvulla 1.94. Vientiliikkeiltä saatujen tietojen mukaan on määrissä ollut keskimäärin mäntyä 60 % ja kuusta 40 %. Lehtereiden veistämättömällä sivulla lienee jonkin verran kuorta, mutta tässä on otaksuttu, että kauppatilaston luvut tarkoittavat kuutiomäärää ilman kuorta, joten kuoren vuoksi ei ole tehty mitään korjausta.

Muunlaiset pälkityt tai veistetyt tavarat (185). Tähän ryhmään on kauppatilastossa viety kaikki tavaralajit, jotka eivät ole sopineet mihinkään edellämaituista nimikkeistä. Pyöreäksi puuksi muuntaminen on tapahtunut tavallisten parrujen muuntoluvulla 1.38. Mäntyä on laskettu olevan 50 %, kuusta 30 % ja koivua 20 %. Kun näitä tavaralajeja esiintyy kauppatilastossa vain pienet määrät eikä kaikkina vuosina lainkaan, eivät mahdolliset virheellisyydet puulajeittaisessa jaossa tai korjauskertoimessa vaikuta juuri mitään kokonaisvientimääriin.

Vuodet 1911—19.

Mastot, piirrot, tukit ja saahirret (1).¹ Kuten 163.²

Lennätinpylväät (2). Kuten 165.

Hollannin pelkat (3). Ei ole viety maasta kysymyksessä olevana aikana.

Propsit eli kaivospylväät (4). Vientitilaston luvut on muunnettu samoin perustein kuorettomaksi kiintomitaksi kuin ryhmässä 167 luvulla 0.90. — Asiantuntijoiden tietämän mukaan on kaivospölkkyissä ollut ennen sotaa enemmän kuusta kuin sodan jälkeen, koska silloin pienen kuusipuun kysyntä paperipuiksi oli pienempi kuin sodan jälkisinä aikoina. Sen vuoksi on vv. 1911—17 (v. 1918 ei kaivospölkkyjä viety maasta) laskettu kaivospölkkyissä olleen mäntyä 90 % ja kuusta 10 %. V. 1919 käytettiin vastaavina lukuina 95 % ja 5 %.

Paperi- eli hiomopuut (5). Kuten 168.

Polttopuut, havupuut (6). Tässä ryhmässä on kuorettomaksi kiintomitaksi laskeminen suoritettu jonkin verran eri perustein vv. 1911—17 ja vv. 1918—19. Edellisenä kautena on nimittäin suurin osa haloista viety Venäjälle lyhyinä puina («klapeina», «Saimaan halkoina»), jälkimmäisenä taas muualla pääasiassa metrihalkoina. Tämän vuoksi on vv. 1911—17 käytetty suurempaa pinon tiheyslukua, 0.62 (= 0.67 × 0.92), kuin vv. 1918—19, jolloin se oli 0.60 (= 0.65 × 0.92).

Puulajeittaisessa erittelyssä on otettu huomioon, että kauppatilastossa on kunakin kysymyksessä olevana vuotena mainittu erikseen ryhmään kuuluvien sekahalkojen määrä. Kun tämä määrä vähennettiin koko ryhmän määrästä, jäi jällelle joko puhtaita kuusi- tai puhtaita mäntyhalkoja.

¹ Sulukkeissa olevat luvut puutavaroiden jälessä tarkoittavat kauppatilaston nimikkeitä vv. 1911—19.

² Nämä luvut tarkoittavat kauppatilaston tilastonumeroita vv. 1920—1931. Näiden vuosien vastaavassa esityksessä ne on mainittu sulukkeissa puutavaroiden jälessä.

Ne oletettiin mäntyhaloiksi. Sekapuina (havupuisina) mainittu määrä jaettiin puulajeittain käyttötutkimusten yhteydessä kerätystä, halkojen puulajisuhteita koskevasta aineistosta saatujen lukujen mukaan seuraavasti: mäntyä 72 %, kuusta 28 %.

Muunlaiset, pyöreitä havupuita (7). Otettu tilastosta sellaisinaan. Kaikki laskettu männyksi.

Tavalliset pelkat (8). Kuten 181.

Egyptin parrut (osa n:osta 9). Kuten vastaavat tavarat vv. 1920—31.

Muut parrut. Kuten vastaavat tavarat vv. 1920—31.

Ratapölkkyt (10). Kuten 183.

Rimat, ruoteet ja listat (12). Muunnetut pyöreäksi puuksi luvulla 1.38. Kaikki laskettu männyksi.

Kanget, airopuut y. m. (13). Otetut tilastosta sellaisinaan. Kaikki laskettu männyksi.

Haapapuut (22). Kuten 170.

Polttopuut, lehtipuuhaltot (23). Tässäkin ryhmässä on aika 1911—17 ja 1918—19 käsitelty erikseen samasta syystä kuin ryhmän 6 kohdalla on mainittu. Edellisinä vuosina on käytetty pinon tiheytenä 0.68 ja kuoren osuutena 10 %, joten kauppatilaston määrät ovat muunnetut kuorettomaksi kiintomitaksi luvulla 0.61 (= 0.68 × 0.90). Jälkimmäisinä vuosina oli vastaava luku 0.57 (= 0.63 × 0.90). Puulajeittaista erittelyä varten otaksuttiin käyttötutkimusten yhteydessä kerätyn, edellä mainitun erikoisaineiston perusteella määrissä olleen koivua 68 % ja muita lehtipuita 32 %.

Muunlaiset, valmistamattomia tai veistettyä lehtipuutavaraa (26). Muunnetut pyöreäksi puuksi tavallisten parrujen muuntoluvulla 1.38. Kaikki laskettu koivuksi.

Vienti tavaralajeittain.

Käsiteltäessä jalostamattoman puun vientiä tavaralajeittain vv. 1911—31 on otettava huomioon ennen mainittu kauppatilaston muutos. Kun tällöin tavaroiden nimityksiäkin paljon muutettiin, on eräin kohdin vaikeata tietää, mitkä tavaralajit vastaavat toisiaan ennen ja jälkeen tilaston uusimista. Jotta koko kyseessä olevaa aikaa voitaisiin käsitellä yhtenäisesti, on täytynyt yhdistää joitakin tavaralajeja suurempiin ryhmiin kuin kauppatilastossa. Samalla on kuitenkin pyritty pysyttämään ryhmittely sellaisena, että tärkeimpien tavaralajien vienti kävisi erikseen selville. Suurena apuna ryhmittelyä tehtäessä ovat olleet tullihallituksen tilastokonttorista saadut tiedot ja ohjeet.

Nykyisin jaetaan (vrt. s. 10) kauppatilastossa jalostamattomana vietyt puut kolmeen luokkaan: a) muovailemattomat puut, b) halot ja c) veistetyt ynnä pälkityt tavarat. Tässä seurataan samaa jakoa. Kukaan luokkaan kuuluvia tavaralajeja ei kuitenkaan ole laskettu yhteen, koska luokat käsittävät kovin erilaisia puutavaroita. Esim. muovailemattomiin puihin kuuluu hyvin järeätä tavaraa, kuten mastoja, sahatukkeja ym., sekä hyvin pientä puuta, kuten seipäitä. Järeydeltään suunnilleen samanlaatuiset tavarat, kuten esim. paperipuut ja kaivospölkkyt on taas laatunsa ja tarkoituksena puolesta sopivinta käsitellä erikseen.

Käyttötutkimuksien kannalta on tärkeätä tietää, mistä osista maata puut on hakattu. Sen vuoksi tarkastetaan esillä olevassa tutkimuksessa jalostamattoman puun vientiä myöskin tässä suhteessa. Koska vain v. 1927 luvut on käyttötutkimustyössä eritelty lääneittäin, tyydytään tässäkin tarkastamaan vain sen vuoden vientimääriä lääneittäin. Eräitä tärkeimpiä tavaralajeja käsitellään kuitenkin pitemmältä ajalta alueittain (läänittäin) sen mukaan, mistä osista maata tavarat on laivattu.

Ainoa keino vientimäärien selvittämiseksi maan eri osien kesken on erittely tullikamaripiireittäin. Kauppatilastossa nimittäin mainitaan tärkeimpien tavaralajien vienti erikseen kustakin tullikamaripiiristä.

Sen mukaan, missä läänissä tullikamari sijaitsee, on puumäärät jaoteltu eri läänien kesken. Oulun lääniä kokonaisuudessaan on pidetty maan pohjoispuoliskona ja muita läänejä yhteensä maan eteläpuoliskona.

Tällä perusteella suoritettu jako antaa kyllä tiedon siitä, mistä osasta maata tai mistä läänistä puut on laivattu, mutta se ei riitä kuin osittain valaisemaan sitä, mistä puut on hakattu. Jonkin läänin alueelta hakattuja puita kuljetetaan osaksi läänin rajan yli toiseen lääniin laivattavaksi, jonka vuoksi se lääni, josta puut on hakattu ja se lääni, josta ne on laivattu, eivät aina ole samat. Rärkeimmässä muodossaan esiintyy tämä siten, että sisämaan läänien, Hämeen, Mikkelin ja Kuopion läänien osalle ei tule merkityksi vientiä lainkaan, vaikka näistä lääneistä on tietenkin hakattu maasta vietävää jalostamatonta puuta. Läneittäin eriteltyt puumäärät osoittavat sen vuoksi suuremmilta alueilta hakattuja määriä kuin läänit ovat. Lukujen perusteella voidaan tavallisesti vain päätellä, että jokin tavaralaji on hakattu etupäässä esim. Itä-Suomesta, Länsi-Suomesta jne. Paremmin kuin lääneittäin sattuvat vienti- ja hakkuupaikka yksin, kun alueet muodostetaan niin suuriksi kuin ovat Suomen pohjois- ja eteläpuolisko. Tällöinkin on puuta ehkä kuljetettu Oulun läänin rajaseudulla pohjoispuoliskosta eteläpuoliskoon tai päinvastoin, mutta kahteen suuntaan kuljetus on tasottanut suhteita enemmän kuin läänien suuruisten alueiden kysymyksessä ollessa. Sitä paitsi maan pohjois- ja eteläpuolisko ovat niin suuria alueita, etteivät virheellisyydet vaikuta paljoa itse asiaan, jonka vuoksi näillä alueilla vienti- ja hakkuualueet suurin piirtein ovat samat.

Mitä tulee jalostamattoman puutavaran vientiin eri maihin, niin siinä suhteessa voitaisiin kauppatilaston perusteella tehdä tarkka erittely tavaralajeittain. Esillä olevassa tutkimuksessa ei kuitenkaan ole katsottu tarpeelliseksi jaotella kaikkien tavaralajien vientiä ostomaan mukaan koko tutkimusaikana, vaan on tyydytty seuraamaan vain tärkeimpien tavaralajien vientiä vv. 1911—31. Vähemmän tärkeiden tavaroiden jakaantumista eri maihin selvitetään vain vv. 1920—31.

Jalostamattomana on meiltä viety puuta moneen maahan. Tässä on valittu vain muutamat tärkeimmät maat ja seurattu niihin menneiden puumäärien vaihteluita. Näihin nimettyihin maihin vietyjen tavaroiden kuutiomäärän summa on vuosittain vähennetty vastaavan tavaralajin koko viennistä ja merkitty jäännös vienniksi »muihin maihin».

Kun seuraavassa ryhdytään esittämään jalostamattoman puun vientiä tavaralajeittain (tavaralajiryhmittäin), niin on mainittava, että pää-

huomio kiinnitetään kuorettomaksi kiintomitaksi ja pyöreäksi puuksi laskettuihin määriin. Prosenttiluvut taulukoissa ja asetelmissa otsakkeen »osuus koko viennistä» alla tarkoittavat kysymyksessä olevan tavaramäärän osuutta jalostamattomana viedyn puutavaran koko määrästä kunkin vuotena. Milloin lukusarjat on saatu muuntamalla virallisen kauppatalaston luvuista, on alkuperäiset, muuntamattomat puumäärät merkitty muunnettujen rinnalle.

Pyöreät puutavarat.

(»Muovailemattomat puut»).

Taulukko 1. Tukkien, mastojen ja piirujen vienti.
Tabelle 1. Ausfuhr von Sägeblöcken und Mastholz.

Vuosi Jahr	Mäntyä Kiefer	Kuusta Fichte	Yhteensä Insgesamt	Osuus koko viennistä, % % der Gesamt- ausfuhr
	tod. k.-m ³ pyöreätä puuta kuoretta wirkl. Fm Rundholz ohne Rinde			
1911	386 000	136 800	522 800	18.9
1912	342 600	118 700	461 300	15.7
1913	383 900	135 900	519 800	13.8
1914	422 100	151 500	573 600	21.4
1915	241 700	84 500	326 200	21.3
1916	319 400	107 400	426 800	16.9
1917	189 900	64 800	254 700	13.7
1918	21 900	7 300	29 200	22.4
1919	243 000	81 000	324 000	39.1
1920	233 200	77 800	311 000	20.2
1921	155 200	51 800	207 000	20.0
1922	151 200	51 000	202 200	8.1
1923	441 000	147 200	588 200	18.5
1924	492 500	164 700	657 200	22.1
1925	303 000	102 800	405 800	11.2
1926	325 700	110 800	436 500	12.1
1927	308 300	103 200	411 500	9.5
1928	218 400	73 400	291 800	7.6
1929	121 900	40 800	162 700	5.2
1930	103 300	34 500	137 800	5.2
1931	34 400	11 700	46 100	3.4

¹ Luvut puutavararyhmien jälkeen tarkoittavat tässä ja seuraavassa esityksessä kauppatalaston tilastonumeroita. 1—26 ovat vv:n 1911—19 ja 163—185 vv:n 1920—31 tilastonumeroita.

Tukit, mastot, piirut (1, 163, 166).¹ Tässä ryhmässä on kauppatalaston lukuja sellaisinaan pidetty kuorettomana puuna ja tod. k.-m³:nä.

Ryhmässä muodostavat pääosan sahatukit. Mastoja ja piiruja sisältyy lukuihin vv. 1920—31, jolloin vienti voidaan eritellä näiden tavaralajien osalle, vain muutamia kymmeniä tai satoja k.-m³ vuosittain. Eniten, 800 k.-m³, meni maasta mastoja ja piiruja v. 1931, sitävastoin v. 1924 ja 1927 ei näitä tavaralajeja viety lainkaan. Sen vuoksi koko ryhmän lukuja voidaan suurta virhettä tekemättä pitää tukkien vientiä koskevinä.

Taulukosta 1 nähdään, että ennen sotaa vietiin maastamme n. 0.5 milj. k.-m³ tukkeja vuosittain. Mutta vielä sotavuosinakin pysyivät määrät verrattain korkeina. V. 1918 tapahtui suuri lasku, vaikka ihmetellä täytyy, että silloinkin meni maasta 29 200 k.-m³ tätä tavaraa.

Sodan jälkeen kannettiin tukeista eräinä vuosina tullin lisäksi erikoista vientimaksua. Vientimaksu, vaikka se oli eri asetuksella määrätty ja kannettiin erillisenä maksuna, oli itse asiassa tullia sekkin ja vaikutti kuten varsinainen vientitulli. Tullien ja vientimaksujen suuruudet sekä niiden osuus tukkien yksikköhinnasta käyvät selville seuraavasta asetelmasta.

Vientivero (tulli + vientimaksu) on ollut tukkien arvosta laskettuna erilainen vv. 1919—31. Ajanjakson alkupuolella, kun vientimaksu oli

	Tulli k.-m ³ :ltä Zoll per Fm	Vientimaksu k.-m ³ :ltä Ausfuhrabgabe per Fm	Tulli + vienti- maksu k.-m ³ :ltä Zoll + Ausfuhr- abgabe per Fm	Sahatukkien hinta k.-m ³ :ltä (fob.) ¹ Preis der Säge- blöcke per Fm	Tullin + vienti- maksun osuus- yksikköhinnasta % % der Zoll- + Ausfuhrabgaben vom Einzelpreis
	m a r k k a a — F m k				
1919	5: —	—	5: —	36: 44	13.7
1920	5: —	35: —	40: —	118: 01	33.9
1921	5: —	25: —	30: —	114: 68	26.2
1922	5: —	4: —	9: —	133: 54	6.7
1923	5: —	4: —	9: —	154: 92	5.8
1924	5: —	—	5: —	147: 79	3.4
1925	5: —	—	5: —	169: 12	3.0
1926	5: —	—	5: —	169: 38	3.0
1927	5: —	—	5: —	153: 15	3.3
1928	5: —	—	5: —	164: 84	3.0
1929	5: —	—	5: —	162: 87	3.1
1930	5: —	—	5: —	150: 96	3.3
1931	5: —	—	5: —	173: 94	2.9

¹ Käsittää tukit, mastot ja piirut.

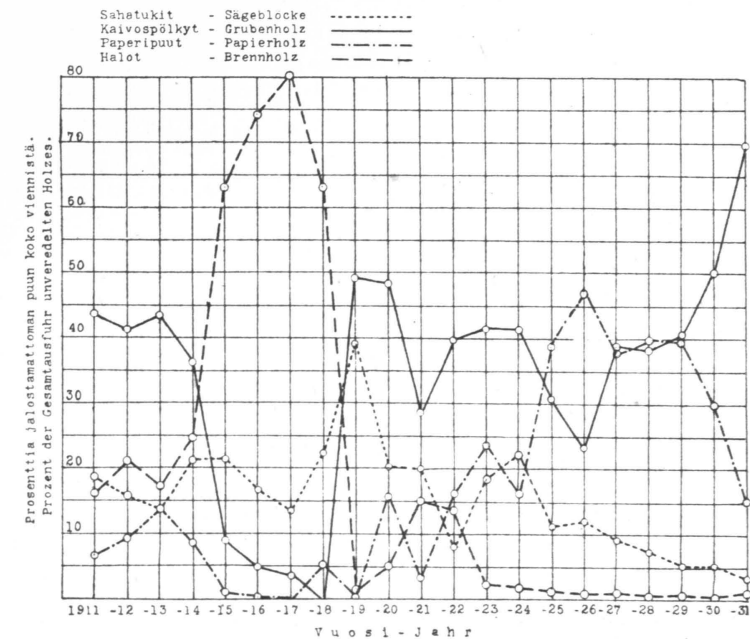
korkea ja tukkien hinnat vielä alhaiset, muodostui vientiveron osuus suureksi. V:sta 1924 lähtien ei vientimaksua enää kannettu. Kun tukkien hinnat sen jälkeen ovat olleet kohtalaisen kiinteät, ei tullien osuus hinnasta ole paljon vaihdellut.

Jos tarkastetaan vientiveron vaikutusta tukkien vientiin, niin voidaan ensinnäkin panna merkille, että v. 1919, jolloin tulli oli 13.7 % tukkien fob-hinnasta, vienti kohosi yli 300 000 k.-m³, mitä silloisiin olosuhteisiin katsoen on pidettävä aika korkeana. V. 1920 vientivero oli korkeimmillaan. Saman vuoden vientimäärä vähän laski edelliseen vuoteen verrattuna. Paljon enemmän väheni vienti vv. 1921—22, vaikka vientivero samoihin aikoihin pieneni. Yksistään vientiveron vaikutusta tukkien vientiin ei v:een 1922 mennessä voida selvästi havaita. V. 1921 sattunut yleinen lamakausi on sellaisenaan vaikuttanut vientiin vähentävästi, ja mikäli tullit olisivat pystyneet jotakin vaikuttamaan, niin niiden merkitys hukkuu valuuttasuhteitten muutoksiin.¹

Vv. 1923—24 vienti kohosi suurimmilleen koko tutkimusajana. Vientiveron osuus tavarain arvosta ei näinä vuosina ollut merkittävä, mutta korkeat vientimäärät tuskin johtuivat tällöinkään vientiveron alhaisuudesta. V:sta 1925 lähtien määrät eräitä vähäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta ovat vähentyneet, vaikka tullin osuus tukkien arvosta lasketuna on pysynyt jotenkin muuttumattomana. Tukkien viennin viimeaikaiseen kehitykseen ei näinollen tulleilla ole ollut sanottavaa vaikutusta. Pikemminkin voidaan otaksua, että vv. 1925—27 tapahtunut tukkien viennin pieneneminen johtui oman maamme sahateollisuuden suurentuvasta raaka-aineen tarpeesta, joskaan tätä merkitystä ei ole liian suureksi arvioitava, sillä sahateollisuutemme laajeni pääasiassa Suomen eteläpuoliskossa ja tukkeja vietiin, kuten myöhemmin lähemmin selvitetään, etupäässä maan pohjoispuoliskosta. Viennin vähennys v. 1928 jälkeen on tietenkin johtunut pääasiassa vallitsevasta lamakaudesta.

Vientitukkimäärien suhteelliset osuudet jalostamattoman puun koko viennistä ovat nekin vaihdelleet melkoisesti, niinkuin nähdään taulukon 1 luvuista ja piirroksista 1. V:een 1924 saakka ne olivat monena vuotena yli 20 %, mutta sen jälkeen osoittavat prosenttiluvut laskua. V. 1930 oli tukkien osuus koko kysymyksessä olevasta viennistä vain 3.4 %.

¹ Kun vanhojen kontraktien mukaisia tavaroita saatiin näinä vuosina viedä maasta maksamatta niistä säädettyä uutta vientiveroa, eivät vientivero ja vientimäärät senkään vuoksi ole voineet olla toisistaan selvästi riippuvassa suhteessa.

Piirros 1. Tärkeimpien tavaralajien suhteellinen osuus jalostamattoman puun koko viennistä. — Fig. 1. Relativer Anteil der wichtigsten Holzsortimente an der Gesamtausfuhr des unveredelten Holzes.

Maan molempien puoliskojen kesken jakaantuivat vientitukit v. 1927 seuraavasti.

	S.e.p.	S.p.p. Tod. k.-m ³ kuoretta	Koko maa
Mäntyä	5 100	303 200	308 300
Kuusta	2 200	101 000	103 200
	Yhteensä 7 300	404 200	411 500

Luvut osoittavat tukkien viennin tapahtuneen v. 1927 miltei yksinomaan maan pohjoispuoliskosta. Vielä havainnollisemmaksi käy asia, kun lasketaan puumäärien suhteellinen osuus. Prosentteissa laskien tuli tukkien viennistä maan pohjoispuoliskon osalle 98.2 % ja vain 1.8 % maan muulle osalle. Samantapainen on suhde ollut koko tässä selvitetävänä olevana aikana, vaikka lukuja muilta vuosilta ei ole katsottu tarpeelliseksi laskea. Maan pohjoispuoliskosta viedyt tukit taas ovat menneet etupäässä Tornion ja Kemin tullikamareiden kautta, mikä osoittaa niiden olleen Pohjanlahden perukkaan virtaavien jokien uittopuita, pääasiassa tietenkin Tornion ja Kemin jokien vesistöalueilta.

Pohjimmaisena syynä tukkien viennin jakaantumiseen maan eri osien kesken yllämainitulla tavalla on ollut se, että Pohjois-Suomessa on kysyntään nähden tarjottu myytäväksi sahatukkeja niin paljon, että hinnat siellä ovat pysyneet alhaisempina kuin Etelä-Suomessa. Ennen sotaa olivat SAAREN (1923) mukaan sahapuiden kantohinnat Etelä-Suomessa 40—50 % suuremmat kuin Pohjois-Suomessa, ja sota-aikana ja joinakin vuosina sen jälkeen on tämä erotus ollut 70—80 %. Tosin työpalkat ja muutkin kustannukset ovat Pohjois-Suomessa olleet korkeammat kuin Etelä-Suomessa, mutta siitä huolimatta on ulkomaalaisten (ruotsalaisten) ollut edullisempaa ostaa puut maan pohjoisosista. Kysynnän pieneläisenä pysymiseen taas on vaikuttanut meidän sahateollisuutemme keskittyminen pääasiassa Suomen eteläpuoliskoon. Sahojen kotimaisista raaka-aineista käytettiin esim. v. 1927 (PÖNTYNEN, 1931) maan pohjoispuoliskossa 17.6 % ja eteläpuoliskossa 82.4 %. Ymmärrettävää on, että kotimaisen sahateollisuuden tällaisen sijoittumisen vuoksi ulkomaalaiset ostajat ovat saaneet jalansijaa etupäässä maan pohjoisosissa. Metsävaroihin nähden on kotimaisen sahateollisuuden raaka-aineen käyttö ollut maan eteläpuoliskossa paljon suurempi kuin pohjoispuoliskossa. Sahateollisuuden havupuisten raaka-aineitten osuus oli esim. v. 1927 3.6 % Suomen eteläpuoliskon järeän havupuun varastosta. Suomen pohjoispuoliskossa oli vastaava luku 1.1 %, siis niukasti vain kolmannes edellisestä luvusta. Kajoamatta tässä yhteydessä lainkaan siihen, onko eteläpuoliskossa hakattu järeitä havupuita mahdollisesti liikaa, todettakoon vain, että Suomen pohjoispuoliskon metsävaroista on riittänyt tukkipuita vientiin enemmän kuin eteläpuoliskosta.

Taulukossa 2 on esitetty ryhmään kuuluvien tavaralajien vienti eri maihin.

Sahatukkien viennin rakenteessa on selvitettävänä aikana tapahtunut melkoisia muutoksia. Ennen sotaa vietiin tukit miltei yksinomaan kahteen maahan, Ruotsiin ja Venäjälle. Sota-aikana, vv. 1915—17, ei vienti muihin maihin voinut tulla kysymykseenkään, koska kuljetustiet muualle Eurooppaan olivat sulkeutuneet. Heti sodan jälkeen tiet aukenivat, mutta kun Venäjä tunnetuista syistä oli jäänyt pois ostomaiden joukosta ja kun sen tilalle ei uusia markkinoita avautunut, jäi Ruotsi vv. 1918—20 miltei ainoaksi tukkeja ostavaksi maaksi. Sen jälkeen on Ruotsin osuus yhä edelleenkin pysynyt suurena. Mutta vähitellen on ilmaantunut muita ostajia, ja sen vuoksi Ruotsiin menneiden tukkien suhteellinen osuus on pienentynyt. V:sta 1927 alkaen on Norja, joka kyllä aikaisemminkin on joinakin vuosina vienyt meiltä melkoisia tukkimääriä, tullut säännölliseksi ostajaksi, jopa niin, että sen osuus koko tukkien viennistä vv. 1929—30

Taulukko 2. Tukkien, mastojen ja piirujen vienti eri maihin.
Tabelle 2. Ausfuhr von Sägeblöcken und Mastholz nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Venäjä Russland	Ruotsi Schweden	Norja Norwegen	Saksa Deutsch- land	Hol- lanti Holland	Belgia Belgien	Eng- lanti Eng- land	Muut Son- stige Länder	Yhteensä Insgesamt
	Tod. k.-m ³ kuoretta ja % — wirkl. Fm ohne Rinde und in %								
1911	112 600 21.5	400 500 76.6	—	—	—	2 500 0.5	7 100 1.4	100 △	522 800 100
1912	66 200 14.3	394 700 85.6	—	—	—	—	—	400 0.1	461 300 100
1913	114 400 22.0	401 700 77.3	—	—	3 700 0.7	—	—	—	519 800 100
1914	161 000 28.1	411 700 71.8	—	—	900 0.1	—	—	—	573 600 100
1915	58 800 18.0	267 400 82.0	—	—	—	—	—	—	326 200 100
1916	14 000 3.3	412 800 96.7	—	—	—	—	—	—	426 800 100
1917	22 100 8.7	232 600 91.3	—	—	—	—	—	—	254 700 100
1918	300 1.0	28 900 99.0	—	—	—	—	—	—	29 200 100
1919	—	323 700 99.9	—	—	—	—	—	300 0.1	324 000 100
1920	—	310 800 99.9	—	—	—	—	—	200 0.1	311 000 100
1921	—	144 300 69.7	62 600 30.2	—	—	—	—	100 0.1	207 000 100
1922	—	196 900 97.4	—	400 0.2	4 200 2.1	—	500 0.2	200 0.1	202 200 100
1923	—	577 000 98.1	9 800 1.7	—	1 400 0.2	—	—	—	588 200 100
1924	—	619 700 94.3	29 000 4.4	3 400 0.5	5 100 0.8	—	—	—	657 200 100
1925	—	376 700 92.8	—	1 600 0.4	24 400 6.0	—	3 100 0.8	—	405 800 100
1926	—	401 200 91.9	—	1 200 0.3	4 300 1.0	—	29 700 6.8	100 △	436 500 100
1927	—	302 900 73.6	101 600 24.7	—	7 000 1.7	—	—	—	411 500 100
1928	59 100 20.3	186 600 63.9	38 200 13.1	—	3 400 1.2	1 200 0.4	3 200 1.1	100 △	291 800 100
1929	—	42 900 26.4	91 000 55.9	—	—	4 800 3.0	24 000 14.7	—	162 700 100
1930	—	29 700 21.6	107 900 78.3	—	—	—	200 0.1	—	137 800 100
1931	—	38 900 84.4	—	—	4 900 10.6	—	1 800 3.9	500 1.1	46 100 100

ollut suurempi kuin Ruotsin osuus. Tullihallituksesta saadun ilmoituksen mukaan Norjaan on viety yksinomaan Jäämereen laskevia vesistöjä pitkin uitettuja puita. Kun pohjoisimmassa Suomessa ei ole itsenäistä tullausta paikkaa, on nämä puut kauppatilastossa huomattu Kemin ja Tornion tullikamareitten kohdalla. V. 1931 ei Norjaan mennyt tukkeja lainkaan.

Mitä erikoisesti Ruotsiin tulee, on tällä maalla ollut suuremmat mahdollisuudet kuin muilla mailla ostaa tukkeja nimenomaan Pohjois-Suomesta. Kuljetusmatka Pohjanlahden perukasta Pohjanlahden rannalla sijaitseville ruotsalaisille sahoille on verrattain lyhyt. Ruotsin suuri saha-teollisuus on myös tarvinnut paljon raaka-ainetta, ja jo se seikka sellaisenaan on pakoittanut ruotsalaisia hakemaan ulkomaisia raaka-ainemarkkinoita ja silloin on tultu Pohjois-Suomeen, jossa kuten edellä on huomautettu, markkinat ovat olleet suhteellisen edulliset.

Ruotsalaisten tukkiostoihin meiltä ovat epäilemättä myös vaikuttaneet ruotsalaisille edulliset valuuttasuhteet varsinkin eräinä vuosina. Etenkin vv. 1921—22 olivat kurssisuhteet kruunun n.s. ostovoimapari-teettiin verrattuna hyvin suotuisat. Niihin aikoihin ruotsalaiset ansaitsivat meiltä tukkeja ostaessaan kurssivoittona 2 à 3 markkaa kruunulta (vrt. ostovoimapari-teettia koskevia laskelmia esim. KILVEN teoksessa, 1921). Vv. 1921—22 ruotsalaiset ostivatkin meiltä paljon tukkeja, mikä näkyy seuraavien vuosien korkeista vientimääristä. V:n 1924 jälkeen valuuttasuhteet hintatasoon verrattuna tasaantuivat. Tukkien vienti Ruotsiin samalla vähentyi suuresti.

Mitä muuten tulee meiltä Ruotsiin vietyihin tukkimääriin sellaisinaan, eivät ne ole kovin paljon pystyneet vaikuttamaan Ruotsin sahatavaran suureen tuotantoon. Tämän seikan valaisemiseksi esitettäköön eräitä lukuja Ruotsin sahatavaran viennistä, koska ne samalla antavat käsityksen Ruotsin sahatavaran tuotannosta. STREYFFERTIN (1931) mukaan vietiin Ruotsista lankkuja, lautoja, soiroja ja laatikkolautoja seuraavat määrät:

1913 1 047 000 std	1926 867 000 std
1915 1 067 000 »	1927 963 000 »
1920 958 000 »	1928 995 000 »
1924 884 000 »	1929 1 123 000 »
1925 942 000 »	1930 928 000 »

Suurimmillaan ollessa on sahatukkien vienti Suomesta Ruotsiin kohonnut n. 620 000 k.-m³:iin. Siitä määrästä on saatu sahatavaraa korkeintaan 70 000 std. Meiltä viedyistä tukeista eivät ruotsalaiset ole näinollen saaneet kuin murto-osan koko sahatavaran tuotannostaan.

Ruotsin saha-teollisuus saa kuten meikäläinenkin verrattomasti suurimman osan raaka-aineestaan maan omista metsistä. Siitä huolimatta tuodaan Ruotsiin tukkeja melkoisesti muualtakin kuin meiltä. Osittain on tuonti tapahtunut Venäjältä osittain Norjasta, jonka alueelle jotkut Ruotsin uittoväylien latvavedet ulottuvat, mm. suuri Klarälvenin vesistö. Vertauksen vuoksi otettakoon tähän tietoja eräiltä vuosilta (STREYFFERT, 1931). Ruotsiin tuotiin tukkeja (ja pylväitä)

1913 357 000 k.-m ³	1927 429 000 k.-m ³
1925 526 000 »	1928 271 000 »
1926 488 000 »	1929 229 000 »

Viimeisinä vuosina on tuonti Ruotsiin suuresti vähentynyt kokonaisuudessaan eikä vain Suomesta. Erityisesti kiintyy huomio siihen, että tukkien (pylväitten osuus ei luvuissa paljoa merkinne) tuonti vv. 1928—29 on suuresti pienentynyt, vaikka niihin aikoihin Ruotsin sahatavaran vienti oli korkea.

Pylväät (2, 165). Tähän ryhmään on vientitilastossa laskettu lennätin-, puhelin- y.m. pylväät. Ne ovat olleet järeydeltään hyvin erilaisia, eräät Hollantiin viedyt lajit erittäin kookkaita runkoja.

Vienti, kaikki mäntyä, on ollut seuraavanlainen. Asetelma 3. Luvut ovat samat kuin vientitilastossa pyöritystä lukuunottamatta.

Asetelma 3. Pylväiden vienti. — *Aufstellung 3. Ausfuhr von Leitungsmasten u.a.*

Tod. k.-m ³ kuoretta Wirkl. Fm ohne Rinde	Osuus koko viennistä, % % der Gesamtausfuhr	Tod. k.-m ³ kuoretta Wirkl. Fm ohne Rinde	Osuus koko viennistä, % % der Gesamtausfuhr
1911 200	△	1921 14 400	1.4
1912 1 500	0.1	1922 14 900	0.6
1913 2 300	0.1	1923 14 600	0.5
1914 500	△	1924 32 500	1.1
1915 —	—	1925 32 400	0.9
1916 —	—	1926 42 900	1.2
1917 —	—	1927 44 500	1.0
1918 —	—	1928 66 700	1.7
1919 200	△	1929 45 400	1.5
1920 6 000	0.4	1930 27 500	1.0
		1931 23 600	1.4

Pylväiden vienti on vasta sodan jälkeen muodostunut merkittäväksi. Huippunsa se saavutti v. 1928. Sen jälkeen määrät ovat pienentyneet aikalailla jyrkästi. Vaikka tämän tavaralajin vienti ei kuutiomäärältään ole koskaan ollut kovin suuri, saa se jossain määrin lisämerkitystä sen kautta, että pylväille yleensä asetetaan hyvin suuret laatuvaatimukset. Niiden tulee olla suoria ja terveitä runkoja, kaiken kaikkiaan parasta puuta, mitä metsissämme yleensä on.

Täydellisyyden vuoksi esitettäköön seuraavassa pylväiden vientiveron suuruus vv. 1920—31. Sen osuutta tavarann arvosta ei ole laskettu.

	Tulli k.-m ³ :ltä	Vientimaksu k.-m ³	Tulli + vienti- maksu k.-m ³ :ltä
	Zoll per Fm	Ausfuhrabgabe per Fm	Zoll + Ausfuhr- abgabe per Fm
	m a r k k a a — F m k		
1920	6: —	12: —	18: —
1921	6: —	12: —	18: —
1922	3: —	4: —	7: —
1923	3: —	4: —	7: —
1924-31	3: —	—	3: —

Pylväiden vienti maan eri osista jakaantui v. 1927 seuraavasti.

	S.e.p.	S.p.p. Tod. k.-m ³ kuoretta	Koko maa
Mäntyä	42 900	1 600	44 500

Suurin osa pylväistä on mennyt maan eteläpuoliskosta. Pylväiden viennin jakaantuminen maan eri osien kesken on siten ollut päinvastainen kuin esim. sahatukien viennin jakaantuminen. Pylväät ovat lisäksi olleet erikoisesti itä-suomalaista tavaraa, sillä ne on viety miltei yksinomaan Viipurin läänin tullikamareitten kautta. Vain pieni osa on lähetetty Vaasan läänistä, muualta ei ole mennyt tätä tavaraa lainkaan.

Pylväiden vienti eri maihin on ollut hyvin epätasaista. Milloin mikin maa on ollut etualalla. Yleensä on kuitenkin pääosa tätä tavaraa mennyt Saksaan ja Belgiaan. Varsinkin vv. 1929—30 on vienti viimeksimainittuun maahan ollut suhteellisen suuri. Aika-ajoittain on myöskin Englantiin viety pylväitä runsaasti; viime vuosina ovat sinne menneet määrät olleet kuitenkin vähäiset.

T a u l u k k o 4. Pylväiden vienti eri maihin. — T a b e l l e 4. Ausfuhr von Leitungsmasten u.a. nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Ruotsi Schwe- den	Tanska Däne- mark	Saksa Deutsch- land	Hollanti Holland	Belgia Belgien	Englanti England	Ranska Frank- reich	Muut Son- stige Länder	Yhteensä Insgesamt
	tod. k.-m ³ kuoretta ja % — wirkl. Fm ohne Rinde und in %								
1920	1 600 26.7	—	—	1 100 18.3	—	3 300	—	—	6 000 100
1921	—	—	3 600 25.0	—	10 300 71.5	—	—	500 3.5	14 400 100
1922	—	2 700 18.1	1 300 8.7	8 200 55.0	2 400 16.1	—	—	300 2.1	14 900 100
1923	—	1 400 9.8	500 3.4	5 300 36.3	4 900 33.8	2 100 14.4	—	400 2.7	14 600 100
1924	1 900 5.8	5 500 16.9	11 000 33.9	2 500 7.7	—	11 600 35.7	—	—	32 500 100
1925	—	3 700 11.4	10 300 31.8	1 200 3.7	5 100 15.7	10 700 33.0	—	1 400 4.4	32 400 100
1926	8 900 20.7	3 800 8.9	10 400 24.2	2 600 6.1	5 400 12.6	10 200 23.8	1 600 3.7	—	42 900 100
1927	1 600 3.6	3 700 8.3	12 400 27.9	1 500 3.4	10 600 23.8	9 100 20.4	5 600 12.8	—	44 500 100
1928	—	3 300 4.9	41 000 61.5	5 600 8.4	9 400 14.1	6 000 9.0	1 400 2.1	—	66 700 100
1929	—	1 100 2.4	12 800 28.2	1 500 3.3	26 600 58.6	1 000 2.2	2 400 5.3	—	45 400 100
1930	—	900 3.3	3 700 13.5	—	17 100 62.2	2 400 8.7	3 400 12.3	—	27 500 100
1931	1 200 5.1	—	6 000 25.4	2 400 10.2	6 300 26.7	7 700 32.6	—	—	23 600 100

Ri u' u t, s e i p ä ä t y. m. (7, 164, 169, 178, 179). Tämä ryhmä käsittää monenlaista, etupäässä pientä puutavaraa. Pääosa siitä on pyöreätä, mutta tilastotiedot 178 ja 179 käsittävät todennäköisesti veistettyä tavaraakin. Kun ryhmään kuuluvien tavaralajien vienti on ollut hyvin vähäinen ja kun monena vuotena niitä ei esiinny lainkaan, ei synny suuria virheellisyyksiä, vaikka ryhmän kauppatilastossa mainittuja määriä seläläisinaan on pidetty pyöreänä puuna.

Asetelma 5. Riukujen, seipäiden ym. vienti. — *Aufstellung 5. Ausfuhr von Stangen, Stecken usw.*

Vuosi	Mäntyä	Kuusta	Yhteensä	Osuus koko viennistä %
Jahr	<i>Kiefer</i>	<i>Fichte</i>	<i>Insgesamt</i>	<i>% der Gesamtausfuhr</i>
	tod. k.-m ³ kuoretta — <i>wirkl. Fm ohne Rinde</i>			
1911	—	—	—	—
1912	—	—	—	—
1913	100	—	100	△
1914	—	—	—	—
1915	100	—	100	△
1916	—	—	—	—
1917	—	—	—	—
1918	—	—	—	—
1919	—	—	—	—
1920	100	—	100	△
1921	—	—	—	—
1922	—	—	—	—
1923	1 200	1 200	2 400	0.1
1924	—	—	—	—
1925	300	300	600	△
1926	1 500	1 300	2 800	0.1
1927	1 900	1 900	3 800	0.1
1928	900	900	1 800	△
1929	600	500	1 100	△
1930	900	900	1 800	△
1931	1 000	1 000	2 000	0.1

Riukujen ja seipäiden vientivero on vv. 1921—31 ollut seuraavan suuruinen.

	Tulli k.-m ³ :ltä	Vientimaksu k.-m ³ :ltä	Tulli + vientimaksu k.-m ³ :ltä
	<i>Zoll</i>	<i>Ausfuhrabgabe</i>	<i>Zoll + Ausfuhr-</i>
	<i>per Fm</i>	<i>per Fm</i>	<i>abgabe per Fm</i>
	m a r k k a a — F m k		
1921	6: —	20: —	26: —
1922	3: —	4: —	7: —
1923	3: —	4: —	7: —
1924—31	3: —	—	3: —

V:n 1927 määrät ovat menneet kaikki yksinomaan Vaasan läänistä. Eri maiden kesken on riukujen, seipäiden y.m. vienti jakaantunut seuraavasti.

Taulukko 6. Riukujen seipäiden ym. vienti eri maihin.
Tabelle 6. Ausfuhr von Stangen, Stecken usw. nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Saksa <i>Deutschland</i>	Hollanti <i>Holland</i>	Englanti <i>England</i>	Muut maat <i>Sonstige</i> <i>Länder</i>	Yhteensä <i>Insgesamt</i>
	tod. k.-m ³ kuoretta — <i>wirkl. Fm ohne Rinde</i>				
1920	—	—	—	100	100
1921	—	—	—	—	—
1922	—	—	—	—	—
1923	—	2 300	—	100	2 400
1924	—	—	—	—	—
1925	—	500	—	100	600
1926	—	—	2 400	400	2 800
1927	800	900	2 100	—	3 800
1928	—	1 000	800	—	1 800
1929	—	—	800	300	1 100
1930	—	—	1 800	—	1 800
1931	—	100	1 800	100	2 000

Kaivospölkkyt ja -paalut (4, 167). Ryhmä käsittää kahdenlaista tavaraa, kaivospölkkyjä ja -paaluja, mutta kun kaivospaalujen vienti on ollut hyvin vähäistä, voidaan allaolevia lukuja pitää asiallisesti kaivospölkkyjä koskevinä. Viennin määrät puulajeittain käyvät selville taulukosta 7.

Kaivospölkkyjenkin vienti on ollut hyvin erilainen selvitettävänä olevan kauden eri aikoina (vrt. piirrosta 2 s. 78). Jo ennen maailman sotaa vietiin tätä tavaralajia vuosittain yli miljoonan k.-m³ kuoretta. Sodan johdosta vienti tietenkin laski jyrkästi ja loppui tyystin v. 1918. Seuraavana vuotena se taas oli päässyt vauhtiin. Nousua tapahtui vielä v. 1920. V. 1921 sattui Englannissa kivihiililakko, ja sen vuoksi meni meiltä edelliseen vuoteen verrattuna kaivospölkkyjä vähän. Mutta jo seuraavana vuotena säännöllisten olojen palattua alkoi vienti nousta. Nousua jatkui vielä v. 1923, jonka jälkeen parina vuotena tapahtui hiljaista laskua. V. 1926 Englannissa sattuneen uuden, vaikean kivihiililakon vuoksi vienti väheni entistä jyrkemmin. — Eniten vietiin kaivospölkkyjä koko tässä selvitettävänä olevana aikana v. 1927, jolloin määrä kohosi lähes 1.7 milj.

Taulukko 7. Kaivospölkkyjen ja -paalujen vienti.
Tabelle 7. Ausfuhr von Grubenholz und Grubenpfählen.

Vuosi Jahr	Mäntyä Kiefer	Kuusta Fichte	Yhteensä Insgesamt	Osuus koko viennistä, % % der Gesamt- ausfuhr	Määrät kauppa- tilaston mukaan, k.-m ³ Gesamtmenge nach der Handels- statistik, Fm
	k.-m ³ kuoretta — wirkl. Fm ohne Rinde				
1911	1 086 300	120 700	1 207 000	43.7	1 341 200
1912	1 085 900	120 700	1 206 600	41.1	1 340 600
1913	1 472 900	163 600	1 636 500	43.5	1 818 400
1914	876 100	97 400	973 500	36.3	1 081 600
1915	124 800	13 900	138 700	9.1	154 100
1916	111 100	12 400	123 500	4.9	137 200
1917	65 900	7 300	73 200	3.9	81 400
1918	—	—	—	—	—
1919	388 600	20 400	409 000	49.3	454 500
1920	710 600	37 400	748 000	48.5	831 100
1921	282 400	14 900	297 300	28.7	330 300
1922	951 700	50 100	1 001 800	39.9	1 113 100
1923	1 247 700	65 700	1 313 400	41.4	1 459 400
1924	1 166 800	61 400	1 228 200	41.4	1 364 700
1925	1 065 100	56 000	1 121 100	31.0	1 245 700
1926	798 700	42 100	840 800	23.4	934 200
1927	1 598 200	84 100	1 682 300	38.9	1 869 200
1928	1 403 200	73 900	1 477 100	38.5	1 641 200
1929	1 206 900	63 500	1 270 400	40.8	1 411 600
1930	1 267 000	66 700	1 333 700	50.5	1 481 800
1931	1 058 400	55 700	1 114 100	70.0	1 237 800

k.-m³. Merkille pantavaa kuitenkin on, ettei vientimäärä sinä vuonna ollut sanottavasti suurempi kuin v. 1913. Yleensä voidaan sanoa, ettei kaivospölkkyjen vienti sodan jälkeen ole suurentunut oleellisesti ennen sotaa vietyihin määriin verrattuna.

Kaivospölkkyjen viennin suhteellinen osuus on sota-aikaa lukuunottamatta ollut merkittävä. Ennen sotaa se oli yli 40 % koko jalostamattoman puun viennistä, mutta jo v. 1914 alkoi prosenttiluku laskea. (Kts. myös piirrosta 1, s. 25.) Kokonaisviennin pienentyessä vähentyi siis kaivospölkkyjen osuus vieläkin enemmän. Tähän vaikutti viennin rakenteen muutos sota-aikana sikäli, että silloin oli polttopuiden vienti suhteellisen korkea. Heti sodan jälkeen kohosi kaivospölkkyjen suhteellinen osuus hyvin korkealle tehden esim. v. 1919 noin puolet koko jalostamattoman puun viennistä. Sen jälkeen se on nousten ja laskien kuitenkin pysynyt ylimalkaan korkeana ja saavutti v. 1931 koko tutkimusajan korkeimman kohdan eli 70 %.

Kaivospölkkyistä on meillä kannettu vientitullia ja niiden lisäksi eräinä vuosina erikoista vientimaksua. Vientivero (tulli + vientimaksu) on ollut seuraavan suuruinen vv. 1919—31. Väärinkäsitysten välttämiseksi huomautettakoon, että seuraavassa asetelmassa vientivero, yksikköhinnat ja vientiveron osuus niistä kohdistuvat kauppatalaston mukaisesti eikä tässä tutkimuksessa muunnettuun kuutiomääriin.

	Tulli k.-m ³ :ltä Zoll per Fm	Vientimaksu k.-m ³ :ltä Ausfuhrabgabe per Fm	Tulli + vienti- maksu k.-m ³ :ltä Zoll + Ausfuhrabgabe per Fm	Kaivospölkky- jen hinta k.-m ³ :ltä (fob.) Preis (fob.) des Gruben- holzes per Fm	Tullin +vienti- maksun osuus yksikköhin- nasta, % % der Zoll- + Ausfuhrabgaben vom Einzelpreis
	m a r k k a a — F m k				
1919	6: —	—	6: —	27: 10	22.1
1920	6: —	15: —	21: —	88: 43	23.7
1921	6: —	10: —	16: —	127: 11	12.6
1922	2: —	4: —	6: —	119: 30	5.0
1923	2: —	4: —	6: —	144: 19	4.2
1924	2: —	—	2: —	136: 09	1.5
1925	2: —	—	2: —	129: 23	1.5
1926	2: —	—	2: —	121: 54	1.6
1927	2: —	—	2: —	125: 74	1.6
1928	2: —	—	2: —	133: 98	1.5
1929	2: —	—	2: —	130: 79	1.5
1930	2: —	—	2: —	132: 62	1.5
1931	2: —	—	2: —	110: 49	1.8

Mielenkiintoista on tarkastaa voidaanko vientimäärissä havaita vientiveron suuruudesta johtuneita vaihteluita. HELANDER (1918) on osoittanut, että ennen sotaa voimassa olleilla tulleilla ei ole ollut sanottavaa vaikutusta kaivospölkkyjen vientimääriin. Sodan jälkeen, v. 1919, vientiveron osuus hinnasta oli suuri, mutta vientimäärä oli verrattain korkea, erittäinkin kun otetaan huomioon, että ulkomaankauppamme heti sodan jälkeen ei vielä ollut täysin järjestynyt. Seuraavana vuonna vientivero oli korkeimmillaan, mutta vientimäärä kohosi huomattavasti. V. 1921 vientiveron osuus laski, samoin vientimäärä. Sen jälkeen vientimaksua alennettiin ja lopulta poistettiin kokonaan, joten jällelle jäi vain varsinainen tulli. Vientimäärät ovat alhaisen tullin aikana olleet korkeat, mutta ne ovat kuitenkin vaihdelleet tuntuvasti. Näinollen osoittaa tämä

tarkastelu, ettei sodan jälkeenkään ole ollut havaittavissa selviä vientiveron vaihteluista johtuneita vientimäärien muutoksia. Määrät näyttävät vaihdelleen paljon suuremmassa määrässä etenkin Englannissa kulloinkin vallinneen taloudellisen tilanteen vuoksi kuin vientiveron vaikutuksesta.

Koska kaivospölkkyt ovat muodostaneet suuren osan jalostamattoman puun viennistä, on syytä tarkastaa viennin jakaantumista maan eri osien kesken. Kauppatilaston mukaan voitaisiin tätä seikkaa tarkastella melkoisen yksityiskohtaisesti, nimittäin tullikamaripiireittäin, joita useimmassa tapauksessa nimitetään jonkin kaupungin nimen mukaan. Tällä tavalla tehty yhdistelmä ei kuitenkaan kovin tarkasti selvittäisi kaivospölkkyjen laivausta määrätystä vientisatamasta, sillä esim. Pohjanlahden rannikolla ja erityisesti Itä-Suomessa on lukuisia kaupunkien ulkopuolella olevia vientisatamia, joissa ei ole itsenäistä tullausta paikkaa, jonka vuoksi niistä menneet puut tulevat merkityksi tullausta paikan eikä vientisataman mukaan. Tämän seikan vuoksi ei erittelyä suoriteta vientisatamittain, vaan rannikkoalueittain muodostamalla seuraavat alueet.

Pohjanlahden pohjoisrannikko (Oulun lääni): Tornion, Kemin, Oulun ja Raahen tullikamaripiirit.

Etelä-Pohjanmaan rannikko (Vaasan lääni): Kokkolan, Pietarsaaren, Vaasan, Kaskisen ja Kristiinan tullikamaripiirit.

Lounainen rannikko (Turun ja Porin sekä Ahvenanmaan lääni): Porin, Rauman, Uudenkaupungin, Turun ja Maarianhaminan tullikamaripiirit sekä Ekkerö ja Degerby.

Uudenmaan rannikko (Uudenmaan lääni): Hangon, Helsingin, Porvoon ja Loviisan tullikamaripiirit.

Itä-Suomen rannikko (Viipurin lääni): Kotkan, Haminan, Viipurin, Koiviston ja Uuraan tullikamaripiirit. Tähän ryhmään on myös otettu Laatokan rannikolla ja rautateillä tullatut puut, jotka on mainittu vv. 1911—19 kauppatilastossa.

Muut vientipaikat: Tähän ryhmään on laskettu tullivartiostojen tullaamat puut, milloin ei käy selville, missä osassa maata puut ovat tullatut. Vv. 1911—19 kauppatilastosta on siten tähän ryhmään luettu »maarajalla» ja »merenrannikolla» tullatut puut, ja vv. 1920—30 tilastosta yleensä tullivartiostojen tullaamat puut.

Tällä tavalla ryhmitellyt kaivospölkkyt määrät näkyvät taulukossa 8.

Kaivospölkkyjen vienti tapahtui ennen sotaa suureksi osaksi Pohjanlahden rannikolta ja sieltä siltä osalta, jota tässä on nimitetty

Taulukko 8. Kaivospölkkyjen ja -paalujen vienti rannikkoalueittain.
Tabelle 8. Ausfuhr von Grubenholz und -Pfählen aus den verschiedenen Küstengebieten Finnlands.

Vuosi Jahr	Pohjan- lahden pohjois- rannikko <i>N-Küste des Bottn. Meerbusens</i>	Etelä-Poh- janmaan rannikko <i>Küste von S-Ost- bottnien</i>	Lounainen rannikko <i>Küste von SW-Finn- land</i>	Uuden- maan rannikko <i>Küste des Läns Uusimaa</i>	Itä- Suomen rannikko <i>Küste von E- Finnland</i>	Muut vienti- paikat <i>Sonstige Ausfuhr- gegenen</i>	Yhteensä <i>Insgesamt</i>
	k.-m ³ kuoretta ja % — <i>F m ohne Rinde und in %</i>						
1911	236 200 <i>19.6</i>	486 400 <i>40.3</i>	30 000 <i>2.5</i>	17 000 <i>1.4</i>	437 400 <i>36.2</i>	—	1 207 000 <i>100</i>
1912	172 900 <i>14.3</i>	469 800 <i>38.9</i>	44 000 <i>3.7</i>	4 400 <i>0.4</i>	515 400 <i>42.7</i>	100 <i>△</i>	1 206 600 <i>100</i>
1913	279 900 <i>17.1</i>	652 200 <i>39.9</i>	82 100 <i>5.0</i>	3 300 <i>0.2</i>	618 700 <i>37.8</i>	300 <i>△</i>	1 636 500 <i>100</i>
1914	142 700 <i>14.6</i>	393 900 <i>40.5</i>	31 900 <i>3.3</i>	4 600 <i>0.5</i>	400 400 <i>41.1</i>	—	973 500 <i>100</i>
1915	—	—	—	—	127 200 <i>91.7</i>	11 500 <i>8.3</i>	138 700 <i>100</i>
1916	—	7 600 <i>6.1</i>	—	—	103 100 <i>83.5</i>	12 800 <i>10.4</i>	123 500 <i>100</i>
1917	—	—	—	—	57 100 <i>78.0</i>	16 100 <i>22.0</i>	73 200 <i>100</i>
1918	—	—	—	—	—	—	—
1919	106 100 <i>25.9</i>	257 200 <i>62.9</i>	5 200 <i>1.3</i>	—	40 500 <i>9.9</i>	—	409 000 <i>100</i>
1920	187 100 <i>25.0</i>	403 800 <i>54.0</i>	26 100 <i>3.5</i>	3 200 <i>0.4</i>	127 800 <i>17.1</i>	—	748 000 <i>100</i>
1921	33 800 <i>11.4</i>	121 200 <i>40.7</i>	11 400 <i>3.8</i>	—	130 900 <i>44.1</i>	—	297 300 <i>100</i>
1922	302 300 <i>30.2</i>	265 700 <i>26.5</i>	5 200 <i>0.5</i>	7 100 <i>0.7</i>	421 500 <i>42.1</i>	—	1 001 800 <i>100</i>
1923	153 200 <i>11.7</i>	289 400 <i>22.0</i>	28 200 <i>2.2</i>	51 800 <i>3.9</i>	790 800 <i>60.2</i>	—	1 313 400 <i>100</i>
1924	189 500 <i>15.4</i>	441 100 <i>35.9</i>	11 300 <i>0.9</i>	28 000 <i>2.3</i>	444 000 <i>36.2</i>	114 300 <i>9.3</i>	1 228 200 <i>100</i>
1925	186 200 <i>16.6</i>	375 900 <i>33.5</i>	12 100 <i>1.1</i>	2 000 <i>0.2</i>	544 900 <i>48.6</i>	—	1 121 100 <i>100</i>
1926	159 300 <i>18.9</i>	200 100 <i>23.8</i>	10 400 <i>1.2</i>	4 600 <i>0.6</i>	466 400 <i>55.5</i>	—	840 800 <i>100</i>
1927	280 700 <i>16.7</i>	463 300 <i>27.5</i>	33 200 <i>2.0</i>	16 500 <i>1.0</i>	888 600 <i>52.8</i>	—	1 682 300 <i>100</i>
1928	183 700 <i>12.4</i>	406 000 <i>27.5</i>	26 900 <i>1.8</i>	11 900 <i>0.8</i>	848 600 <i>57.5</i>	—	1 477 100 <i>100</i>
1929	191 900 <i>15.1</i>	431 100 <i>33.9</i>	17 600 <i>1.4</i>	9 000 <i>0.7</i>	620 800 <i>48.9</i>	—	1 270 400 <i>100</i>
1930	220 700 <i>16.5</i>	435 300 <i>32.6</i>	12 800 <i>1.0</i>	9 500 <i>0.7</i>	655 400 <i>49.2</i>	—	1 333 700 <i>100</i>
1931	104 900 <i>9.4</i>	397 000 <i>35.6</i>	34 500 <i>3.1</i>	29 800 <i>2.7</i>	547 900 <i>49.2</i>	—	1 114 100 <i>100</i>

Etelä-Pohjanmaan rannikoksi. Pohjanlahden pohjoisrannikolta ja Etelä-Pohjanmaan rannikolta yhteensä meni kaivospölkkyjä vuosittain yli 50 % maan koko viennistä. Vienti Itä-Suomesta on myös ollut korkea.

Sotavuosina 1915—17 vienti tapahtui pääasiassa Venäjälle, koska muihin maihin ei ollut vientimahdollisuuksia. Tällöin joutuivat lähinnä itä-suomalaiset kaivospölkkyt vietäviksi, niinkuin nähdään taulukosta 8. Myöskin otsikon »muut vientipaikat» alla mainitut puumäärät lienevät olleet vv. 1915—17 itä-suomalaista tavaraa, vaikkei sitä kauppatilaston perusteella voida ehdottomasti sanoa.

V. 1918 ei, kuten aikaisemmin jo on mainittu, viety kaivospölkkyjä lainkaan. Mutta jo seuraavana vuotena kohosi määrä suureksi ja taulukosta 8 nähdään, että puut olivat suurimmaksi osaksi menneet Pohjanlahden rannikolta samoin kuin vielä v. 1920. V. 1922 ja sen jälkeinen vienti taas oli asettautunut tullauspaikan mukaan suhteellisesti samantapaiseksi kuin ennen sotaa. Mitä viennin rakenteeseen viimeaikoina tulee, niin on Pohjanlahden ja Itä-Suomen rannikolta viety suunnilleen samat suhteelliset määrät kaivospölkkyjä.

Lounais-Suomen ja Uudenmaan rannikoilta on aina viety suhteellisesti pienet määrät kysymyksessä olevaa tavaralajia.

Kaivospölkkyjen viennin jakaantumisesta lääneittäin antavat taulukon 8 luvut myös käsityksen, koska, kuten sivulla 36 on mainittu, aluejako on samalla lääneittäinen. Viennin jakaantuminen lääneittäin on täydellisesti näkyvissä niinä vuosina, jolloin otsakkeen »muut vientipaikat» alla ei ole mainittu mitään määriä. Muina vuosina tässä sarakkeessa mainitut puumäärät kuuluvat tietenkin johonkin lääneihin, mutta mihin, sitä kauppatilaston perusteella ei voida sanoa. Todennäköisesti ryhmään kuuluvat puut on viety suurimmaksi osaksi Viipurin läänistä.

Pohjanlahden pohjoisrannikko, Etelä-Pohjanmaan ja Itä-Suomen rannikkoalueet ryhmiteltyinä sillä tavalla kuin tässä on tehty, käsittävät suurimman osan rannikostamme, jonka vuoksi on luonnollista, että mm. kaivospölkkyjen vienti on tapahtunut pääasiassa niiltä osilta. Näiden rannikkoalueiden menekki-alueisiin kuuluvat laajat sisämaan metsäalueet, joilta puita uittamalla tai muulla tavalla kuljettamalla voidaan tuoda rannikolle. Pohjois-Pohjanmaalla samoin kuin Keski- ja Etelä-Pohjanmaalla metsät, vaikka niiden puuvarasto pinta-alayksikköä kohti on yleensä keskimääräistä pienempi (ILVESSALO, Y., 1927 ja 1925—28), ovat kuitenkin runsaasti mäntyvaltaisia ja keski-ikäisiä, siis metsiä, joista kaivospölkkyjä on ollut saatavissa. Myöskin Savossa ja Karjalassa eli Itä-Suomen rannikon menekki-alueilla ovat samantapaiset sei-

Taulukko 9. Kaivospölkkyjen ja -paalujen vienti eri maihin.
Tabelle 9. Ausfuhr von Grubenholz und -Pfählen nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Venäjä Russ- land	Ruotsi Schwe- den	Tanska Däne- mark	Saksa Deutsch- land	Hol- lanti Hol- land	Belgia Belgien	Eng- lanti England	Ranska Frank- reich	Muut maat Son- stige Länder	Yhteensä Insgesamt
	k.-m ³ kuoretta ja % — F m ohne Rinde und in %									
1911	140 200	—	—	—	10 400	46 100	957 100	53 200	—	1 207 000
	11.6	—	—	—	0.9	3.8	79.3	4.4	—	100
1912	160 900	—	2 000	—	12 100	11 300	970 600	48 100	1 600	1 206 600
	13.3	—	0.2	—	1.0	0.9	80.5	4.0	0.1	100
1913	213 800	—	1 300	2 700	10 200	19 700	312 700	66 500	9 600	1 636 500
	13.1	—	0.1	0.2	0.6	1.2	80.2	4.1	0.5	100
1914	172 600	17 900	1 800	—	12 100	20 800	651 900	92 300	4 100	973 500
	17.7	1.8	0.2	—	1.3	2.1	67.0	9.5	0.4	100
1915	138 700	—	—	—	—	—	—	—	—	138 700
	100	—	—	—	—	—	—	—	—	100
1916	115 900	—	—	—	—	—	7 600	—	—	123 500
	93.8	—	—	—	—	—	6.2	—	—	100
1917	73 200	—	—	—	—	—	—	—	—	73 200
	100	—	—	—	—	—	—	—	—	100
1918	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1919	—	1 800	—	—	—	—	404 700	—	2 500	409 000
	—	0.4	—	—	—	—	99.0	—	0.6	100
1920	—	34 800	2 700	1 000	—	—	695 400	—	14 100	748 000
	—	4.7	0.4	0.1	—	—	92.9	—	1.9	100
1921	—	4 800	—	—	—	900	291 600	—	—	297 300
	—	1.6	—	—	—	0.3	98.1	—	—	100
1922	—	—	7 300	8 300	2 000	—	974 400	7 500	2 300	1 001 800
	—	—	0.7	0.8	0.2	—	97.3	0.7	0.3	100
1923	—	900	—	10 500	6 100	27 700	227 900	38 100	2 200	1 313 400
	—	0.1	—	0.7	0.5	2.1	93.5	2.9	0.2	100
1924	—	1 800	7 100	29 100	47 700	67 500	973 700	96 400	4 900	1 228 200
	—	0.1	0.6	2.4	3.9	5.5	79.3	7.8	0.4	100
1925	—	7 800	1 300	11 200	37 500	109 200	920 400	32 700	1 000	1 121 100
	—	0.7	0.1	1.0	3.3	9.7	82.2	2.9	0.1	100
1926	—	4 400	3 800	8 100	42 600	58 700	601 600	120 600	1 000	840 800
	—	0.5	0.5	0.9	5.1	7.0	71.6	14.3	0.1	100
1927	—	1 600	—	54 100	61 200	142 200	154 400	264 100	4 700	1 682 300
	—	0.1	—	3.2	3.6	8.5	68.6	15.8	0.2	100
1928	—	800	—	99 300	116 900	259 800	789 400	207 200	3 700	1 477 100
	—	0.1	—	6.7	7.9	17.6	53.5	14.0	0.2	100
1929	—	8 200	—	59 100	59 200	230 700	732 400	180 300	500	1 270 400
	—	0.6	—	4.7	4.7	18.2	57.7	14.1	△	100
1930	—	15 900	900	56 300	47 000	296 200	621 700	279 900	15 800	1 333 700
	—	1.2	0.1	4.2	3.5	22.2	46.8	21.0	1.2	100
1931	—	8 200	—	47 400	96 800	192 600	520 000	238 400	10 700	1 114 100
	—	0.7	—	4.2	8.7	17.3	46.7	21.4	1.0	100

kat olleet vaikuttamassa. Näillä edellä mainituilla alueilla ovat myös yksityiset metsänomistajat joutuneet myymään yleensä nuorehkoja metsiä, koska heillä usein heikon taloudellisen tilan vuoksi ei ole ollut aikaa kasvattaa järeitä puita. Lounais-Suomen ja Uudenmaan rannikoiden menekkialueilla metsänomistajat sensijaan eivät tavallisesti ole olleet niin halukkaita myymään pientavaraa kuin metsänomistajat monessa muussa osassa maata. Myöskin se seikka, että tiheään asutussa Lounais-Suomessa ja Uudellamaalla väestön kotikäyttö sikäläisiin metsävaroihin ja metsien kasvuun verrattuna on huomattavasti suurempi kuin esim. Itä-Suomessa, on osaltaan voinut vaikuttaa kaivospölkkyjen vientiin vähentävästi Lounais-Suomesta ja Uudeltamaalta.

Kaivospölkkyjen vienti eri maihin on tapahtunut taulukon 9 osoittamalla tavalla.

Ennen sotaa vietiin kaivospölkkyjä pääasiassa Englantiin ja Venäjälle sekä jonkin verran Ranskaan ja Belgiaan. Sodan jälkeen muuttui tilanne sikäli, että Venäjä jäi kokonaan pois ostajamaiden joukosta, jonka vuoksi Englannin osuus pääsi entisestään nousemaan. Aina v:een 1923 saakka Englannin osuus oli vuosittain yli 90 %. V. 1924 ja sen jälkeen paria poikkeusta lukuun ottamatta laskivat tähän maahan menneiden kaivospölkkyjen suhteelliset määrät vuosittain sen johdosta, että vienti alkoi yhä enemmän jakaantua Ranskan, Belgian, Hollannin ja Saksan kesken. V. 1931 ei Englantiin viety kuin 46.7 % sen vuoden kaivospölkkyjen viennistä. Kaikesta huolimatta tämä maa oli yhä edelleen ensisijalla, toiseksi oli kohonnut Ranska, sitten järjestyksessä Belgia, Hollanti ja Saksa.

Paperi- eli hiomopuut (5, 168). Paperipuiden kokonaisvientiä osoittaa asetelma 10. Määrät ovat kaikki kuusta ja otetut kauppatalastosta sellaisinaan.

Asetelma 10. Paperi- I. hiomopuiden vienti.

Aufstellung 10. Ausfuhr von Papier- oder Schleifholz.

Vuosi Jahr	K.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	Osuus koko vien- nistä,% % der Gesamt- ausfuhr	Vuosi Jahr	K.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	Osuus koko vien- nistä,% % der Gesamt- ausfuhr	Vuosi Jahr	K.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	Osuus koko vien- nistä,% % der Gesamt- ausfuhr
1911	186 600	6.7	1918	7 200	5.5	1925	1 400 600	38.7
1912	271 500	9.3	1919	3 000	0.4	1926	1 704 900	47.4
1913	508 800	13.5	1920	243 200	15.8	1927	1 650 500	38.1
1914	240 000	8.9	1921	33 700	3.2	1928	1 522 100	39.7
1915	16 200	1.1	1922	409 700	16.3	1929	1 233 900	39.6
1916	8 000	0.3	1923	748 800	23.6	1930	788 000	30.0
1917	—	—	1924	478 300	16.1	1931	243 300	15.3

Paperipuiden vienti pysytteli vielä pitkän aikaa sodan jälkeen huomattavasti pienempänä kuin esim. kaivospölkkyjen vienti. Vasta v. 1925 se kohosi ensi kerran yli miljoonan k.-m³. Seuraavana vuonna (1926) tapahtui vielä nousua ja samalla saavutettiin paperipuiden viennin maksimi. V. 1927 ja sen jälkeen on taas tapahtunut yhtämittaista jyrkkää laskua. V. 1931 meni maasta paperipuita vain n. 1/7 v:n 1926 viennistä.

Paperipuiden viennin suhteellinen osuus on sekin paljon vaihdellut. Vaikka sodan jälkeen jalostamattoman puun vienti kokonaisuudessaan nousi, pystyi paperipuiden viennin suhteellinen osuus siitä huolimatta nousemaan. Huippukohdan se saavutti v. 1926, siis samana vuonna kuin paperipuiden k.-m³:ssa laskettu vienti oli korkeimmillaan. V. 1931 oli suhteellinen osuus vain n. 15 %. Joskin paperipuita viime vuonna (1931) meni, kaivospölkkyjä lukuun ottamatta, enemmän kuin muita yksityisiä tavaraeriä, niin oli niiden vienti sekä absoluuttisesti että suhteellisesti menettänyt suuren osan entisestä merkityksestään. (Vrt. piirrosta 1, s. 25.)

Tarkastettakoon vielä paperipuiden tulleja ja niiden mahdollista vaikutusta vientiin. Paperipuista on vv. 1919—31 kannettu seuraavat tulit ja vientimaksut.

	Tulli k.-m ³ :ltä Zoll per Fm	Vientimaksu k.-m ³ :ltä Ausfuhrabgabe per Fm	Tulli + vienti- maksu k.-m:ltä Zoll + Aus- fuhrabgabe per Fm	Paperipuiden hintaa k.-m ³ :ltä (fob.) Preis des Papierholzes per Fm (fob.)	Tulli + vienti- maksun osuus yksikköhin- nasta, % % der Zoll- + Ausfuhrabgaben vom Einzelpreis
	m a r k k a a — F m k				
1919	6: —	—	6: —	16: 02	37.5
1920	6: —	15: —	21: —	106: 92	19.6
1921	6: —	10: —	16: —	121: 29	13.2
1922	2: —	4: —	6: —	118: 35	5.1
1923	2: —	4: —	6: —	152: 12	3.9
1924	2: —	—	2: —	148: 22	1.3
1925	2: —	—	2: —	148: 23	1.3
1926	2: —	—	2: —	140: 93	1.4
1927	2: —	—	2: —	143: 85	1.4
1928	2: —	—	2: —	155: 24	1.3
1929	2: —	—	2: —	169: 98	1.2
1930	2: — (5: —) ¹	—	2: — (5: —)	167: 12	1.2 (3.0) ²
1931	2: —	—	2: —	138: —	1.4

¹ V. 1930 oli paperipuiden tulli marraskuun 15 p:stä vuoden loppuun 5: — mk. k.-m³:ltä.

² Tullin osuus sulkumerkeissä on laskettu korotetun 5 mk:n mukaan.

Ennen sotaa vallinneita suhteita tarkastellessaan on HELANDER (1923) osoittanut, että tullin korotus v. 1909 aiheutti seuraavina vuosina viennin vähentymistä, eniten v. 1911, jolloin tullin osuus oli 9.4 % paperipuiden hinnasta. V. 1913, jolloin tullin osuus tavarain hinnan muutoksen johdosta aleni 7.1 %:iin, vienti nousi. Ennen sotaa näyttävät siis tullit vaikuttaneen paperipuiden vientiin.

Sodan jälkeen, kuten edellä olevasta asetelmasta havaitaan, vientivero (tulli + vientimaksu) on suuruudeltaan vaihdellut, samoin sen osuus tavarain hinnasta laskettuna. Vientimääriä ja vientiveron osuuksia tarkasteltaessa huomataan, että vientiveron osuus tavarain hinnasta oli v. 1919 korkeimmillaan. Silloin oli myös vienti pieni. Seuraavana vuonna vientivero kohosi absoluuttisesti, mutta aleni suhteellisesti tavarain hinnan noustessa. Vientimäärässä oli samaan aikaan tapahtunut jyrkkä nousu. V. 1921 vientiveron osuus yhä laski ja vienti supistui kovasti edelliseen vuoteen verrattuna. Tämä lasku johtui suurimmaksi osaksi silloin vallinneesta pulakaudesta, joka alensi muunkin jalostamattoman puun kuin paperipuiden vientiä. Osaltaan lienee vaikuttanut myös se, ettei v:n 1920 korkeiden kantohintojen vuoksi (SAARI, 1931) tehty runsaasti ostoja v:n 1921 laivaukseen. Vv. 1922—23 vientiveron osuus yhä aleni, ja samalla vienti kohosi kovasti. Viennin suurenemiseen tänä aikana on saattanut vaikuttaa vientiveron aleneminen, mutta pääasiassa se johtui yleisen taloudellisen tilan paranemisesta kaikkialla. Sittemmin ei vähäisillä vientitulilla (vientimaksua ei enää kannettu) ole ollut juuri mitään vaikutusta paperipuiden vientimääriin.

Joskin heti sodan jälkeen kannettu korkeahko vientivero on saattanut jonkin verran vaikuttaa ehkäisevästi paperipuiden vientiin, näyttävät muut taloudelliset seikat suureksi osaksi peittäneen vientiveron vaikutuksen. Tuntuu siltä, niinkuin meikäläisessä tullipolitiikassa olisi hätäilty paperipuiden vientiveron alentamisessa esim. 1922—23 määristä. Yleiset kauppapoliittiset suhteemme tärkeimpiin ostajamaihin tuskin ovat ehdottomasti pakottaneet siihen. Kysyntä kiihtyi kiihtymistään aina v:een 1926 saakka, ja kun paperipuiden kantohinnat mm. SAAREN (1931) tutkimusten mukaan vv. 1920—25 eivät siitä huolimatta nousseet, olisivat ulkomaalaiset ostajat todennäköisesti kyenneet maksamaan korkeampaa tullia kuin v:n 1924 jälkeen on kannettu, ilman että tämä kustannus olisi joutunut metsänomistajien kannettavaksi (vrt. esim. HOLM, 1931). Vv. 1926—28 kohosivat kantohinnat suuresti, joten on todennäköistä, että niihin aikoihin korotettu tulli olisi siirtynyt ainakin osittain metsänomistajain suoritettavaksi, mikäli seurauksena ei olisi ollut vientimäärien pie-

neneminen. Myöhemmin ovat sekä vienti että kantohinnat alentuneet samalla kuin paperipuillakin on yleensä ollut huononlainen menekki. Kun kerran aikaisemman nousukauden aikana ei paperipuiden vientiä ole erikoisemmin rasitettu korotetuilla tulleilla, eivät sellaiset nykyoloissa ole paremmin paikallaan.

Maan eri osista tapahtunutta vientiä käsitellään kuten kaivospölkkyjen vientiä muodostamalla samat rannikkoalueet. Näiltä alueilta menneet puumäärät näkyvät taulukossa 11.

Taulukon luvuista huomataan sama seikka kuin kaivospölkkyjen viennissä, nimittäin se, että paperipuutkin ovat menneet pääasiassa Pohjanlahden ja Itä-Suomen rannikolta. Jonkin verran tasaisemmin näyttää niiden vienti kuitenkin jakaantuneen sikäli, että lounaiselta ja Uudenmaan rannikolta on viety tätä tavaralajia suhteellisesti enemmän kuin kaivospölkkyjä. Yksityisiä rannikkoalueita keskenään vertailtaessa on, poikkeuksia lukuunottamatta, paperipuiden viennin painopiste ollut Itä-Suomessa. Vv. 1930—31 ovat kuitenkin olleet siinä suhteessa merkittäviä, että silloin meni paperipuita eniten Etelä-Pohjanmaan rannikolta. Myöskin Lounais-Suomen ja Uudenmaan rannikon osuus oli silloin, kuten yleensä sodan jälkeen, melkoisen korkea. Tunnettuahan onkin, että etenkin saksalaiset ulottivat lähikuluneina vuosina ostonsa Länsi-Suomeenkin.

Eri maihin tapahtunutta paperipuiden vientiä osoittaa taulukko 12.

Paperipuiden vienti ennen sotaa tapahtui pääasiassa Ranskaan ja Venäjälle, joihin vv. 1911—14 meni vuosittain noin puolet koko viedystä määrästä. Näitten ohella olivat Hollanti ja vv. 1912—14 Norja melkoisia ostajia suhteellisesti asiaa katsoen. Kun vienti kokonaisuudessaan myöhempiin aikoihin verrattuna oli pientä, eivät absoluuttiset määrät mihinkään maahan olleet suuret. Varsinaisina sotavuosina ei luonnollisesti paperipuitakaan voitu viedä kuin Venäjälle.

Sodanjälkeen tapahtui viennin uusi orientoituminen määrin kasvamisen ohella. Venäjä oli kokonaan jäänyt pois markkinoilta. Niinkään Ranskaan menneiden paperipuiden suhteellinen osuus pysyi alhaisena. Näiden maiden tilalle tuli Englanti, Hollanti ja ennenkaikkea Saksa, johon v:sta 1927 alkaen vietiin n. $\frac{3}{4}$ à $\frac{4}{5}$ koko vuotuisista määristä. Saksan paperipuun tuonti Suomesta on kuitenkin absoluuttisesti pienentynyt viime vuosina. Niinpä v. 1931, jolloin Saksan osuus oli 71.9 % koko sen vuoden paperipuiden viennistä, oli absoluuttinen määrä vain n. $\frac{1}{7}$ v:n 1928 määrästä.

On kuitenkin huomattava, että vaikka v:sta 1918 alkaen viejien olisi

Taulukko 11. Paperipuiden vienti rannikkoalueittain.
 Tabelle. 11. Ausfuhr von Papierholz aus den einzelnen Küstengebieten Finnlands.

Vuosi Jahr	Pohjan- lahden pohjois- rannikko N-Küste des Bottn. Meerbusens	Etelä- Pohjan- maan rannikko Küste von S-Ostbott- nien	Lounainen rannikko Küste von SW-Finn- land	Uuden- maan rannikko Küste des Läns Uusimaa	Itä- Suomen rannikko Küste von E-Finn- land	Muut vienti- paikat Sonstige Ausfuhr- gegenen	Yhteensä Insgesamt
	k.-m ³ kuoretta ja % — Fm ohne Rinde und in %						
1911	75 500	30 900	500	5 400	74 300	—	186 600
	40.5	16.5	0.3	2.9	39.8	—	100
1912	130 300	55 300	20 200	4 500	61 200	—	271 500
	48.0	20.4	7.4	1.7	22.5	—	100
1913	146 200	203 800	49 300	19 800	89 700	—	508 800
	28.7	40.1	9.7	3.9	17.6	—	100
1914	82 200	76 600	11 400	14 100	55 700	—	240 000
	34.3	31.9	4.7	5.9	23.2	—	100
1915	—	—	—	—	16 200	—	16 200
	—	—	—	—	100	—	100
1916	—	—	—	—	8 000	—	8 000
	—	—	—	—	100	—	100
1917	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—
1918	—	7 200	—	—	—	—	7 200
	—	100	—	—	—	—	100
1919	—	3 000	—	—	—	—	3 000
	—	100	—	—	—	—	100
1920	174 400	60 100	5 700	—	3 000	—	243 200
	71.7	24.7	2.4	—	1.2	—	100
1921	14 800	3 000	1 400	12 600	—	1 900	33 700
	43.9	8.9	4.2	37.4	—	5.6	100
1922	212 500	65 700	11 600	47 000	72 900	—	409 700
	51.9	16.0	2.8	11.5	17.8	—	100
1923	164 400	94 200	27 300	89 900	373 000	—	748 800
	22.0	12.6	3.6	12.0	49.8	—	100
1924	156 000	100 300	22 200	61 000	123 700	15 100	478 300
	32.6	21.0	4.6	12.7	25.9	3.2	100
1925	313 400	174 000	43 200	87 900	782 100	—	1 400 600
	22.4	12.4	3.1	6.3	55.8	—	100
1926	377 400	359 900	28 400	78 700	860 500	—	1 704 900
	22.1	21.1	1.7	4.6	50.5	—	100
1927	411 800	353 400	36 500	66 900	781 900	—	1 650 500
	25.0	21.4	2.2	4.0	47.4	—	100
1928	228 600	351 300	41 900	124 300	776 000	—	1 522 100
	15.0	23.1	2.7	8.2	51.0	—	100
1929	213 700	386 500	52 200	91 100	490 400	—	1 233 900
	17.3	31.3	4.2	7.4	39.8	—	100
1930	171 900	315 200	66 100	65 400	169 400	—	788 000
	21.8	40.0	8.4	8.3	21.5	—	100
1931	43 900	93 300	49 300	41 700	15 100	—	243 300
	18.0	38.3	20.3	17.2	6.2	—	100

Taulukko 12. Paperipuiden vienti eri maihin. — Tabelle 12. Ausfuhr
 von Papierholz nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Venäjä Russ- land	Ruotsi Schwe- den	Norja Norwe- gen	Saksa Deutsch- land	Hol- lanti Hol- land	Belgia Belgien	Eng- lanti Eng- land	Ranska Frank- reich	Muut maat Son- stige Länder	Yhteensä Insgesamt
	k.-m ³ kuoretta ja % — Fm ohne Rinde und in %									
1911	74 300	—	—	6 900	25 800	—	—	45 500	34 100	186 600
	39.8	—	—	3.7	13.8	—	—	24.4	18.3	100
1912	57 700	—	81 000	7 700	42 000	—	2 100	77 500	3 500	271 500
	21.3	—	29.8	2.8	15.5	—	0.8	28.5	1.3	100
1913	84 700	—	74 000	21 600	114 200	5 000	4 800	181 000	23 500	508 800
	16.7	—	14.5	4.2	22.5	1.0	0.9	35.6	4.6	100
1914	44 800	5 200	84 900	7 700	12 400	—	7 700	60 200	17 100	240 000
	18.6	2.2	35.4	3.2	5.2	—	3.2	25.1	7.1	100
1915	16 200	—	—	—	—	—	—	—	—	16 200
	100	—	—	—	—	—	—	—	—	100
1916	8 000	—	—	—	—	—	—	—	—	8 000
	100	—	—	—	—	—	—	—	—	100
1917	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1918	—	—	—	7 200	—	—	—	—	—	7 200
	—	—	—	100	—	—	—	—	—	100
1919	—	—	—	—	—	—	3 000	—	—	3 000
	—	—	—	—	—	—	100	—	—	100
1920	—	9 600	16 000	28 000	112 400	—	59 000	16 100	2 100	243 200
	—	3.9	6.6	11.5	46.2	—	24.3	6.6	0.9	100
1921	—	3 400	3 000	6 400	—	—	10 200	—	10 700	33 700
	—	10.1	8.9	19.0	—	—	30.3	—	31.7	100
1922	—	5 400	—	149 200	134 800	—	41 800	53 300	25 200	409 700
	—	1.3	—	36.4	32.9	—	10.2	13.0	6.2	100
1923	—	40 500	67 600	265 700	228 300	16 400	61 100	57 600	11 600	748 800
	—	5.4	9.0	35.5	30.5	2.2	8.2	7.7	1.5	100
1924	—	4 000	68 300	194 700	81 400	—	27 000	89 900	13 000	478 300
	—	0.8	14.3	40.8	17.0	—	5.6	18.8	2.7	100
1925	—	31 300	57 400	514 100	505 200	4 900	94 800	119 900	73 000	1 400 600
	—	2.2	4.1	36.7	36.1	0.3	6.8	8.6	5.2	100
1926	—	75 300	111 600	529 700	660 500	16 200	134 400	124 500	52 700	1 704 900
	—	4.4	6.5	31.1	38.7	1.0	7.9	7.3	3.1	100
1927	—	106 700	12 600	1 019 100	187 600	62 800	137 200	83 200	41 300	1 650 500
	—	6.5	0.8	61.7	11.4	3.8	8.3	5.0	2.5	100
1928	—	27 600	2 400	1 208 300	105 800	6 000	111 200	55 000	5 800	1 522 100
	—	1.8	0.2	79.4	7.0	0.4	7.3	3.6	0.3	100
1929	—	1 500	2 300	1 030 500	49 800	—	77 700	67 100	5 000	1 233 900
	—	0.1	0.2	83.5	4.0	—	6.3	5.5	0.4	100
1930	—	200	—	659 800	2 000	—	56 400	48 500	21 100	788 000
	—	△	—	83.7	0.3	—	7.2	6.2	2.6	100
1931	—	10 500	3 600	174 900	12 400	6 100	—	—	35 800	243 300
	—	4.3	1.5	71.9	5.1	2.5	—	—	14.7	100

pitänyt täsmällisemmin kuin ennen ilmoittaa todellinen vientimaa eikä vain se maa, jossa tavarat ensikerran laivoista purettiin, vientitilastomme ei näytä antavan täysin oikeata kuvaa nimenomaan Saksaan ja Hollantiin menneistä määristä. Viejät ovat yhä edelleen todennäköisesti ilmoittaneet Hollantiin menneiksi sellaisiakin puumääriä, jotka ovat olleet Saksaan menevää kauttakuluttavaraa. Tähän viittaavat Hollannin osalle merkityt suuret määrät eräinä vuosina. Esim. v. 1925 oli Hollannin osuus yhtä suuri kuin Saksan, v. 1926 jopa suurempikin. Tullihallituksesta saadun ilmoituksen mukaan on viejiä v:sta 1927 alkaen entistä ankarammin kehoitettu ilmoittamaan todellinen ostomaa, ja sen vuoksi vv. 1927—31 määrät vastannevat kutakuinkin oikeita suhteita myöskin Saksan ja Hollannin kohdalla.

Saksalaisista lähteistä (MEYER, 1930, Monatliche Nachweise, 1922—23 ja 1925—31) saatujen tietojen mukaan on paperipuiden tuonti Suomesta Saksaan ollut seuraava:

1913	5 000 k.-m ³	1926	921 000 k.-m ³
1920	20 000 »	1927	882 100 »
1921	3 000 »	1928	1 225 600 »
1922	164 000 »	1929	1 051 100 »
1923	268 100 »	1930	531 300 »
1924	363 400 »	1931	88 500 »
1925	983 100 »		

Kun verrataan näitä lukuja taulukossa 12 esitettyihin, niin huomataan molempien lukusarjojen poikkeavan huomattavasti toisistaan. Ylimalkaan ovat meidän kauppabilastomme mukaiset luvut pienempiä kuin saksalaisten lähteitten mukaiset, mikä puolestaan viittaa siihen, että osa Saksaan menneestä tavarasta on kauppabilastoomme tullut merkityksi vienniksi Hollantiin. Päinvastainen suhde vallitsee v. 1913 ja vv. 1920—21, 1927 ja 1930—31. Lisäksi ei meidän tilastomme mukainen vienti v. 1924 yhteensä Saksaan ja Hollantiin ollut niin suuri kuin mainitun saksalaisen lähteen mukainen tuonti Saksaan. V. 1921 on kauppabilastoomme merkitty paperipuita viedyksi Saksaan 6 400 k.-m³, ja MEYER laskee samanaikaiseksi tuonniksi vain 3 000 k.-m³. Mainittuna vuonna ei tilastomme mukaan mennyt paperipuita lainkaan Hollantiin. Jos Suomen ja Saksan tilastot olisivat toisiinsa verrattavissa, pitäisi ainakin v. 1921 molempien tilastojen osoittaa samaa Saksaan saapunutta puumäärää.

Vaikka sekä edellä mainitut saksalaiset että meidän vientitilastotamme saatavat luvut osoittavat, että osa tilastomme mukaan Hollantiin

viedyistä paperipuista on mennyt Saksaan, on tämän osan laskeminen käytettävissä olevien tietojen perusteella hyvin epävarmaa. Samoin jää epävarmaksi Hollantiin lopullisesti jääneiden paperipuiden määrä vv. 1927—31 lukuunottamatta. Hollannin kauppabilaston mukaan (Maandstatistiek, 1924—29) tuotiin Suomesta paperipuita Hollantiin vv. 1924—29 seuraavat määrät (p.-m³):

1924	7 600 m ³	1927	115 400 m ³
1925	80 000 »	1928	120 200 »
1926	20 000 »	1929	50 700 »

Tuonti Hollantiin on näiden lukujen mukaan paljon pienempi kuin kauppabilastomme osottama vienti tähän-maahan, mikä myös osottaa, että vientimme Hollantiin eräinä vuosina on ollut tosiasiasa pienempi kuin vientitilastomme osottaa. Mutta yhtä vähän kuin edellä mainitun saksalaisen aineiston perusteella voidaan näiden lukujen avulla eritellä vientitilastomme paperipuumäärät tosiasiallisesti Saksaan ja Hollantiin menneiksi määriksi.

Nämä vertailut osoittavat kuinka erilaisia tuloksia eri maiden tilastot samasta asiasta voivat antaa. Sivutettakoon Hollannin kauppabilasto, sensijaan mainittakoon Saksan tilastosta muutama sana. Sota-aikana, kuten MEYER huomauttaa, keskeytyi Saksan tilastollinen työ ja sodan jälkeenkkin kului useita vuosia ennenkuin tilastojen hoito yleensä ja kauppabilaston hoito erikoisesti saatiin jotenkuten järjestetyksi. Tämän vuoksi ei MEYER pidä mahdollisena, että ulkomaankauppabilastossa voi puutavarojen määrissä sinänsä olla epätarkkuuksia. Myöskin se seikka, että Saksan vientitilastossa on puumäärät mainittu painomittoina, vaikeuttaa tilastojen vertailua. Painomittoja tilavuusmittoiksi muunnettaessa voidaan saada erilaisia kuutiomääriä kuin esim. meidän vientitilastomme osoittamat luvut, vaikka molemmat tarkoittaisivat täsmälleen samoja puumääriä.¹

Koska paperipuiden vienti Saksaan on ollut aika-ajoittain hyvin merkittävä ja koska etupäässä tähän maahan tapahtunut vienti on antanut takavuotina paljon puheen aihetta, esitetään seuraavassa eräitä tietoja

¹ Saksassa lasketaan tavallisesti 1 tonnin paperipuita vastaavan 2 k.-m³. Huomautettakoon lisäksi, että Suomen ja Saksan kauppabilastojen muussakin suhteessa erilaiset laatimisperusteet saattavat aiheuttaa sen, ettei Suomen kauppabilaston mukainen vienti Saksaan ole yhtä suuri kuin Saksan kauppabilaston mukainen tuonti Suomesta.

Saksan ulkomaisesta paperipuiden tuonnista. Saksan kauppatilaston (Monatliche Nachweise) mukaan tuotiin Saksaan vv. 1920—31 seuraavat paperipuumäärät kiintokuutiometreiksi muunnettuna. (Vrt. myös MEYER, 1930.)

1920	254 000 k.-m ³	1926	3 666 500 k.-m ³
1921	540 700 »	1927	3 823 000 »
1922	1 704 900 »	1928	4 518 200 »
1923	3 115 500 »	1929	5 067 700 »
1924	2 940 300 »	1930	4 221 200 »
1925	4 279 800 »	1931	2 918 300 »

Ylläolevat määrät ovat jakaantuneet eri tuontimaiden kesken seuraavasti mainittujen saksalaisten lähteiden mukaan.

	Tšekko-Slovakia <i>Tschechoslowakei</i>	Puola <i>Polen</i>	Suomi <i>Finnland</i>	Itävalta <i>Österreich</i>	Venäjä <i>Russland</i>	Muut <i>Sonstige Länder</i>	Yhteensä <i>Ins- gesamt</i>
	% paperipuiden koko tuonnista			— % der Papierholzeinfuhr			
1920	48.0	13.6	7.8	9.4	.	21.2	100
1921	22.0	31.7	0.5	0.1	.	45.7	100
1922	38.0	38.6	9.6	0.1	.	13.7	100
1923	43.0	40.0	8.6	0.1	3.6	4.7	100
1924	53.6	21.5	12.3	—	3.3	9.3	100
1925	38.8	27.5	22.9	1.2	4.6	5.0	100
1926	16.0	44.0	25.1	0.7	7.0	7.2	100
1927	18.9	44.3	23.1	5.9	4.7	3.1	100
1928	11.6	43.3	27.1	4.6	6.0	7.4	100
1929	6.9	35.7	20.7	2.2	22.8	11.7	100
1930	8.6	25.4	12.6	4.6	39.1	9.7	100
1931	23.5	14.0	3.0	3.5	51.6	4.4	100

Ennen sotaa sai Saksa ulkomailta tarvitsemansa paperipuut melkein yksinomaan Venäjältä ja Itävalta-Unkarista. V. 1913 tuotiin Venäjältä 79 % ja Itävalta-Unkarista 20 % ulkomaisesta paperipuusta (MEYER, 1930). Tuonti Venäjältä tapahtui etupäässä maan pohjoisosasta, jonka puuta puuaineen rakenteen (tiheälustoisuuden) vuoksi pidettiin erittäin hyvänä. Sodan jälkeen lakkasi tuonti Venäjältä. Sen tilalle tulivat Tšekko-Slovakia ja Puola, joista maista Saksa sai eräinä sodan jälkeisinä vuosina $\frac{3}{4}$ à $\frac{2}{3}$

koko tuontipaperipuistaan. Etenkin ensiksi mainitusta maasta saatiin vv. 1922—25 nunnahyönteisen tuhoamia puita halvalla hinnalla. Myöhemmin väheni paperipuiden tarjonta Tšekko-Slovakiasta, minkä johdosta Saksa keskitti ostonsa entistä suuremmassa määrässä Puolaan. Viime vuosina ovat ostot taas Puolasta vähentyneet ja siirtyneet muualle.

Suomen osuus Saksan ulkomaisen paperipuun tarpeen tyydyttäjänä oli aina v:een 1923 saakka joltisenkin vähäinen. Maastamme vietyjen paperipuiden osuus oli mainittuun vuoteen saakka alle 10 %. Mutta sen jälkeen lisääntyivät saksalaisten ostot meiltä niin suuressa määrässä, että ne ovat tuntuneet voimakkaana Saksan koko paperipuiden tuonnissa. Vv. 1926—28 oli Suomi noussut toiseksi suurimmaksi paperipuiden vientimaaksi Saksaan. — Saksalaisten voimakkaaseen esiintymiseen meikäläisillä raaka-ainemarkkinoilla johtui epäilemättä silloin vallinneista hintasuhteista sekä siitä, että puiden saanti mm. entisestä ostomaasta Tšekko-Slovakiasta oli vaikeutunut. Myöskin lienee tähän vaikuttanut se, että saksalaiset taas halusivat hyvää pohjoismaista raaka-ainetta menetettyään Venäjän markkinat. V:sta 1929 alkaen ovat saksalaiset taas siirtyneet ostamaan paperipuita Venäjältä entistä suuremmassa määrässä. Paperipuiden tuonti Saksaan on tosin pienentynyt absoluuttisesti, mutta Venäjän suhteellinen osuus on kohonnut niin, että v. 1931 tuotiin sieltä yli puolet koko Saksan ulkomaisesta paperipuusta. Epäilemättä tämä seikka on vaikuttanut vähentävästi paperipuiden ostoihin meiltä. Suomen osuus v. 1931 ei enään ollutkaan kuin 3.0 %. Venäjän ohella on Saksaan tuotu v. 1931 taas paljon paperipuita Tšekko-Slovakiasta.

Tuonti muista edellä olevassa asetelmassa nimeämättömistä maista on suureksi osaksi tapahtunut Baltian maista. Erikoisen maininnan todennäköisesti lamakauden ilmiönä ansaitsee, että Saksaan on ostettu paperipuita viimeaikoina myöskin Ruotsista. Niinpä vietiin tästä maasta Saksaan v. 1928 40 400 k.-m³, v. 1929 106 400 k.-m³, v. 1930 45 700 k.-m³ ja v. 1931 32 600 k.-m³ paperipuita.

Haapapuut (22. 170). Tämä ryhmä käsittää yleensä pyöreänä viedyt haapapuut, josta suurin osa on ollut tulitikkupuita. Laadultaan ovat puut tämän vuoksi olleet järeänlaista tavaraa. Viennin määrät, jotka pyöristettyinä ovat samat kuin vientitilastossa, käyvät selville asetelmasta 13.

Ennen sotaa oli pyöreän haapapuun vienti hyvin vähäistä, jopa eräinä vuosina kokonaan lamassa. Vasta v. 1920 muodostui vienti merkittäväksi. Sen jälkeen se on vaihdellut vuosittain ja on selvästi laskenut v:n 1926 jälkeen.

A s e t e l m a 13. Haapapuiden vienti—*Aufstellung 13. Ausfuhr von Espenholz.*

Vuosi	K.-m ³ k-tta	Osuus koko viennistä %	Vuosi	K.-m ³ k-tta	Osuus koko viennistä %
Jahr	Fm ohne Rinde	% der Gesamtausfuhr	Jahr	Fm ohne Rinde	% der Gesamtausfuhr
1911	2 900	0.1	1921	43 000	4.1
1912	1 100	△	1922	16 500	0.7
1913	1 500	△	1923	48 200	1.5
1914	5 300	0.2	1924	21 900	0.7
1915	2 300	0.2	1925	28 100	0.8
1916	3 600	0.2	1926	29 000	0.8
1917	—	—	1927	28 500	0.6
1918	—	—	1928	14 100	0.4
1919	—	—	1929	11 700	0.4
1920	43 500	2.8	1930	19 000	0.7
			1931	20 900	1.2

Haapapuiden vientivero (tulli + vientimaksu) on vv. 1919—31 ollut seuraava.

Tulli k.-m ³ :ltä	Vientimaksu k.-m ³ :ltä	Tulli + vienti- maksu k.-m ³ :ltä	Hinta k.-m ³ :ltä (fob.)	Tullin +vienti- maksun osuus yksikköhin- nasta %
Zoll per Fm	Ausfuhrabgabe per Fm	Zoll + Aus- fuhrabgabe per Fm	Preis (fob.) per Fm	% der Zoll- + Ausfuhrabgaben vom Einzelpreis
m a r k k a a — F m k				
1919	5: —	—	5: —	—
1920	5: —	35: —	40: —	280: 32
1921	5: —	50: —	55: —	311: 76
1922	20: —	10: —	30: —	316: 05
1923	20: —	8: —	28: —	333: 21
1924	20: —	—	20: —	305: 93
1925	20: —	—	20: —	307: 24
1926	20: —	—	20: —	298: 64
1927	20: —	—	20: —	315: 47
1928	20: —	—	20: —	309: 61
1929	20: —	—	20: —	330: 83
1930	20: —	—	20: —	327: 64
1931	20: —	—	20: —	248: 05

Haapapuiden vientivero oli korkeimmillaan vv. 1920—21. Samoihin aikoihin vietiin tätä tavaralajia maasta hyvin paljon. Näinollen ei nimenomaan vientiveron vaikutusta haapapuiden vientiin havaita.

Haapapuuta on viety Suomen eteläpuoliskosta v. 1927 26 300 k.-m³ vastaten 92.3 % ja pohjoispuoliskosta vain 2 200 k.-m³ vastaten 7.7 %. Suomen eteläpuoliskosta taas on viety Viipurin läänin tullikamaripiirien kautta 73.7 %, Uudenmaan läänin 8.8 %, Vaasan läänin 8.6 % ja Turun ja Porin läänin 1.2 % koko haapapuun viennistä laskien. Viipurin lääni on siis tässäkin suhteessa etualalla.

Eri maitten kesken on haapapuun vienti jakaantunut taulukon 14 osoittamalla tavalla.

Taulukko 14. Haapapuiden vienti eri maihin.

Tabelle 14. Ausfuhr von Espenholz nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Ruotsi Schweden	Norja Norwegen	Tanska Dänemark	Saksa Deutsch- land	Englanti England	Muut maat Sonstige Länder	Yhteensä Insgesamt
	k.-m ³ kuoretta ja % — Fm ohne Rinde und in %						
1920	28 500	7 500	2 100	—	4 100	1 300	43 500
	65.5	17.3	4.8	—	9.4	3.0	100
1921	—	10 900	6 000	3 500	17 200	5 400	43 000
	—	25.4	13.8	8.2	40.0	12.6	100
1922	—	900	4 800	400	10 400	—	16 500
	—	5.5	29.1	2.4	63.0	—	100
1923	34 200	4 000	3 500	500	6 000	—	48 200
	70.9	8.3	7.3	1.0	12.5	—	100
1924	7 400	1 000	2 800	700	3 000	7 000	21 900
	33.8	4.6	12.8	3.2	13.6	32.0	100
1925	9 800	1 600	3 700	—	8 200	4 800	28 100
	34.9	5.7	13.2	—	29.2	17.0	100
1926	20 100	700	—	300	5 300	2 600	29 000
	69.3	2.4	—	1.0	18.3	9.0	100
1927	20 100	—	—	1 100	4 300	3 000	28 500
	70.5	—	—	3.9	15.1	10.5	100
1928	5 700	—	—	—	4 600	3 800	14 100
	40.4	—	—	—	32.6	27.0	100
1929	1 900	3 600	—	—	800	5 400	11 700
	16.2	30.8	—	—	6.8	46.2	100
1930	13 400	—	—	—	700	4 900	19 000
	70.5	—	—	—	3.7	25.8	100
1931	7 900	—	—	—	6 100	6 900	20 900
	37.8	—	—	—	29.2	33.0	100

Haapapuut ovat menneet, kuten luvuista näkyy, useana vuotena pääasiassa Ruotsiin, jossa niitä on käytetty tulitikkuteollisuuden raaka-aineena. Melkoinen määrä on kuitenkin mennyt Norjaankin, ja v. 1929 on vienti tähän maahan ollut suurempi kuin Ruotsiin. Tanskaan ja Saksaan on haapaa viety vähän. Viime vuosina ovat ostot näihin maihin lakanneet kokonaan. Sitä vastoin Englantiin on haapaa viety pitkät ajat, v. 1931 lähes 30 % koko sen vuoden viennistä.

Leppä-, visa-, rulla-, faneeripuut ja koivuprop-sit (26, 171, 172, 173, 174). Tämän ryhmän tavaroiden laatu on ollut jossain määrin erilainen vv. 1911—19 ja vv. 1920—30. Edellisenä kautena on tilastonumeron 26 kohdalle merkitty osittain pyöreätä, osittain veistettyä lehtipuuta, ei kuitenkaan haapaa. Jälkimmäisenä kautena taas käsittävät tilastonumerot 171—174 yksinomaan muovailematonta lehtipuuta, haapaa lukuun ottamatta. Jotta koko tutkimusajalta saataisiin yhtenäinen ryhmitys, laskettiin tullihallituksen tilastokonttorista saadun ilmoituksen johdosta yllämainitut tilastonumerot yhteen ryhmään, koska veistettyjä lehtipuita on viety niin vähän, etteivät ne asiallisesti vaikuta tuloksiin paljon mitään.

Viennin kokonaismäärät näkyvät asetelmasta 15. Määrät on otettu kauppatilastosta sellaisinaan. Kauppatilaston mukaan sisältyy ryhmän vientiin vain yhtenä vuotena, nim. 1923, 20 k.-m³ leppää, jonka vuoksi koko viennin kaikkina vuosina on otaksuttu olleen puulajiltaan koivua.

Asetelma 15. Leppä-, visa-, rulla-, faneeripuiden ja koivupropsien vienti. *Aufstellung 15. Ausfuhr von Erlen-, Zwirnrollen-, Furnierholz sowie Maserbirke und Birkenprops.*

	Yhteensä k.-m ³ k:ttä <i>Insgesamt Fm ohne Rinde</i>	Osuus koko viennistä, % <i>% der Gesamtausfuhr</i>		Yhteensä k.-m ³ k:ttä <i>Insgesamt Fm ohne Rinde</i>	Osuus koko viennistä, % <i>% der Gesamtausfuhr</i>
1911	32 300	1.2	1921	5 800	0.5
1912	13 300	0.5	1922	10 500	0.4
1913	34 900	0.9	1923	4 900	0.2
1914	28 300	1.0	1924	18 300	0.6
1915	1 200	0.1	1925	22 900	0.6
1916	20 200	0.8	1926	13 900	0.4
1917	13 900	0.8	1927	18 600	0.4
1918	—	—	1928	28 500	0.8
1919	1 900	0.2	1929	19 800	0.6
1920	6 600	0.4	1930	27 800	1.0
			1931	21 900	1.3

Tähän ryhmään kuuluvien tavaralajien vienti on, kuten luvuista käy selville, ollut jotenkin vähäistä. Korkeimmillaan ollessa v. 1913 puumäärä nousi 34 900 k.-m³:iin, mikä määrä sen vuoden koko jalostamattoman puun viennistä ei ollut kuin 0.9 %.

Ryhmään kuuluvista koivupuista on kannettu vaihtelevat määrät vientiveroa. Sen suuruus käy seuraavasta asetelmasta.

Vuosi <i>Jahr</i>	Tulli k.-m ³ :ltä <i>Zoll per Fm</i>	Vientimaksu k:lta <i>Ausfuhrabgabe per Fm</i>	Tulli + Vienti- maksu k.-m ³ :ltä <i>Zoll + Ausfuhr- abgabe per Fm</i>
	m a r k k a a — F m k		
1919	5: —	—	5: —
1920	5: —	35: —	40: —
1921	5: —	50: —	55: —
1922	20: —	10: —	30: —
1923	20: —	8: —	28: —
1924	20: —	—	20: —
1925—31	5: —	—	5: —

Korkeimmat vientimäärät tosin sattuvat niihin aikoihin, jolloin tulli on ollut alhainen, mutta vaikeata on mennä sanomaan, onko ja missä määrin tulli vaikuttanut tämän tavararyhmän vientiin.

Vienti on tapahtunut v. 1927 yksinomaan Suomen eteläpuoliskosta ja pääasiassa Viipurin läänin tullikamareitten kautta. Ainoastaan pieni osa on mennyt Uudenmaan ja Turun ja Porin läänin rannikolta.

Eri maihin on tämän ryhmän vienti jakaantunut taulukon 16 osoittamalla tavalla.

Pyöreä koivutavara on useimpana vuotena mennyt pääasiassa Englantiin, ja vain pienet määrät Saksaan ja Ruotsiin. Vv. 1930—31 on kuitenkin Ruotsin osuus suuresti kasvanut. Muihin, tässä nimeämättömiin maihin, on viety vuosittain muovailematonta koivua, mutta nämä määrät eivät ole olleet suuret.

Vaikka ryhmään kuuluvien tavaralajien vienti ei ole suuri jalostamattoman puun koko vientiin verrattuna, on syytä lähemmin vielä tarkastaa eri tavaralajien määriä ryhmässä, koska tavarat ovat kokolailla erilaatuisia ja varsinkin hinnoiltaan erilaisia. Kauemmaksi ajassa taaksepäin kuin vuoteen 1920 ei erittelyä voida suorittaa.

Taulukko 16. Leppä-, visa-, rulla-, faneeripuiden ja koivupropsien vienti eri maihin. — *Tabelle 16. Ausfuhr von Erlen-, Maserbirken-, Zwirnrollen-, Furnierholz und Birkenprops nach verschiedenen Ländern.*

Vuosi Jahr	Ruotsi Schwe- den	Saksa Deutsch- land	Hollanti Holland	Belgia Belgien	Englanti England	Ranska Frank- reich	Muut maat Sonstige Länder	Yhteensä Insgesamt
	k.-m ³ kuoretta ja % — <i>Fm ohne Rinde und in %</i>							
1920	4 700 71.2	—	—	—	1 400 21.2	—	500 7.6	6 600 100
1921	—	500 8.6	—	—	2 600 44.8	—	2 700 46.6	5 800 100
1922	—	800 7.6	—	—	7 400 70.5	—	2 300 21.9	10 500 100
1923	300 6.1	200 4.1	—	—	2 500 51.0	—	1 900 38.8	4 900 100
1924	100 0.6	2 100 11.5	—	—	11 700 63.9	3 700 20.2	700 3.8	18 300 100
1925	—	1 700 7.4	2 700 11.8	—	18 400 80.4	—	100 0.4	22 900 100
1926	1 300 9.4	4 300 30.9	—	—	8 200 59.0	—	100 0.7	13 900 100
1927	2 000 10.8	1 800 9.7	100 0.5	—	12 600 67.7	1 800 9.7	300 1.6	18 600 100
1928	—	1 100 3.9	—	6 900 24.2	19 700 69.1	—	800 2.8	28 500 100
1929	3 000 15.2	600 3.0	—	—	16 100 81.3	—	100 0.5	19 800 100
1930	17 300 62.2	1 300 4.7	—	—	—	—	9 200 33.1	27 800 100
1931	13 700 62.5	2 700 12.3	—	—	5 300 24.2	100 0.5	100 0.5	21 900 100

Kauppatilaston mukaan jakaantuivat tähän ryhmään lasketut puut eri tavaralajien kesken taulukossa 17 osoitetulla tavalla. Taulukkoon on vielä laskettu kunkin tavaralajin yksikköhinta kauppatilaston kokonais-hintojen (fob) perusteella.¹

¹ Yksikköhinnat on laskettu kauppatilastossa mainittujen täsmällistenkuutiomäärien perusteella. Sen vuoksi ei taulukossa täysille sadoille k.-m³:lle ja täysille mar-koille pyöristettyjen lukujen perusteella laskien saada aivan samaa kokonaisarvoa kuin kauppatilastossa. »Muunlaisiin puihin» on laskettu v. 1923 viedyt leppäpuut, yhteensä 20 k.-m³, sekä sitä vastaava hinta 20 000: — mk.

Taulukko 17. Pyöreiden koivupuiden erittely tavaralajeittain. *Tabelle 17. Verteilung des Birkenrundholzes auf die einzelnen Sortimente.*

Vuosi Jahr	Visakoivu Maserbirke		Rullapuut, koivupropsit ja koivufaneeripuut Zwirnrollen-, Birkenfurnierholz und Birkenprops		Muunlaiset Sonstige		Yhteensä Insgesamt	
	K.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	Smk/m ³ Fmk per Fm	K.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	Smk/m ³ Fmk per Fm	K.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	Smk/m ³ Fmk per Fm	K.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	Smk/m ³ Fmk per Fm
1920	100	1 045	200	339	6 300	278	6 600	286
1921	300	833	4 300	213	1 200	330	5 800	271
1922	600	1 304	9 200	173	700	607	10 500	265
1923	200	1 735	2 600	151	2 100	171	4 900	221
1924	1 600	1 561	12 600	181	4 400	426	18 300	354
1925	1 400	1 623	13 100	186	8 400	357	22 900	338
1926	1 400	1 390	8 600	149	3 900	403	13 900	345
1927	2 000	1 630	10 000	181	6 600	357	18 600	400
1928	900	1 605	21 800	159	5 800	339	28 500	241
1929	700	1 587	8 600	192	10 500	341	19 800	322
1930	1 300	1 831	2 800	259	23 700	332	27 800	396
1931	2 900	2 288	3 800	161	15 200	215	21 900	475

Pyöreiden koivupuiden ryhmässä on eniten rullapuita, koivupropseja ja koivufaneeripuita, jotka tässä erittelyssä täytyy käsitellä yhdessä, koska ne ovat kauppatilastossa yhdistetyt yhdeksi nimikkeeksi. Ryhmään kuuluvien »muunlaisten» koivupuiden vienti on sekin ollut suhteellisen suuri, kolmena viimeisenä tutkimusvuotena suurempi kuin rulla- ym. puiden vienti. Minkälaista tavaraa nämä »muunlaiset» puut ovat olleet, sitä ei kauppatilaston perusteella voida sanoa. Todennäköisesti niihin on viety esim. laine- ja loimukoivu. Siihen viittaavat »muunlaisten» puiden korkeat yksikköhinnat.

Visakoivun vienti ei absoluuttisesti ole ollut kovin suuri, mutta sitä korkeammat ovat olleet yksikköhinnat. Ne lienevät korkeammat kuin minkään muun meikäläisen vientipuun hinnat. Lainekoivun ohella laske-taan visakoivun hinta sekä metsänomistajilta ostettaessa että ulkomaille myytäessä kilottain, mikä on perin harvinaista puutavarakaupassa. Vv:n 1930—31 hintojen mukaan visakoivun hinta on nousemassa siitä huoli-matta, että muiden puutavarojen hinnat ovat viimeaikoina yleensä las-keneet. Myös vienti on kohonnut kahtena viime vuotena.

Oikea visakoivu on meillä harvinaista eikä sitä kaikilla seuduilla kasva lainkaan. Mutta varmaa on, että sitä olisi enemmän vietäväksi kuin tähän-

astiset luvut osoittavat, jos vaan kiinnitettäisiin entistä suurempaa huomiota visakoivun esiintymiseen metsissämme. Visakoivu esiintyy yleensä yksitellen, mutta se seikka ei estä myyntiä kovin suuressa määrässä, sillä tätä kallista puuta kannattaa ottaa metsästä pieniäkin määriä ja kuljettaa pitkät matkat. Kun koivua, joka on visaa, ei kannata myydä minään muuna tavarana kuin visakoivuna joko koti- tai ulkomaista huonekaluteollisuutta varten, tulisi metsänomistajien ottaa tämä seikka huomioon koivikoita hakatessaan ja tarkastaa metsä puu puulta, ettei arvokasta visakoivua tulisi myydyksi muuksi tavaraksi alihintaan.

Sama koskee myöskin lainekoivua. Sekin on, kuten mainittu, kilokaupalla myytävää puuta ja joskaan ei niin kallista kuin varsinainen visakoivu, niin kuitenkin kalliimpaa huonekaluteollisuuden raaka-aineena kuin muihin tarkoituksiin käytettynä. Lainekoivun myynti voi muodostua halvemmasta hinnastaan huolimatta merkityksellisemmäksi kuin visakoivun myynti syystä, että lainekoivu on yleisempää, jonka vuoksi sitä saadaan helpommin kertymään suuremmat määrät kuin harvinaista visakoivua.

Visa- ja lainekoivun vientihinta on tosir korkea, mutta niiden lähettäminen maasta jalostamattomana tavarana ei liene parhain käytötapa. Edullisempaa olisi niiden jalostaminen kotimaassa sitä suuremmalla syyllä, kun jo kotimaisen huonekaluteollisuuden visa- ja lainekoivun saanti on rajoitettua.

Halot.

(6, 23, 175, 176, 177.)

Halkojen ryhmitys kauppatilastossa on ollut erilainen vv. 1911—19 ja vv. 1920—31. Aikaisemmin erotettiin omaan ryhmäänsä havupuiset (6) ja lehtipuiset (23) polttopuut, myöhemmin on »halaistut» puut käsitelty erikseen ja niiden joukossa mainitaan havu- (175), koivu- (176) ja seka-halot (177). Kun tämä erilainen ryhmitys on aina koskenut vain polttopuita, ei aineiston käsittely ole tuottanut sanottavia vaikeuksia tutkimuskauten eri aikoina. Puulajeittaista erittelyä ei kuitenkaan ole voitu suorittaa vientitilaston mukaan kuin osittain, jonka vuoksi tässä suhteessa on suoritettu apulaskelmia käyttötutkimusosaston toimesta hankittu erikoisaineiston perusteella (vrt. s. 15—16).

Maasta vietyjen polttopuiden määrät puulajeittain eriteltyinä ovat olleet seuraavat.

T a u l u k k o 18. Halkojen vienti.
T a b e l l e 18. Ausfuhr von Brennholz.

Vuosi Jahr	Mäntyä Kiefer	Kuusta Fichte	Koivua Birke	Muuta Sonstige Holzarten	Yhteensä Insgesamt	Osuus koko viennistä, 0/0 0/0 der Gesamtaus- fuhr	Määrät kauppatilaston mukaan Gesamtmenge nach der Handelsstatistik
							p.-m ³ kuori- neen Fm ohne Rinde
k.-m ³ kuoretta — Fm ohne Rinde							
1911	106 900	7 700	229 900	108 200	452 700	16.4	739 100
1912	148 000	11 000	310 100	145 900	615 000	21.0	1 004 000
1913	146 400	12 100	336 300	158 300	653 100	17.4	1 066 400
1914	175 000	19 400	321 500	151 300	667 200	24.9	1 088 700
1915	298 900	67 400	405 400	190 800	962 500	63.1	1 568 300
1916	723 800	170 700	666 700	313 800	1 875 000	74.1	3 050 000
1917	644 200	170 300	457 900	215 500	1 487 900	80.2	2 417 700
1918	33 900	2 100	31 900	15 000	82 900	63.4	142 300
1919	3 400	500	6 100	2 900	12 900	1.6	22 300
1920	9 100	3 500	68 300	200	81 100	5.3	141 200
1921	15 400	6 000	132 200	1 700	155 300	15.0	270 400
1922	99 900	38 900	192 800	9 300	340 900	13.6	585 000
1923	18 300	7 100	51 900	800	78 100	2.4	134 800
1924	5 400	2 100	45 100	300	52 900	1.8	92 200
1925	1 900	700	37 800	100	40 500	1.1	70 800
1926	2 700	1 000	28 400	200	32 300	0.9	56 400
1927	5 400	2 100	35 100	300	42 900	1.0	74 600
1928	2 200	900	19 300	100	22 500	0.6	39 100
1929	1 200	500	16 200	100	18 000	0.6	31 400
1930	200	100	11 400	100	11 800	0.4	20 600
1931	800	400	22 500	—	23 700	1.4	41 400

Niinkuin edellä olevista luvuista käy selville, on polttopuiden vientikin ollut hyvin erisuuruinen tutkimuskauten eri aikoina. Ennen sotaa muodostivat halot melkoisen vientitavaran. Eniten vietiin halkoja kuitenkin sodan ensi vuosina, ja huippukohta saavutettiin v. 1916, jolloin polttopuita meni maasta n. 1.9 milj. k.-m³ kuoretonta puuta. Vielä v. 1917 vietiin halkoja lähes 1.5 milj. k.-m³, mutta seuraavana vuonna tapahtui jyrkkä putous. Muuttuneiden olosuhteiden johdosta, kun Venäjän markkinat olivat meiltä suureksi osaksi sulkeutuneet, ei halkojen vienti sodan jälkeen ole jaksanut nousta lähellekään ennen sotaa olleita määriä. V. 1922 oli vienti satunnaisesti vielä n. 0.3 milj. k.-m³, mutta myöhemmin on tapahtunut yhtämittaista laskua. V. 1931 vienti nousi edelliseen vuoteen verrattuna, mutta pysyi kuitenkin edelleen pienenä.

Sodan jälkeen on polttopuistakin kannettu eräinä vuosina tullia ja vientimaksua. Niiden suuruus vv. 1919—31 näkyy seuraavasta asetelmasta. Vientivero kohdistuu tässä yhteydessä tullitariffin mukaiseen tilavuusyksikköön, siis kuorelliseen pinokuutiometriin. Yksikköhinta on havu-, koivu- ja sekahalkojen fob-hinnasta laskettu keskiarvo.

	Tulli p.-m ³ :ltä	Vientimaksu p.-m ³ :ltä	Tulli + vienti- vero p.-m ³ :ltä	Hinta p.-m ³ :ltä (fob.) Preis (fob.) per Rm	Tulli + vientimaksu yksikköh., % % der Zoll- + Ausfuhrabgaben vom Einzelpreis
	Zoll per Rm	Ausfuhrabgabe per Rm	Zoll + Ausfuhr- abgabe per Rm		
1919	6: —	—	6: —	43: 17	13.4
1920	6: —	14: —	20: —	80: 09	25.0
1921	6: —	6: —	12: —	66: 20	18.1
1922	2: —	3: —	5: —	66: 78	7.5
1923	2: —	—	2: —	75: 26	2.7
1924	2: —	—	2: —	79: 28	2.5
1925	2: —	—	2: —	79: 99	2.5
1926	—	—	—	69: 71	—
1927	—	—	—	77: 15	—
1928	—	—	—	73: 77	—
1929	—	—	—	68: 65	—
1930	—	—	—	73: 61	—
1931	—	—	—	52: 45	—

Vielä vähemmän kuin monen muun tavaralajin kohdalla voidaan vientiveron merkitys eliminoida muista vientiin vaikuttavista tekijöistä halkojen osalla. Sodan jälkeinen halkojen vienti oli suurimmillaan juuri niinä vuosina, 1920—22, jolloin vientiveron osuus tavaranninnasta oli suuri. V:sta 1926 alkaen halot olivat tullivapaat, mutta siitä huolimatta vientimäärät ovat paljon vähentyneet.

Vientihalkomäärien suhteellisia osuuksia tarkasteltaessa havaitaan prosenttiluvuissa suurempia vaihteluita kuin minkään muun merkittävän tavaralajin kohdalla. Kun muiden tavaralajien vienti sota-aikana oli pieni, tuli tietenkin jalostamattoman puun suhteellisesta viennistä suurin osa halkojen osalle, niinkuin nähdään m.m. piirroksesta 1, s. 25. Vv. 1915—18 käsitti jalostamattoman puun vientimme pääasiassa halkoja, jopa v. 1917 niiden osuus oli kokonaista 80.2 %. Rauhan tultua

vienti ei tietenkään voinut enää pysyä näin yksipuolisena. Muiden tavara-lajien viennin lisääntyessä ja halkojen viennin samaan aikaan vähentyessä aleni viimeainittujen suhteellinen osuus kovasti. V:sta 1923 alkaen ei halkojen viennillä suhteellisesti asiaa katsoen ole ollut paljoakaan merkitystä.

V:n 1927 halkomäärät jakaantuivat siten, että Suomen eteläpuoliskosta vietiin 38800 k.-m³ eli 90.4 % ja pohjoispuoliskosta vain 4100 k.-m³ eli 9.6 %.

Tullikamaripiireittäin eriteltynä jakaantui v. 1927 halkomäärä seuraavasti: Uudenmaan lääni 11 000, Turun ja Porin lääni 5 400, Ahvenanmaan lääni 3 500, Viipurin lääni 18 900 ja Oulun lääni 4 100 k.-m³ kuoretonta puuta. Halkoja meni näinollen kysymyksessä olevana vuonna kaikkien merenrantaläänien tullikamareitten kautta, eniten kuitenkin Viipurin läänin rannikolta.

Eri maihin on halkoja viety taulukon 19 osoittamat määrät.

Ennen sotaa menivät halot meiltä suurimmaksi osaksi Venäjälle, ja sota-aikana ei polttopuita juuri muualle vietykään. Halkojen vienti Ruotsiin ei näihin aikoihin olisi ollut mahdotonta, mutta kun Venäjän markkinat olivat sota-aikana erittäin edulliset, suuntautui vienti jo sen seikan vuoksi etupäässä Venäjälle.

Taulukossa 19 esitetyt sodanaikaiset vientimäärät Venäjälle, niin suuret kuin ne olivatkin, tuskin esittävät tähän maahan menneitä todellisia määriä. Suomen Senaatin tekemän päätöksen mukaan lokakuun 29 p. 1903 ei tullia varten ole tarvinnut tehdä ilmoitusta sotilas- ja intendentuuri-tavaroista niitä rautateitse Venäjälle viettäessä. Todennäköisesti juuri halkoja on voitu sota-aikana pitää näinä tavaroina, jonka vuoksi osa viennistä on voinut jäädä kauppatilastostamme pois.

Venäjän jouduttua sodan jälkeen suureksi osaksi pois halkojamme ostavien maiden joukosta, jäi niiden vienti pääasiassa Ruotsin varaan. Tämä tiesi samalla polttopuiden viennin vähenemistä. Ruotsiin menneet määrät eivät vv. 1920—22 lukuun ottamatta olleet suuremmat kuin ennen sotaa. Viimeisinä vuosina on halkokauppa Ruotsin kanssa vähentynyt hyvin suurella määrällä, ja kun uusia ostajamaita ei ole ilmestynyt, on se johtanut yleiseen halkojen viennin vähenemiseen.

Polttopuiden viennin suuntautuminen joko pääasiassa Venäjälle tai pääasiassa Ruotsiin on samalla tietänyt halkojen erilaista jakaantumista puulajeittain. Laskemalla taulukosta 18 koivun osuus vuosittain viedyistä määristä, saadaan seuraavat luvut. Vientihaloissa oli koivua

Taulukko 19. Halkojen vienti eri maihin.
Tabelle 19. Ausfuhr von Brennholz nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Venäjä Russland	Ruotsi Schweden	Tanska Dänemark	Muut maat Sonstige Länder	Yhteensä Insgesamt
	K.-m ³ kuoretta ja % — F m ohne Rinde und in %				
1911	409 000 90.3	43 700 9.7	—	—	452 700 100
1912	572 800 93.1	42 200 6.9	—	—	615 000 100
1913	597 900 91.5	55 200 8.5	—	—	653 100 100
1914	635 400 95.2	31 800 4.8	—	—	667 200 100
1915	961 800 99.9	—	—	700 0.1	962 500 100
1916	1 874 400 100	—	—	600 △	1 875 000 100
1917	1 487 900 100	—	—	—	1 487 900 100
1918	30 300 36.6	50 500 60.9	—	2 100 2.5	82 900 100
1919	—	11 900 92.2	800 6.2	200 1.6	12 900 100
1920	—	61 400 75.7	19 500 24.1	200 0.2	81 100 100
1921	—	143 900 92.7	—	11 400 7.3	155 300 100
1922	248 800 73.0	89 200 26.2	—	2 900 0.8	340 900 100
1923	31 500 40.4	46 600 59.6	—	—	78 100 100
1924	—	52 100 98.5	—	800 1.5	52 900 100
1925	—	39 000 96.3	800 2.0	700 1.7	40 500 100
1926	3 900 12.1	27 000 83.6	—	1 400 4.3	32 300 100
1927	17 600 41.0	22 800 53.2	1 000 2.3	1 500 3.5	42 900 100
1928	—	20 900 92.9	—	1 600 7.1	22 500 100
1929	—	16 400 91.1	—	1 600 8.9	18 000 100
1930	1 500 12.7	10 200 86.5	—	100 0.8	11 800 100
1931	1 000 4.2	22 700 95.8	—	—	23 700 100

1911	50.7 %	1921	85.1 %
1912	50.4 »	1922	56.6 »
1913	51.5 »	1923	66.5 »
1914	48.2 »	1924	85.3 »
1915	42.1 »	1925	93.3 »
1916	35.6 »	1926	87.9 »
1917	30.8 »	1927	81.8 »
1918	38.5 »	1928	85.2 »
1919	47.3 »	1929	90.0 »
1920	84.2 »	1930	96.6 »
		1931	94.9 »

Niihin aikoihin, jolloin halkojen vienti tapahtui pääasiassa Venäjälle, oli niissä koivua suhteellisen vähän. Ennen sotaa oli tämän puulajin osuus n. 50 %, mutta sota-aikana, jolloin vienti oli kiihkeimmillään aleni koivun osuus huomattavasti. Sodan jälkeen taas, varsinkin niinä vuosina, jolloin Venäjälle ei mennyt lainkaan halkoja, kohosi koivuprosentti hyvin suureksi. Tämä osoittaa, että Venäjälle on yleensä viety huonompia halkoja kuin Ruotsiin. Tunnettuahan onkin, että ruotsalaiset ovat yleensä asettaneet hyvin suuret vaatimukset haloille ostaen vain parhaita koivuhalkoja. Venäjälle sensijaan on kelvannut runsaasti havupuuta ja muuta lehtipuuta kuin koivua käsittävää polttopuuta. Sota-aikana olivat vaatimukset kaikkein pienimmät. Pääasia niihin aikoihin olikin saada yleensä polttopuuta kiinnittämättä kovin paljon huomiota sen laatuun.

Veistetyt ja pälkityt tavarat.

Kaivospelkat, tavalliset pelkat ja vasat (8, 180 181). Tähän ryhmään kuuluvien tavaralajien kokonaisvienti puulajeittain on eriteltyinä taulukossa 20.¹

Ryhmän vienti on aina ollut vähäistä. Etenkin ennen sotaa olivat määrät mitättömän pienet. Vasta sodan jälkeen alkoi vientiä tapahtua vuosittain, mutta korkeimmillaankaan ollessa v. 1926 ei määrä noussut kuin 19 400 k.-m³:iin pyöreäksi puuksi laskettuna. Viime aikoina on taas kysymyksessä olevien tavaralajien vienti ollut hyvin vähäinen.

¹ Kuusen esiintyminen taulukossa vasta v. 1926 johtuu siitä, että tähän ryhmään kuuluvien tavaralajien summassa ei ennen ollut kuusta niin paljon, että se olisi tullut taulukossa näkyviin.

Taulukko 20. Kaivospelkkojen, tavallisten pelkkojen ja vasaon vienti.
Tabelle 20. Ausfuhr von Grubenbalken und gewöhnlichen Balken.

Vuosi Jahr	Mänty Kiefer	Kuusta Fichte	Yhteensä Insgesamt	Osuus koko viennistä % % der Gesamt- ausfuhr	Määrät kauppatilaston mukaan Gesamtmenge nach der Handelsstatistik
	tod. k.-m ³ pyöreänä puuna wirkl. Fm als Rundholz gerechnet				K.-m ³ veistettynä Fm beschlage- nes Holz
1911	—	—	—	—	—
1912	100	—	100	△	△
1913	—	—	—	—	—
1914	—	—	—	—	—
1915	400	—	400	△	200
1916	—	—	—	—	—
1917	200	—	200	—	100
1918	—	—	—	—	—
1919	—	—	—	—	—
1920	200	—	200	△	100
1921	—	—	—	—	—
1922	1 100	—	1 100	0.1	600
1923	8 800	—	8 800	0.3	4 700
1924	6 200	—	6 200	0.2	3 300
1925	16 200	—	16 200	0.4	8 600
1926	18 700	700	19 400	0.5	14 000
1927	2 300	100	2 400	0.1	2 000
1928	17 900	800	18 700	0.5	14 500
1929	4 700	200	4 900	0.2	4 000
1930	7 600	300	7 900	0.3	6 000
1931	—	—	—	—	—

Ryhmään kuuluvista tavaralajeista on kannettu vv. 1919—31 vienti-
veroa kauppatilaston mukaiselta kuutiyksiköltä seuraavasti.

	Tulli k.-m ³ :ltä Zoll per Fm	Vientimaksu k.-m ³ :ltä Ausfuhrabgabe per Fm	Tulli + vienti- maksu k.-m ³ :ltä Zoll + Ausfuhr- abgabe per Fm
	m a r k k a a — F m k		
1919	5:—	—	5:—
1920	5:—	25:—	30:—
1921	5:—	20:—	25:—
1922	3:—	4:—	7:—
1923	3:—	4:—	7:—
1924—31	3:—	—	3:—

Ryhmän pienen merkityksen takia ei vientiveron osuutta tavaroiden
hinnasta ole laskettu.

V:n 1927 määrä, joka kokonaisuudessaan oli vain 2 400 k.-m³, vietiin
yksinomaan Viipurin läänin tullikamareitten kautta.

Ryhmään kuuluvien tavaralajien vienti on jakaantunut eri maiden kes-
ken taulukon 21 osoittamalla tavalla.

Taulukko 21. Kaivospelkkojen, tavallisten pelkkojen ja vasaon vienti eri maihin.
Tabelle 21. Ausfuhr von Grubenbalken und gewöhnlichen Balken nach verschie-
denen Ländern.

Vuosi Jahr	Ruotsi Schweden	Tanska Dänemark	Hollanti Holland	Englanti England	Muut maat Sonstige Länder	Yhteensä Insgesamt
	tod. k.-m ³ pyöreäksi puuksi laskettuna — wirkl. Fm als Rundholz gerechnet					
1920	—	—	—	—	200	200
1921	—	—	—	—	100	100
1922	—	600	—	—	500	1 100
1923	—	54.6	—	—	45.4	100
1924	—	—	8 400	—	400	8 800
1925	—	—	95.5	—	4.5	100
1926	—	600	5 600	—	—	6 200
1927	—	9.7	90.3	—	—	100
1928	—	—	15 400	700	100	16 200
1929	—	—	95.1	4.3	0.6	100
1930	2 600	—	16 800	—	—	19 400
1931	13.4	—	86.6	—	—	100
1920	—	—	2 200	—	200	2 400
1921	—	—	91.7	—	8.3	100
1922	—	—	18 700	—	—	18 700
1923	—	—	100	—	—	100
1924	—	—	4 900	—	—	4 900
1925	—	—	100	—	—	100
1926	—	—	7 900	—	—	7 900
1927	—	—	100	—	—	100
1928	—	—	—	—	—	—
1929	—	—	—	—	—	—
1930	—	—	—	—	—	—
1931	—	—	—	—	—	—

Vienti on siis tapahtunut miltei yksinomaan Hollantiin. Muihin mai-
hin on mennyt vain satunnaisesti pieniä määriä.

Egyptin parrut (osa n:oista 9 ja 182). Niinkuin aikaisemmin
s. 17 on mainittu on Egyptin parruiksi laskettu kaikki parrut, jotka on
viety Egyptiin. Kun kauppatilastossa ei ole tätä tavaralajia erotettu

tavallisista parruista, voi järempänä esitettyihin lukuihin sisältyä muitakin kuin varsinaisia Egyptin parruja siinä tapauksessa, että Egyptiin on viety muita parruja. Viennin määrät näkyvät taulukossa 22.

T a u l u k k o 22. Egyptin parrujen vienti.
T a b e l l e 22. Ausfuhr von ägyptischen Sparren.

Vuosi Jahr	Mäntyä Kiefer	Kuusta Fichte	Yhteensä Insgesamt	Osuus koko viennistä, % % der Gesamt- ausfuhr	Määrät kaupp- tilaston mukaan Gesamtmenge nach der Handelsstatistik
	tod. k.-m ³ pyöreäksi puuksi laskettuna wirkl. Fm als Rundholz gerechnet				k.-m ³ veistettynä Fm beschlagenes Holz
1911	164 700	8 700	173 400	6.3	139 800
1912	157 300	8 300	165 600	5.6	133 500
1913	143 700	7 600	151 300	4.0	122 000
1914	14 500	800	15 300	0.6	12 400
1915	—	—	—	—	—
1916	—	—	—	—	—
1917	—	—	—	—	—
1918	—	—	—	—	—
1919	17 700	900	18 600	2.3	15 000
1920	900	—	900	0.1	700
1921	126 300	6 700	133 000	12.8	107 200
1922	260 300	13 700	274 000	11.0	221 000
1923	212 100	11 200	223 300	7.0	180 100
1924	298 400	15 700	314 100	10.6	253 300
1925	335 300	17 600	352 900	9.8	284 600
1926	301 100	15 800	316 900	8.8	255 600
1927	275 900	14 500	290 400	6.7	234 200
1928	227 600	12 000	239 600	6.3	193 300
1929	244 900	12 900	257 800	8.3	207 900
1930	201 200	10 600	211 800	8.0	170 800
1931	38 700	2 000	40 700	2.5	32 800

Egyptin parrut ovat sota-aikaa lukuunottamatta muodostaneet melkoisen vientiartikkelin. Maksiminsa saavutti vienti v. 1925. Sen jälkeen se on miltei keskeytymättä pienentynyt niin, että se oli pienimmillään v. 1931 v:n 1921 jälkeen. Viennin suhteellinen osuus on pysytellyt ylimalkaan alle 10 %. Vain vuosina 1921, 1922 ja 1924 kohosi prosenttiluku vähän yli mainitun luvun.

Egyptin parruista on vv. 1919—31 kannettu seuraavan suuruista tullia ja vientimaksua kauppatilaston mukaiselta, veistetyltä kuutioyksiköltä.

	Tulli k.-m ³ :ltä Zoll per Fm	Vientimaksu k.-m ³ :ltä Ausfuhrabgabe per Fm	Tulli + vientimaksu k.-m ³ :ltä Zoll + Ausfuhr- abgabe per Fm	Hinta k.-m ³ :ltä (veistettynä, fob.) Preis (fob.) per Fm (beschlagenes Holz)	Tulli + vienti- maksu yksikkö- hinnasta % % der Zoll- + Ausfuhr- abgaben vom Einzelpreis
	m a r k k a a — F m k				
1919	5: —	—	5: —	117: 76	4.2
1920	5: —	25: —	30: —	199: —	15.1
1921	5: —	20: —	25: —	239: 85	10.4
1922	3: —	4: —	7: —	248: 97	2.8
1923	3: —	4: —	7: —	240: —	2.9
1924	3: —	—	3: —	232: 71	1.3
1925	3: —	—	3: —	213: 17	1.4
1926	3: —	—	3: —	227: 66	1.3
1927	3: —	—	3: —	222: 60	1.3
1928	3: —	—	3: —	222: 67	1.3
1929	3: —	—	3: —	250: 20	1.2
1930	3: —	—	3: —	229: 07	1.3
1931	3: —	—	3: —	158: 14	1.9

Korkein vientivero kannettiin Egyptin parruista v. 1920. Vienti, joka edellisenä vuotena oli jo päässyt alkuun, aleni v. 1920 hyvin vähäiseksi. V. 1921, jolloin vero oli vielä suhteellisen korkea, vietiin tätä tavaralajia aika paljon. Myöhemmin on vientiveron osuus ollut pieni ja vienti aika-ajoittain hyvin korkea. Näyttää siltä, niinkuin heti sodan jälkeen korkea vientivero olisi ainakin jossain määrin kyennyt ehkäisemään Egyptin parrujen vientiä, joskin toiselta puolen on myönnettävä, että tämänkin tavaralajin kauppa heti sodan jälkeen jäi pieneksi myös vaillinaisesti järjestyneiden kauppayhteyksien takia.

Egyptin parrut ovat olleet pääasiassa itä-suomalaista tavaraa. Esim. v:n 1927 vienti tapahtui yksinomaan Viipurin läänin tullikamareitten kautta. Sikäläisten metsien käytön kannalta onkin yksistään tämän tavaralajin hakkuulla ollut huomattava merkitys. Kun parrujen valmistamiseen käytetään pientä puuta, ovat hakkuut monessa tapauksessa muodostuneet metsien haaskaukseksi nuorissa männiköissä. V:n 1931 vientimäärä on ollut niin pieni, etteivät sitä varten suoritettut hakkuut ole voineet paljoakaan vaikuttaa metsien tilaan.

T a v a l l i s e t p a r r u t (osa n:oista 9 ja 182, 185). Pääosan tässä ryhmässä ovat muodostaneet muut parrut kuin Egyptiin menneet. Tilasto-

numeron 185 kohdalla mainitut tavaralajit, jotka myös ovat tähän yhdistetyt, käsittävät erilaisia epämääräisiä veistettyjä tavaroita. Niitä esiintyy vientitilastossa vain muutamina vuosina hyvin pieninä määrinä, jonka vuoksi jälempänä esitettyjä lukuja voidaan asiallisesti pitää tavallisia parruja koskevinä. — Vientimäärät käyvät selville taulukosta 23.

T a u l u k k o 23. Tavallisten parrujen vienti.
T a b e l l e 23. Ausfuhr gewöhnlicher Sparren.

Vuosi Jahr	Mäntyä Kiefer	Kuusta Fichte	Koivua Birke	Yhteensä Insgesamt	Osuus koko viennistä, % % der Gesamt- ausfuhr	Määrät kauppa- tilaston mukaan Gesamtmenge nach der Handelsstatistik k.-m ³ veistettynä Fm beschlagenes Holz
	tod. k.-m ³ pyöreäksi puuksi laskettuna wirkl. Fm als Rundholz gerechnet					
1911	115 000	57 400	—	172 400	6.2	124 900
1912	114 900	57 400	—	172 300	5.9	124 800
1913	106 500	53 200	—	159 700	4.3	115 700
1914	62 400	31 200	—	93 600	3.5	67 800
1915	700	300	—	1 000	△	700
1916	1 000	500	—	1 500	△	1 100
1917	—	—	—	—	—	—
1918	6 300	3 100	—	9 400	7.2	6 800
1919	22 900	11 400	—	34 300	4.1	24 800
1920	36 700	18 300	—	55 000	3.6	39 800
1921	31 500	15 800	—	47 300	4.6	34 300
1922	66 800	33 400	100	100 300	3.9	72 600
1923	59 000	29 500	—	88 500	2.8	64 100
1924	78 400	39 200	—	117 600	4.0	85 200
1925	94 200	47 100	400	141 700	3.9	102 700
1926	71 400	35 600	—	107 000	3.0	77 600
1927	82 600	41 300	300	124 200	2.9	90 000
1928	75 400	37 700	—	113 100	3.0	81 900
1929	37 500	18 700	100	56 300	1.8	40 800
1930	42 300	21 100	200	63 600	2.4	46 100
1931	32 100	16 000	—	48 100	3.0	34 800

Tavallisten parrujen vienti ennen sotaa on ollut jotenkin saman suuruisen kuin Egyptin parrujen vienti. Sodan jälkeen niiden vienti on sen sijaan ollut huomattavasti pienempi. Viime aikoina, vv. 1929—31, on myöskin tavallisia parruja mennyt maasta vain noin puolet siitä mitä joiakin aikaisempina vuosina.

Tavallisten parrujen vientiverosta vv. 1919—31 esitettäkään seuraavat luvut, jotka kohdistuvat kauppatilaston mukaiseen veistettyyn kuutiomäärään.

	Tulli k.-m ³ :ltä Zoll per Fm	Vientimaksu k.-m ³ :ltä Ausfuhrabgabe per Fm	Tulli + vientimaksu k.-m ³ :ltä Zoll + Ausfuhr- abgabe per Fm	Hinta k.-m ³ :ltä (veistettynä, fob.) Preis (fob.) per Fm (beschlagenes Holz)	Tulli + vienti- maksu yksikkö- hinnasta, % % der Zoll + Ausfuhr- abgaben vom Einzelpreis
m a r k k a a — F m k					
1919	5: —	—	5: —	117: 98	4.2
1920	5: —	25: —	30: —	207: 04	14.5
1921	5: —	20: —	25: —	244: 38	10.2
1922	3: —	4: —	7: —	272: 81	2.6
1923	3: —	4: —	7: —	273: 20	2.6
1924	3: —	—	3: —	256: 30	1.2
1925	3: —	—	3: —	268: 02	1.1
1926	3: —	—	3: —	243: 05	1.2
1927	3: —	—	3: —	255: 15	1.2
1928	3: —	—	3: —	304: 89	1.0
1929	3: —	—	3: —	288: 28	1.0
1930	3: —	—	3: —	280: 38	1.1
1931	3: —	—	3: —	235: 37	1.3

Tavallisista parruista on kannettu sama tulli ja vientimaksu kuin Egyptin parruista. Kun molemmat tavaralajit ovat olleet suunnilleen saman hintaiset, on vientiveron osuus muodostunut molempien hinnasta laskettuna hyvin samannumaiseksi. Mitä tulee vientiveroon tavallisten parrujen vientiin vaikuttavana tekijänä, niin voidaan havaita, että vv. 1920—21, jolloin vero oli korkea, vienti jäi pieneläiseksi, mutta kohosi sittemmin samoihin aikoihin kuin vero aleni. Myöhäisempinä aikoina on veron osuus ollut pieni eikä ole voinut vaikuttaa juuri mitään parrujen vientimääriin.

Maan eri osien kesken jakaantuivat v:n 1927 määrät siten, että Suomen eteläpuoliskosta vietiin 115 700 k.-m³ ja pohjoispuoliskosta 8 500 k.-m³ pyöreäksi puuksi laskettuna.

Luvut osoittavat, että tavalliset parrut on v. 1927 viety miltei yksinomaan Suomen eteläpuoliskosta. Koko määrästä taas on mennyt eniten Viipurin läänin tullikamareitten kautta, 56.7 %. Sen jälkeen

seuraavat Turun ja Porin lääni, 21.6 %, ja Vaasan lääni 14.9 %. Uudenmaan ja Ahvenanmaan lääneistä ei v. 1927 viety lainkaan tätä tavara-lajia.

Parrujen vientiä eri maihin osoittaa taulukko 24.

Parruja ovat ostaneet Suomesta etupäässä Saksa ja Tanska. Vv. 1911—31 aikana on havaittavissa oleellisia suhteellisia vaihteluita näihin maihin menneiden määrien välillä. Ennen sotaa vietiin parruja suhteellisesti hyvin paljon Saksaan Tanskan osuuden pysyessä verrattain pienenä. Mutta heti sodan jälkeen suuntautui vienti suurimmaksi osaksi Tanskaan. Tämän tapaisena pysyi suhde v:een 1924 saakka. V:sta 1925 alkaen alkoi Saksan osuus taas kohota ja Tanskan osuus vastaavasti vähetä. Tutkimuskauden viimeisinä vuosina, lukuunottamatta v. 1931, oli Saksaan vienti saavuttanut suunnilleen saman suhteellisen tason, mikä sillä oli ennen sotaa absoluuttisten määrien pysyessä lähes puolta pienempinä. V. 1931 on ollut useaan edelliseen vuoteen verrattuna siinä suhteessa poikkeava, että parrujen ostot Tanskaan ovat taas olleet sekä absoluuttisesti että relatiivisesti suuret.

Muista parruja ostaneista maista on mainittava vielä Englanti ja Ranska. Ensiksi mainittuun maahan on meiltä sota-aikaa lukuunottamatta viety parruja jotenkin säännöllisesti. Ranskaan vienti sensijaan oli pysähdyksissä koko vv. 1915—23 ajan. Otsikon »muut maat» alla mainitut parrumäärät ovat menneet osittain Norjaan ja ennen sotaa Venäjälle, osittain muihin tässä nimeämättömiin maihin.

R a t a p ö l k y t (10, 183). Niiden vienti pyöreäksi puuksi muunnettuna selviää taulukosta 25.

Ratapölkkyjen vienti on myös vaihdellut suuresti tutkimuskauden eri aikoina. Merkille pantavaa on, että tätä tavaralajia on sota-aikanakin viety maasta huomattavat määrät. Sodan jälkeinen vienti saavutti huippukohtansa v. 1922, jolloin se kohosi 131 400 k.-m³. Sen jälkeen ovat määrät olleet paljon pienemmät. Koko jalostamattoman puun vientiin verrattuna ei ratapölkkyjen vienti ole milloinkaan ollut erittäin merkittävä.

Taulukko 24. Tavallisten parrujen vienti eri maihin.
Tabelle 24. Ausfuhr gewöhnlicher Sparren nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Ruotsi Schwe- den	Tanska Däne- mark	Saksa Deusch- land	Hollanti Holland	Belgia Belgien	Englanti England	Ranska Frank- reich	Muut maat Sonstige Länder	Yhteensä Insgesamt
	tod. k.-m ³ pyöreäksi puuksi laskettuna % wirkl. Fmöhne Rinde als Rundholz gerechnet und in %								
1911	—	15 300	143 400	800	—	7 700	1 300	3 900	172 400
	—	8.9	83.2	0.5	—	4.4	0.7	2.3	100
1912	12 300	6 700	140 000	—	1 700	5 800	1 400	4 400	172 300
	7.1	3.9	81.2	—	1.0	3.4	0.8	2.6	100
1913	900	11 400	124 500	—	—	12 700	3 500	6 700	159 700
	0.6	7.1	77.9	—	—	8.0	2.2	4.2	100
1914	—	15 200	62 700	800	—	3 700	1 100	10 100	93 600
	—	16.2	67.0	0.9	—	3.9	1.2	10.8	100
1915	—	—	—	—	—	—	—	1 000	1 000
	—	—	—	—	—	—	—	100	100
1916	—	—	—	—	—	—	—	1 500	1 500
	—	—	—	—	—	—	—	100	100
1917	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1918	—	9 400	—	—	—	—	—	—	9 400
	—	100	—	—	—	—	—	—	100
1919	—	33 000	600	—	—	700	—	—	34 300
	—	96.2	1.7	—	—	2.1	—	—	100
1920	—	50 700	2 500	—	—	1 600	—	200	55 000
	—	92.2	4.5	—	—	2.9	—	0.4	100
1921	800	26 100	16 700	2 200	—	1 500	—	—	47 300
	1.7	55.2	35.3	4.6	—	3.2	—	—	100
1922	—	52 000	28 900	—	—	15 700	—	3 700	100 300
	—	51.8	28.8	—	—	15.7	—	3.7	100
1923	—	56 000	11 500	3 500	800	1 100	—	15 600	88 500
	—	63.3	13.0	4.0	0.9	1.2	—	17.6	100
1924	—	50 600	36 600	—	—	—	1 300	29 100	117 600
	—	43.0	31.1	—	—	—	1.1	24.8	100
1925	—	42 000	86 100	600	—	2 200	2 000	8 800	141 700
	—	29.6	60.8	0.4	—	1.6	1.4	6.2	100
1926	500	32 700	45 800	—	—	13 800	3 700	10 500	107 000
	0.5	30.5	42.7	—	—	12.8	3.5	10.0	100
1927	—	23 200	84 200	—	—	3 800	8 300	4 700	124 200
	—	18.7	67.8	—	—	3.0	6.7	3.8	100
1928	500	14 300	88 200	3 700	—	1 100	2 100	3 200	113 100
	0.4	12.7	77.9	3.3	—	1.0	1.9	2.8	100
1929	1 000	5 800	44 500	—	—	300	2 300	2 400	56 300
	1.8	10.3	79.0	—	—	0.5	4.1	4.3	100
1930	600	10 900	48 300	—	—	1 600	1 900	300	63 600
	1.0	17.2	75.8	—	—	2.5	3.0	0.5	100
1931	100	33 000	14 400	—	—	200	400	—	48 100
	0.2	68.6	30.0	—	—	0.4	0.8	—	100

Taulukko 25. Ratapölkkyjen vienti.
Tabelle 25. Ausfuhr von Eisenbahnschwellen.

Vuosi Jahr	Mänty, k.-m ³ k:ttä pyö- reäksi puuksi laskettuna Kiefer, Fm als Rundholz gerechnet	Osuus koko viennistä, % % der Gesamt- ausfuhr	Määrät kaupa- tilaston mukaan k.-m ³ veistettynä Gesamtmenge nach der Handelsstatistik (beschlagenes Holz)
1911	6 300	0.2	3 700
1912	15 600	0.5	9 000
1913	84 700	2.2	49 000
1914	76 600	2.9	44 300
1915	76 700	5.0	44 400
1916	70 300	2.8	40 700
1917	26 400	1.4	15 200
1918	400	△	200
1919	23 400	2.8	13 500
1920	43 600	2.8	25 200
1921	96 200	9.3	55 600
1922	131 400	5.2	75 900
1923	51 400	1.6	29 700
1924	34 000	1.1	19 600
1925	46 900	1.3	27 100
1926	38 400	1.1	22 200
1927	15 300	0.4	8 800
1928	30 700	0.8	17 700
1929	30 200	0.9	17 400
1930	1 000	0.3	600
1931	3 000	0.2	1 700

Ratapölkkyjen vientivero laskettuna vientitilaston mukaiselta veiste-
tyltä k.-m³:ltä on vv. 1919—31 ollut seuraavan suuruinen.

	Tulli k.-m ³ :ltä Zoll per Fm	Vientimaksu k.-m ³ :ltä Ausfuhrabgabe per Fm	Tulli + vientimaksu k.-m ³ :ltä Zoll + Ausfuhr- abgabe per Fm	Hinta k.-m ³ :ltä (veistettynä, fob) Preis (fob.) per Fm (beschlagenes Holz)	Tulli + vienti- maksu yksikkö- hinnasta, % % der Zoll- + Ausfuhr- abgaben vom Einzelpreis
	m a r k a a — F m k				
1919	6: —	—	6: —	167: 65	3.6
1920	6: —	12: —	18: —	215: 57	8.3
1921	6: —	12: —	18: —	278: 93	6.5
1922	2: —	4: —	6: —	269: 78	2.2

1923	2: —	4: —	6: —	266: 61	2.3
1924	2: —	—	2: —	280: 28	0.7
1925	2: —	—	2: —	285: 76	0.7
1926	2: —	—	2: —	269: 18	0.7
1927	2: —	—	2: —	271: 31	0.7
1928	2: —	—	2: —	327: 35	0.6
1929	2: —	—	2: —	362: 70	0.6
1930	2: —	—	2: —	299: 95	0.7
1931	2: —	—	2: —	214: 56	0.9

Ajanjakson alkuvuosina ratapölkkyistä kannettu vientivero oli melkoi-
nen. Vientimäärät eivät kuitenkaan näytä olevan kääntäen verrannolliset
kannettuun veroon. Esim. v. 1921, jolloin vero vielä oli 6.5 % tavarän
arvosta, kohosi vienti suhteellisen korkeaksi. V:sta 1924 alkaen ei veron
osuus noussut edes yhteen prosenttiin, mutta vienti ei kuitenkaan ole
suurentunut. Näinollen näyttävät muut taloudelliset tekijät vaikuttaneen
enemmän ratapölkkyjen vientiin kuin vaihdelleet tullimäärät.

Maan eri osista on ratapölkkyjä v. 1927 viety seuraavat määrät: Suo-
men eteläpuoliskosta 10 100 ja pohjoispuoliskosta 5 200 k.-m³. Maan
eteläpuoliskosta viedyt ratapölkkyt ovat menneet suurimmaksi osaksi
Viipurin läänistä.

Eri maiden kesken on vienti jakaantunut taulukon 26 osoittamalla
tavalla.

Selvemmin kuin minkään muun tavaralajin kohdalla nähdään rata-
pölkkyjen viennistä, minkälaisia suuria muutoksia jalostamattoman puun
viennissä yleensä on tapahtunut sodan jälkeen. Ennen sotaa, nimittäin
v:sta 1911 alkaen, ja vielä sota-aikana menivät ratapölkkyt yksinomaan
Venäjälle. Määrät olivat myös verrattain korkeat. V. 1918 keskeytyi
vientii asiallisesti katsoen kokonaan. Rauhan tultua alettiin taas rata-
pölkkyjä saada kaupaksi, ei kuitenkaan Venäjälle. Samalla vienti jakaan-
tui useampain maitten kesken. Tosin vv. 1919—21 ratapölkkyt menivät
pääasiassa Hollantiin ja sen ohella Ruotsiin, mutta v. 1922 ilmaantui
Saksa ostajaksi, ja sen jälkeen onkin juuri Saksaan myyty eniten tätä
tavaralajia. V:sta 1928 alkaen on vienti tapahtunut yksinomaan Sak-
saan.

Samaten kuin paperipuiden viennistä saattaa kauppatilastomme
antaa jossain määrin virheellisen kuvan Saksaan ja Hollantiin menneistä
ratapölkkyistä. Ratapölkkyjäkin on voitu viedä Saksaan Hollan-

Taulukko 26. Ratapölkkyjen vienti eri maihin.
Tabelle 26. Ausfuhr von Eisenbahnschwellen nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Venäjä Russland	Ruotsi Schweden	Tanska Dänemark	Saksa Deutschland	Hollanti Holland	Belgia Belgien	Englanti England	Muut maat Sonstige Länder	Yhteensä Insgesamt
	k.-m ³ kuoretta pyöreäksi puuksi laskettuna Fm ohne Rinde als Rundholz gerechnet								
1911	6 300	—	—	—	—	—	—	—	6 300
	100	—	—	—	—	—	—	—	100
1912	15 600	—	—	—	—	—	—	—	15 600
	100	—	—	—	—	—	—	—	100
1913	84 700	—	—	—	—	—	—	—	84 700
	100	—	—	—	—	—	—	—	100
1914	76 600	—	—	—	—	—	—	—	76 600
	100	—	—	—	—	—	—	—	100
1915	76 700	—	—	—	—	—	—	—	76 700
	100	—	—	—	—	—	—	—	100
1916	70 300	—	—	—	—	—	—	—	70 300
	100	—	—	—	—	—	—	—	100
1917	26 400	—	—	—	—	—	—	—	26 400
	100	—	—	—	—	—	—	—	100
1918	—	—	—	—	—	—	—	400	400
	—	—	—	—	—	—	—	100	100
1919	—	2 800	—	—	20 600	—	—	—	23 400
	—	12.0	—	—	88.0	—	—	—	100
1920	—	16 200	—	—	27 400	—	—	—	43 600
	—	37.2	—	—	62.8	—	—	—	100
1921	—	17 600	—	—	65 900	3 900	7 900	900	96 200
	—	18.3	—	—	68.5	4.1	8.2	0.9	100
1922	—	14 100	7 000	21 700	69 000	—	19 600	—	131 400
	—	10.7	5.3	16.5	52.6	—	14.9	—	100
1923	—	900	1 000	44 200	2 400	—	2 900	—	51 400
	—	1.8	2.0	86.0	4.6	—	5.6	—	100
1924	—	4 800	—	22 500	—	5 900	800	—	34 000
	—	14.1	—	66.2	—	17.3	2.4	—	100
1925	—	9 300	—	34 800	1 000	—	800	1 000	46 900
	—	19.3	—	74.3	2.1	—	1.7	2.1	100
1926	—	16 800	600	13 600	7 400	—	—	—	38 400
	—	43.7	1.6	35.4	19.3	—	—	—	100
1927	—	6 500	—	8 800	—	—	—	—	15 300
	—	42.5	—	57.5	—	—	—	—	100
1928	—	—	—	30 700	—	—	—	—	30 700
	—	—	—	100	—	—	—	—	100
1929	—	—	—	30 200	—	—	—	—	30 200
	—	—	—	100	—	—	—	—	100
1930	—	—	—	1 000	—	—	—	—	1 000
	—	—	—	100	—	—	—	—	100
1931	—	—	—	3 000	—	—	—	—	3 000
	—	—	—	100	—	—	—	—	100

nin kautta, jonka vuoksi ne aikaisemmin mainituista syistä on saatettu merkitä ensimmäisen purkamissataman mukaan Hollantiin menneeksi tavaraksi. Käytettävissä olevien lähteiden mukaan ei kuitenkaan ole saatu tätä seikkaa lähemmin selvitettyksi.

Lehterit (12, 13, 184). Lehterit ovat esiintyneet itsenäisenä ryhmänä vasta uudistetussa kauppatilastossa, siis v:sta 1920 alkaen. Sitä ennen niitä todennäköisesti on viety maasta, mutta ne on saadun ilmoituksen mukaan otettu huomioon kauppatilaston tilastonumeroitien 12 ja 13 kohdalla. Sen vuoksi ei seuraava yhdistelmä ole täysin yhtenäinen vv. 1911—19 ja vv. 1920—30. Edellisenä kautena lukuihin sisältyy lehtereitten ohella veistettyjä ja osaksi sahattuja tavaralajeja, nimittäin »rimoja, ruoteita ja listoja» sekä »kankia, airopuita y.m.» Jälkimmäisenä kautena luvut sitävastoin tarkoittavat vain lehtereitä. Tämä epäjohdonmukaisuus, jota ei ole voitu välttää, ei kuitenkaan aiheuta suuria virheellisyyksiä, koska aikaisempina kautena muita tavaralajeja kuin lehtereitä sisältyy lukuihin hyvin vähän. Näinollen lukuja koko tutkimusajalta voidaan pitää lehtereiden vientiä kuvaavina. — Eri tilastonumeroiden kohdalla mainittujen tavaralajien muuntamisesta k.-m³:ksi pyöreätä puuta viitataan ss. 17 ja 19 olevaan selostukseen.

Asetelma 27. Lehtereiden ym. vienti.
Aufstellung 27. Ausfuhr von Latten u.a.

Vuosi Jahr	K.-m ³ k:tta pyöreäksi puuksi laskettuna Fm als Rundholz gerechnet	Osuus koko viennistä, % % der Gesamt- ausfuhr	Määrät kauppa- tilastossa k.-m ³ veistettynä Gesamt- menge nach der Handels- statistik, Fm beschla- genes Holz	Vuosi Jahr	K.-m ³ k:tta pyöreäksi puuksi laskettuna Fm als Rundholz gerechnet	Osuus koko viennistä, % % der Gesamt- ausfuhr	Määrät kauppa- tilastossa k.-m ³ veistettynä Gesamt- menge nach der Handels- statistik, Fm beschla- genes Holz
1911	8 700	0.3	6 300	1922	5 200	0.2	2 700
1912	8 000	0.3	5 800	1923	3 300	0.1	1 700
1913	12 000	0.3	8 700	1924	9 800	0.3	5 100
1914	7 600	0.3	5 500	1925	9 200	0.3	4 700
1915	1 200	0.1	900	1926	9 100	0.3	4 700
1916	200	△	200	1927	12 600	0.3	6 500
1917	500	△	400	1928	4 900	0.1	2 500
1918	1 900	1.5	1 400	1929	5 100	0.1	2 600
1919	1 500	0.2	1 100	1930	5 300	0.2	2 700
1920	1 500	0.1	800	1931	3 500	0.2	1 800
1921	4 600	0.4	2 400				

Kuten luvuista näkyy, on lehtereiden vienti ollut verrattain vähäistä. Vienti ei myöskään ole erikoisesti kehittynyt sodan jälkeen muodostuneissa uusissa olosuhteissa. Maksiminsa saavutti vienti kuitenkin v. 1927. Sen jälkeen määrät ovat olleet vuosittain alle puolet v:n 1927 viennistä.

V:n 1927 vienti jakaantui maan eri osien kesken siten, että Suomen eteläpuoliskosta vietiin 11 900 k.-m³ ja pohjoispuoliskosta 700 k.-m³, yhteensä 12 600 k.-m³ pyöreäksi puuksi laskettuna.

Lehtereittenkin vienti on v. 1927 tapahtunut miltei yksinomaan maan eteläpuoliskosta ja enimmäkseen Turun ja Porin läänistä, josta meni 65 % koko viennistä. Viipurin läänin osalle tuli koko viennistä 20 %. Vaasan läänin osalle 11 % ja Oulun läänin osalle 4 %.

Luvut taulukossa 28 osoittavat lehtereitten viennin jakaantumista eri maihin.

T a u l u k k o 28. Lehtereiden ym. vienti eri maihin.

Tabelle 28. Ausfuhr von Latten u.a. nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Tanska Dänemark	Saksa Deutsch- land	Hollanti Holland	Belgia Belgien	Englanti England	Muut maat Sonstige Länder	Yhteensä Insgesamt
	K.-m ³ k:ttä pyöreäksi puuksi laskettuna ja % F m ohne Rinde als Rundholz gerechnet und in %						
1920	1 000 66.7	—	—	—	—	500 33.3	1 500 100
1921	1 500 32.6	2 500 54.3	—	—	500 10.9	100 2.2	4 600 100
1922	2 100 40.4	3 100 59.6	—	—	—	—	5 200 100
1923	1 800 54.6	—	—	—	900 27.3	600 18.1	3 300 100
1924	1 500 15.3	2 800 28.6	3 500 35.7	1 000 10.2	1 000 10.2	—	9 800 100
1925	2 500 27.2	6 200 67.4	—	—	—	500 5.4	9 200 100
1926	2 600 28.6	5 700 62.6	—	—	—	800 8.8	9 100 100
1927	1 700 13.5	10 500 83.3	—	—	—	400 3.2	12 600 100
1928	1 500 30.6	3 300 67.4	—	—	—	100 2.0	4 900 100
1929	—	4 600 90.2	—	—	—	500 9.8	5 100 100
1930	700 13.2	4 600 86.8	—	—	—	—	5 300 100
1931	1 500 42.9	1 800 51.4	—	—	—	200 5.7	3 500 100

Vienti on ollut sikäli epäsäännöllistä, ettei lehtereitä ole yhteenkään maahan mennyt joka vuosi. Yhtäjaksoisin on vienti ollut Tanskaan, joskin sinne menneet määrät ovat olleet vuosittain verrattain pienet. Suurin on vienti ollut Saksaan, lukuunottamatta vuosia 1920 ja 1923, jolloin tähän maahan ei ole viety lehtereitä lainkaan. Vienti muihin maihin on ollut aivan tilapäinen.

Kokonaisvientti.

Vienti yhteensä.

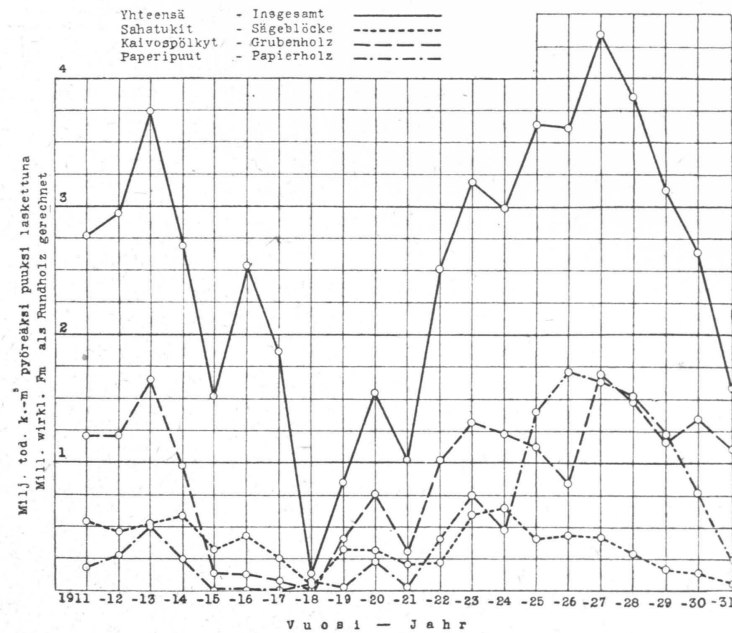
Muuntamalla kauppatilastossa mainitut puumäärät aikaisemmin selostetuilla tavoilla kuorettomaksi kiintomitaksi ja pyöreäksi puuksi ja laske-
malla eri tavaralajit yhteen saadaan jalostamattoman puun kokonais-
vienniksi vv. 1911—31 taulukossa 29 esitetyt luvut. Taulukossa on
määrät eritelty vielä puulajeittain. Niinikään on laskettu vuosittain kunkin
puulajin prosenttinen osuus vuoden koko summasta. Kauppatilastossa
mainittuja määriä ei tässä yhteydessä ole voitu laskea yhteen, koska siinä
eivät eri tavaralajien määrät ole mitoiltaan yhdenmukaisia eivätkä siten
yhteen laskettavissa.

Jalostamattoman puutavaran viennin kokonaismäärät eri vuosina ovat
luonnollisesti asettuneet suurin piirtein päätavaralajien viennin mukaan.
Kokonaisviennin kulussa huomataan sen vuoksi samat piirteet, etenkin
mitä tulee ennen sotaa ja sodan jälkeen vietyjä määriä keskenään verrat-
taessa, kuin tärkeimmissä puutavararyhmissä. Kun kuitenkin eri tavana-
lajien vienti on vuosittain suuresti vaihdellut, ei kokonaisviennin kulku
seuraa kovin suurella määrällä yksitoista tavaralajin määriä
(vrt. piirrosta 2, s. 78).

Kokonaisvientimääriä tarkastettaessa herättää erikoista huomiota,
että vienti jo ennen sotaa (vv. 1911—13) oli aika korkea ja että se v. 1913
oli jyrkänlaisesti nousemassa. Nousu keskeytyi maailmansodan puhkeamis-
vuonna, koska loppukesällä 1914 puita ei voitu sanottavasti viedä muualle
kuin Venäjälle ja Ruotsiin. Etenkin halkojen vienti Venäjälle piti sota-
vuosinakin kokonaisviennin korkeahkona, ja juuri tämän tavaralajin
viennin ansiosta vientimäärä v. 1916 kohosi edellisen vuoden vientiin
verrattuna. Niinkuin aikaisemmin jo on huomautettu, on sotavuosien
vientiä arvosteltaessa otettava huomioon se, että määrät melkoisesta
korkeudesta huolimatta voivat olla todellista pienemmät, koska kai-
kista Venäjälle viedyistä tavaroista ei ole tehty ilmoitusta tullia varten.
Tämän seikan merkitys on sitäkin suurempi, kun vienti sotavuosina suun-

Taulukko 29. Jalostamattoman puutavaran vienti yhteensä.
Tabelle 29. Gesamtausfuhr unveredelten Holzes.

Vuosi Jahr	Mäntyä Kiefer	Kuusta Fichte	Koivua Birke	Muuta Sonstige Holzarten	Yhteensä Insgesamt
	tod. k.-m ³ kuoretta pyöreäksi puuksi laskettuna ja % wirkl. Fm ohne Rinde als Rundholz gerechnet und in %				
1911	1 874 100 67.8	517 900 18.7	262 000 9.5	111 100 4.0	2 765 100 100
1912	1 874 000 63.9	587 500 20.1	323 400 11.0	147 000 5.0	2 931 900 100
1913	2 352 700 62.5	881 200 23.4	371 200 9.9	159 700 4.2	3 764 800 100
1914	1 634 900 61.0	540 200 20.1	349 800 13.0	156 600 5.9	2 681 500 100
1915	744 500 48.8	182 300 11.9	406 600 26.8	193 100 12.7	1 526 500 100
1916	1 226 000 48.5	299 200 11.8	687 000 27.2	317 400 12.5	2 529 600 100
1917	927 300 49.9	242 400 13.1	471 800 25.4	215 500 11.6	1 857 000 100
1918	64 400 49.2	19 700 15.0	31 900 24.4	15 000 11.4	131 000 100
1919	700 600 84.5	117 300 14.2	8 100 1.0	2 900 0.3	828 900 100
1920	1 041 300 67.6	380 900 24.7	74 900 4.9	43 700 2.8	1 540 800 100
1921	724 300 69.8	130 600 12.6	137 900 13.3	44 800 4.3	1 037 600 100
1922	1 680 400 67.0	598 800 23.9	203 500 8.1	25 800 1.0	2 508 500 100
1923	2 056 200 64.8	1 012 000 31.9	56 800 1.8	48 900 1.5	3 173 900 100
1924	2 120 200 71.4	765 400 25.8	63 400 2.1	22 200 0.7	2 971 200 100
1925	1 900 800 52.5	1 628 900 45.0	61 200 1.7	28 200 0.8	3 619 100 100
1926	1 606 400 44.7	1 915 900 53.3	42 400 1.2	29 200 0.8	3 593 900 100
1927	2 341 900 54.1	1 902 900 44.0	53 900 1.2	28 800 0.7	4 327 500 100
1928	2 046 200 53.4	1 723 500 45.0	47 800 1.2	14 200 0.4	3 831 700 100
1929	1 696 100 54.4	1 373 100 44.0	36 200 1.2	11 800 0.4	3 117 200 100
1930	1 654 000 62.7	924 300 35.1	39 400 1.5	19 100 0.7	2 636 800 100
1931	1 194 100 75.1	331 500 20.8	44 400 2.8	20 900 1.3	1 590 900 100

Piirros 2. Jalostamattoman puutavaran vienti.

Fig. 2. Ausfuhr unveredelten Holzes.

tautui etupäässä juuri Venäjälle käsittäen pääasiassa halkoja, joita ehkä suuremmassa määrässä kuin muita tavaralajeja saatettiin pitää sotilas- ja intendentuuritarvina.

V. 1918 oli astuttu kokonaan uusiin olosuhteisiin myöskin jalostamattoman puutavaran kaupan alalla. Sodan johdosta olivat entiset kauppayhteydet Eurooppaan katkenneet, ja entinen tärkeä vientimaa Venäjä oli joutunut pois markkinoilta. Sen lisäksi oli ulkomaan kauppapolitiikkamme saanut sodan jälkeen uusia piirteitä, joita ei tunnettu ennen sotaa. Kauppa rajoitettiin tuonti- ja vientikielloilla, ja voimaan tuli lisenssijärjestelmä ja valtion järjestämä vastikekauppa. Nämä seikat eivät voineet olla vaikuttamatta myöskin jalostamattoman puun vientiin, mitä v. 1918 ei tapahtunutkaan kuin nimeksi. Toiselta puolen on kuitenkin myönnettävä, ettei vienti todennäköisesti muutenkaan olisi kohonnut v. 1918 kovin suureksi, sillä uusiin olosuhteisiin mukautuminen ja kauppasuhteiden solmiminen oli sinä vuonna vielä keskeneräistä.

V. 1919 jatkuivat edellisen vuoden olosuhteet suurin piirtein samalaisina, joskin helpotuksia oli havaittavissa. Niinpä eräiden aikaisemmin myönnettyjen vapautusten jälkeen poistettiin toukok. 13 p:nä 1919 anne-

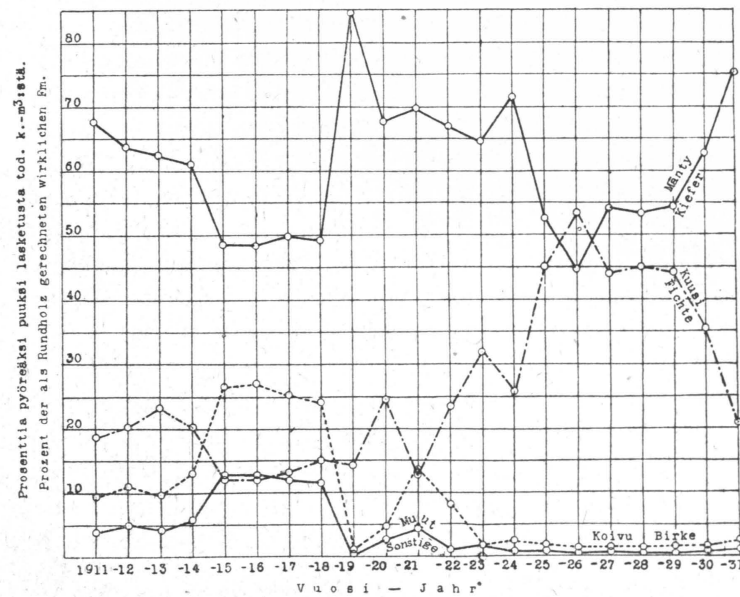
tulla asetuksella puutavaran vientikielto. Vientimäärä kohosikin v. 1919 jyrkästi, joskin se yhä vielä oli verrattain pieni. Joka tapauksessa viennin nousu oli merkki olojen järjestymisestä myöskin jalostamattoman puutavaran kaupan alalla. Eräinä seuraavina vuosina kannettiin, kuten edellä on mainittu, eräistä tavaralajeista varsinaisen tullin lisäksi vielä erityistä vientimaksua. Tästä huolimatta jatkui noususuunta vielä v. 1920. V. 1921 tapahtui melkoinen lasku, mutta se näyttää johtuneen enemmän niihin aikoihin sattuneesta pulakaudesta kuin korkeasta vientiverosta.

V. 1922 olivat taas olosuhteet tasaantuneet. Puutavaran vienti yleensä kohosi silloin niin suureksi, että kauppatasemme oli ensimmäisen kerran vientivoittoinen koko sinä aikana, jolloin tätä asiaa on virallisesti seurattu. Kauppataseen muodostumiseen vaikuttivat kyllä enemmän suuresti kohonneet hinnat kuin tavaramäärien paljous, mutta tavaramäärilläänkin oli tietenkin merkitystä. Joka tapauksessa oli jalostamattoman puun vienti v. 1922 kokolailla korkea. Paria pientä poikkeusta lukuun ottamatta kohosi vienti yhtä mittaa v:een 1927 saakka saavuttaen silloin 4.3 milj. k.-m³ kuoretonta puuta.

V. 1928 alkoi jo jalostamattoman puun viennissäkin näkyä yleismaailmallinen lamakausi. Olojen yhä kiristyessä väheni vienti vuosi vuodelta, kunnes se v. 1931 oli alentunut n. 1.6 milj. k.-m³:iin, mikä on n. 2.7 milj. k.-m³ pienempi kuin maksimivuonna 1927. Samalla kuin vienti v. 1931 väheni, se oli hyvin yksipuolista. Kaivospölkkyjen osuus yksistään oli 70 %. Vertauksen vuoksi mainittakoon, että mainittu vähennys (2.7 milj. k.-m³) oli suurempi kuin usean »normaalisen» vuoden vienti kokonaisuudessaan.

Mitä eri puulajien osuuteen tulee, niin nekin ovat vaihdelleet suuresti eri vuosina riippuen siitä, miten vienti on jakaantunut eri tavaralajien kesken. (Vrt. myös piirrosta 3). Yleensä on männyn osuus ollut suurin, mikä johtuu tukkien ja kaivospölkkyjen suurista määristä. Poikkeuksen tekee kuitenkin v. 1926. Silloin oli koko jalostamattomana mennessä puumäärässä eniten kuusta. Tähän on ollut syynä tukkien viennin pieneminen ja paperipuiden viennin suuri lisäys. Vv. 1930—31 kun kaivospölkkyjen osuus on suurentunut ja paperipuiden pienentynyt, on mäntyprosentti samalla kohonnut ja kuusiprocentti laskenut.

Koivuprocentti on niinkään vaihdellut suuresti. Erikoisen koivurunsasta on vientimme ollut vv. 1915—18. Näinä aikoina meni maasta paljon halkoja, joissa oli koivua melkoisesti. Myöhäisempinä aikoina on koivun osuus laskeutunut hyvin pieneksi. Koivupitoisten tavar-

Piirros 3. Jalostamattomana vietyjen puiden puulajisuhteet.

Fig. 2. Die Holzartenverhältnisse des unveredelt ausgeführten Holzes.

lajien määrä on ollut absoluuttisestikin pieni, ja kun samalla havupuisten tavaroiden määrä on pysytellyt korkeana, on koivun suhteellinen väheneminen varsin luonnollinen. — Muita puulajeja on jalostamattomana vietyihin puihin sisältynyt vähän.

Tarkastettakoon vielä, miten kokonaisvientä on jakaantunut maan eri osien kesken.

Aikaisemmin on jo selvitetty yksityisten tavaralajien (tavaralajiryhmien) jakaantumista. Tärkeimpien tavaralajien vientiä on tarkastettu rannikkoalueittain koko selvitettävänä olevana aikana (vv. 1911—31), määriltään vähäpätöisempien vientiä sensijaan vain v. 1927 eriteltyinä maan pohjois- ja eteläpuoliskon osalle sekä lääneittäin. Kun on kysymyksessä jalostamattoman puun koko vienti, ei sitä voida eritellä yhtä yksityiskohtaisesti kuin eräitä yksityisiä tavaralajeja, koska kauppatilastossa on mainittu vain tärkeimpien tavaralajien vienti tullikamareittain, mutta ei koko viennin jakaantumista tällä tavalla. Käyttötutkimuksia varten on tullihallituksesta kuitenkin saatu erikoistietoja kauppatilastossa tullikamareittain ilmoittamattomien tavaralajien viennistä v:lta 1927, jonka vuoksi tämän vuoden koko vientiä voitaisiin käsitellä yhtä yksityiskohtaisesti kuin edellä eräitä tärkeimpiä tavaralajeja.

Näin saataisiin kokonaisviennistäkin v:lta 1927 lukuja rannikkoalueittain ja samalla lääneittäin. Mutta saadut luvut tuskin vastaisivat tarkoitustaan. Määrättyjen tavaralajien vientiä voidaan jotenkuten käsitellä niin yksityiskohtaisesti kuin on tehty, koska useiden tavaralajien vienti on kokonaisviennin verrattuna pienenlainen ja keskittynyt suureksi osaksi maan määrättyihin osiin, jotenka vientipaikka jossain määrin pystyy kuvaamaan myös hakkuupaikkaa. Sensijaan kokonaisviennistä tällaiset luvut eivät sano paljoakaan siitä, missä puiden hakkuupaikka on ollut. Tästä syystä tyydytään seuraavassa erittelemään vientimäärät vain Suomen etelä- ja pohjoispuoliskon osalle, samalla kuin tarkastetaan vain v. 1927 vientiä, minkä vuoden puunkäyttöön käyttötutkimukset ovat erityisesti kohdistuneet.

Kokonaisviennin jakaantumista v. 1927 Suomen etelä- ja pohjoispuoliskon kesken osoittaa taulukko 30.

T a u l u k k o 30. Jalostamattoman puutavaran viennin jakaantuminen Suomen etelä- ja pohjoispuoliskon kesken v. 1927. — T a b e l l e 30. Verteilung der Ausfuhr unveredelten Holzes auf die S- und N-Hälfte Finnlands im Jahre 1927.

Vientialue Ausfuhrgebiet	Mänty Kiefer	Kuusta Fichte	Koivua Birke	Muuta Sonstige Holzarten	Yhteensä Insgesamt
	k.-m ³ kuoretta pyöreäksi puuksi laskettuna Fm ohne Rinde als Rundholz gerechnet				
Suomen eteläp. — Finnland, S-Hälfte	1 758 700	1 372 600	50 600	26 500	3 208 400
Suomen pohjoisp. — Finnland, N-Hälfte	583 200	530 300	3 300	2 300	1 119 100
Yhteensä. — Zusammen	2 341 900	1 902 900	53 900	28 800	4 327 500

Kun lasketaan jakaantuminen prosentteina, niin saadaan taulukossa 31 näkyvät luvut (vientä koskeva osa).

Luvut taulukossa 31 osoittavat, että jalostamattoman puun koko viennistä v. 1927 (kaikki puulajit) tuli pyöreän puun luvuin $\frac{3}{4}$ Suomen etelä- ja $\frac{1}{4}$ pohjoispuoliskon osalle. Mäntyn ja kuusen osuudet kunkin puulajin koko summasta laskien eivät poikkea paljon näistä luvuista. Mäntymäärä on jakaantunut siten, että eteläpuoliskon osalle tuli jotenkin täsmälleen 75 % ja pohjoispuoliskon osalle 25 %. Kuusta sensijaan on sen koko summasta mennyt pohjoispuoliskosta suhteellisesti enemmän kuin mäntyä vastaavasti laskien. Koivua ja muita puulajeja on viety Suomen eteläpuoliskosta yli 90 % vastaavien puulajien koko viennistä.

T a u l u k k o 31. Eräiden käyttöerien jakaantuminen puulajeittain maan eri osien kesken v. 1927. — *Tabelle 31. Verteilung einiger Verbrauchskategorien auf die verschiedenen Teile Finnlands im Jahre 1927.*

Puulaji Holzarten	Jalostamattoman puutavaran vienti Ausfuhr unveredelten Holzes			Teollisuuden raaka-aineet (kotim. pyöreä puu) Rohholz der Industrie (einheim. Rundholz)			Maaseudun kotikäyttö (runkopuu) Holzverbr. für den Hausbedarf auf dem Lande (Stammholz)		
	S.e.p. S- Finnl.	S.p.p. N- Finnl.	Koko maa Ganz Finnl.	S.e.p. S- Finnl.	S.p.p. N- Finnl.	Koko maa Ganz Finnl.	S.e.p. S- Finnl.	S.p.p. N- Finnl.	Koko maa Ganz Finnl.
p r o s e n t t i a — P r o z e n t									
Kaikki puulajit. — <i>Alle Holzarten</i>	74.1	25.9	100	84.1	15.9	100	85.5	14.5	100
Mänty. — <i>Kiefer</i>	75.1	24.9	100	82.0	18.0	100	—	—	—
Kuusi. — <i>Fichte</i>	72.1	27.9	100	85.6	14.4	100	—	—	—
Koivu. — <i>Birke</i>	93.9	6.1	100	99.9	0.1	100	—	—	—
Muut. — <i>Sonstige Holzarten</i> ..	92.0	8.0	100	100	—	100	—	—	—

Jos taas lasketaan maan eri osien vientimäärien puulajeittainen jakaantuminen, niin saadaan taulukossa 32 esitetyt luvut (vientiiä koskeva osa).

T a u l u k k o 32. Eräiden käyttöerien jakaantuminen puulajeittain maan eri osissa v. 1927. — *Tabelle 32. Anteil der Holzarten an einigen Verbrauchskategorien in den verschiedenen Teile Finnlands im Jahre 1927.*

Puulaji Holzart	Jalostamattoman puutavaran vienti Ausfuhr unveredelten Holzes			Teollisuuden raaka-aineet (kotim. pyör. puu) Rohholz der Industrie (einheim. Rundholz)			Maaseudun kotikäyttö (runkopuu) Holzverbr. für den Hausbedarf auf dem Lande (Stammholz)		
	S.e.p. S- Finnl.	S.p.p. N- Finnl.	Koko maa Ganz Finnl.	S.e.p. S- Finnl.	S.p.p. N- Finnl.	Koko maa Ganz Finnl.	S.e.p. S- Finnl.	S.p.p. N- Finnl.	Koko maa Ganz Finnl.
p r o s e n t t i a — P r o z e n t									
Mänty. — <i>Kiefer</i>	54.8	52.1	54.1	55.9	64.9	57.4	—	—	40.9
Kuusi. — <i>Fichte</i>	42.8	47.4	44.0	39.3	35.1	38.7	—	—	21.4
Koivu. — <i>Birke</i>	1.6	0.3	1.2	4.4	—	3.6	—	—	—
Muut. — <i>Sonstige Holzarten</i> ..	0.8	0.2	0.7	0.4	—	0.3	—	—	—
Yhteensä. — <i>Zusammen</i>	100	100	100	100	100	100	—	—	—

Huomataan, että puulajien suhteellisissa osuuksissa maan eri osissa ei ole kovin suurta eroa. Molempien puoliskojen vientimäärissä on v. 1927

ollut vähän yli puolet mäntyä ja kuusta vähän alle sen. Tämänkin taulukko kuitenkin osoittaa, että maan pohjoispuoliskon vientimäärissä on ollut suhteellisesti vähän enemmän kuusta kuin eteläpuoliskosta menneissä määrissä.

Vertailun vuoksi tarkastetaan vielä, millä tavalla muut suurimmat käyttöerät, teollisuuden raaka-aineet ja maaseudun kotikäyttö, ovat v. 1927 jakaantuneet maan etelä- ja pohjoispuoliskossa. Tätä koskevat luvut ovat myös esitetyt taulukoissa 31 ja 32.

Taulukosta 31 huomataan ensiksikin, että puunjalostusteollisuuden raaka-aineista käytettiin 84.1 % etelä- ja 15.9 % pohjoispuoliskossa. Teollisuus on siis raaka-aineittensa koko määrästä käyttänyt suhteellisesti paljon enemmän puuta maan eteläpuoliskossa kuin mitä on mennyt vastaavan osan vientiin, mikä onkin luonnollista, koska puunjalostusteollisuutemme on sijoittunut suurimmaksi osaksi maan eteläpuoliskoon.

Teollisuuden raaka-aineissa on koko maata silmällä pitäen ollut (taulukko 32) mäntyä 57.4 % ja kuusta 38.7 %. Kun vastaavat luvut vientipuissa ovat 54.1 % ja 44.0 %, niin huomataan, että vientipuihin on sisällytynyt suhteellisesti enemmän kuusta kuin teollisuuden raaka-aineisiin. Tähän on pääasiallisimpana syynä toiselta puolen teollisuuden raaka-aineiden suurehko »mäntypitoisuus» sahatukkien vuoksi ja toiselta puolen vientipuiden korkeahko »kuusipitoisuus» paperipuiden runsaan viennin takia.

Jos taas verrataan teollisuuden raaka-aineiden puulajisuhteita erikseen maan molemmissa puoliskoissa samoilta alueilta menneiden vientipuiden puulajisuhteisiin, niin saadaan seuraavat suhteet. Suomen eteläpuoliskossa oli teollisuuden raaka-aineissa mäntyä 55.9 % ja kuusta 39.3 %, ja Suomen pohjoispuoliskossa mäntyä 64.9 % ja kuusta 35.1 %. Nämä luvut osoittavat teollisuuden raaka-aineissa olleen Suomen eteläpuoliskossa suhteellisesti vähän enemmän mäntyä, mutta vähemmän kuusta kuin vastaavan osan vientipuissa. Saman tapainen, mutta vieläkin selvempi ero teollisuuden raaka-aineiden ja vientipuiden välillä maan pohjoisosassa.

Maaseutuväestön kotikäyttöä koskevia vastaavanlaisia lukuja ei ole laskettu yhtä yksityiskohtaisesti kuin molemmista edellisistä käyttöeristä. Kotikäytön kokonaisjakaantuminen maan molempien osien kesken nähdään taulukosta 31, ja männyn ja kuusen osuudet taulukosta 32. Kun verrataan näitä lukuja vastaaviin vientiiä koskeviin lukuihin, niin havaitaan, että kotoisiin tarpeisiin on käytetty suhteellisesti paljon enem-

män puuta maan eteläpuoliskossa kuin samalta alueelta tapahtuneeseen vientiin (taulukko 31). Kotikäyttö ja teollisuuden raaka-aineet ovat tässä suhteessa jakaantuneet jotenkin samalla tavalla. Koko maan kyseessä ollessa on kotipuissa ollut vähemmän kuusta ja mäntyä kuin molemmissa muissa käyttöerissä (taulukko 32), mikä johtuu siitä, että kotipuissa on ollut paljon muita puulajeja.

Kaikenkaikkiaan tämä vertailu osoittaa, että jalostamattoman puutavaran vienti, joka tosin on ollut Suomen eteläpuoliskosta noin kolme kertaa suurempi kuin pohjoispuoliskosta, on kuitenkin jakaantunut vähän tasaisemmin maan eri osien kesken kuin muut pääkäyttöerät: teollisuuden raaka-aineet ja maaseudun kotikäyttö. Etupäässä näihin viimeksi mainittuihin tarkoituksiin on Suomen eteläpuoliskossa tarvittu niin paljon puuta, ettei sitä ei ole riittänyt vietäväksi suhteellisesti yhtä paljon kuin pohjoispuoliskosta.

Vienti eri maihin.

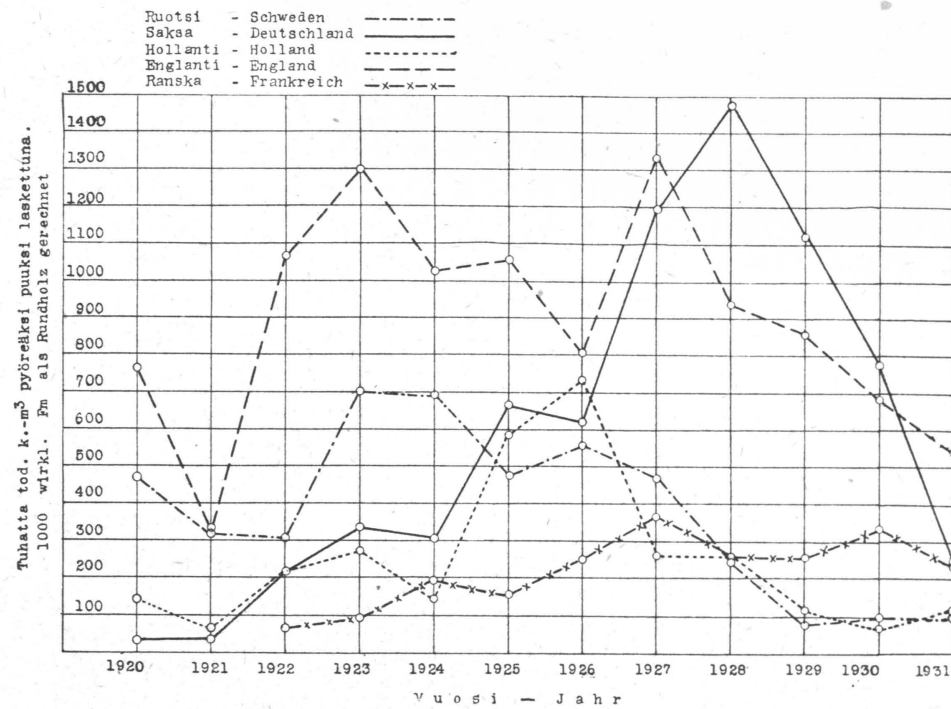
Kauppatilaston mukaan voidaan jalostamattoman puutavaran vientiä eri maihin seurata kyllä koko ajanjaksona 1911—31. Kun edellä on jo tärkeimmistä tavaralajeista laadittu tällaiset yhdistelmät, tyydytään seuraavassa käsittelemään asiaa vain vv. 1920—31, jolloin kauppatilasto on pysynyt rakenteeltaan samanlaisena. Vertauksen vuoksi otetaan kuitenkin mukaan v:n 1913 määrät. Tällöin kylläkään ei tule näkyviin jalostamattoman puun vienti kokonaisuudessaan eri maihin ennen sotaa kuin yhdeltä vuodelta. Sota-aika ja pari sen jälkeistä vuotta jäävät kokonaan pois yhdistelmästä, mutta tästä huolimatta riittävät tiedot antamaan selvän kuvan sodan jälkeisestä viennistä kysymyksessä olevassa suhteessa. Kauppatilaston määriä ei tässä yhdistelmässä voida esittää tavaralajien erilaisen valmistusasteen ja eriluontoisen mittaustavan vuoksi, vaan käsitellään määriä yksinomaan todellisena kiintomittana kuorettomaksi, pyöreäksi puuksi laskettuna. Taulukko 33.

Lukuunottamatta Egyptiä, johon on viety vain yhtä tavaralajia, parruja, on jalostamaton puutavara sijoittunut yksinomaan Euroopan maihin, mikä onkin luonnollista, koska raakapuuta ei kannata kuljettaa kovin pitkiä matkoja. Jalostamattoman puun vienti on jakaantunut siis jonkin verran toisella tavalla kuin puunjalosteiden vienti. Niistähän suurin osa tosin menee Euroopan maihin, mutta melkoinen osa sen ulkopuolellekin.

Taulukko 33. Jalostamattoman puun kokonaisvienti eri maihin.
Tabelle 33. Gesamtausfuhr unveredelten Holzes nach verschiedenen Ländern.

Vuosi Jahr	Venäjä Russland	Ruotsi Schweden	Norja Norwegen	Tanska Dänemark	Saksa Deutschld.	Hollanti Holland	Belgia Belgien	Englanti England	Ranska Frankreich	Egypti Ägypten	Muut maat Sonstige Länder	Yhteensä Insgesamt
1913	1 107 100	458 900	77 700	12 700	161 600	130 700	24 700	1 353 100	251 000	151 300	36 000	3 764 800
1920	29.4	12.2	2.1	0.3	4.3	3.5	0.6	35.9	6.7	4.0	1.0	100
	—	467 500	37 400	76 000	31 600	140 900	—	764 800	16 100	900	5 600	1 540 800
1921	—	30.4	2.4	4.9	2.2	9.1	—	49.6	1.0	△	0.4	100
	—	314 700	76 500	33 600	33 200	68 200	15 000	331 500	—	133 000	31 900	1 037 600
1922	—	30.3	7.4	3.2	3.2	6.6	1.4	32.0	—	12.8	3.1	100
	248 800	305 500	900	89 100	214 200	218 200	2 400	1 069 700	60 800	274 000	24 900	2 508 500
1923	9.9	12.3	△	3.5	8.5	8.7	0.1	42.7	2.4	10.9	1.0	100
	31 500	700 400	83 800	74 500	333 000	257 700	49 700	1 304 500	95 700	223 300	19 800	3 173 900
1924	1.0	22.1	2.6	2.3	10.5	8.1	1.6	41.1	3.0	7.1	0.6	100
	—	691 800	98 300	71 300	303 000	145 800	74 300	1 028 900	191 200	314 100	52 500	2 971 200
1925	—	23.2	3.3	2.4	10.2	4.9	2.5	34.7	6.4	10.6	1.8	100
	—	473 800	60 000	72 100	666 000	588 500	119 200	1 059 300	154 700	352 900	72 600	3 619 100
1926	—	13.0	1.7	2.0	18.4	16.3	3.3	29.2	4.3	9.8	2.0	100
	3 900	558 200	113 400	58 800	619 100	734 100	80 300	805 400	250 500	316 900	53 300	3 593 900
1927	0.1	15.5	3.2	1.6	17.2	20.4	2.3	22.4	7.0	8.8	1.5	100
	17 500	464 200	116 800	29 600	1 192 600	260 600	215 500	1 323 600	363 000	290 400	53 700	4 327 500
1928	0.4	10.7	2.7	0.7	27.6	6.0	5.0	30.6	8.4	6.7	1.2	100
	59 100	242 000	44 200	19 300	1 471 800	255 000	283 300	936 100	265 700	239 600	15 600	3 831 700
1929	1.5	6.3	1.2	0.5	38.4	6.7	7.4	24.4	6.9	6.3	0.4	100
	—	74 900	96 800	6 900	1 182 300	115 400	262 100	853 100	252 100	257 800	15 800	3 117 200
1930	—	2.4	3.1	0.2	37.9	3.7	8.4	27.4	8.1	8.3	0.5	100
	1 500	87 300	118 100	13 400	774 900	56 900	313 300	684 800	333 600	211 800	41 200	2 636 800
1931	0.1	3.3	4.5	0.5	29.4	2.2	11.9	26.0	12.5	8.0	1.6	100
	1 000	103 200	3 600	34 500	250 200	116 600	206 800	541 100	238 900	40 700	54 300	1 590 900
	0.1	6.5	0.2	2.2	15.7	7.3	13.0	34.0	15.0	2.6	3.4	100

tod. k.-m³ kuorittu pyöreäksi puuksi laskettuna ja % — wirkl. Fm ohne Rinde als Rundholz gerechnet und in %

Piirros 4. Jalostamattoman puutavaran vienti tärkeimpiin maihin.
Fig. 4. Ausfuhr unveredelten Holzes in die wichtigsten Länder.

Euroopan rajojen sisällä on kokonaisvienninkin rakenteessa tapahtunut melkoisia muutoksia sekä absoluuttisesti että relatiivisesti selvitetävänä olevana aikana. V. 1913 meni jalostamatonta puuta, kuten jo yksityisiä tavaralajeja käsiteltäessä on nähty, Englannin ohella paljon Venäjälle. Sodan jälkeen (v. 1920) oli Englannin osuus lähes puolet koko viennistä. Venäjän tilalle tuli Ruotsi. Aina v:een 1927 saakka pysyi Englanti kuitenkin suurimpana ostajamaana, mutta sen osuus on kulkenut alenevaan suuntaan. Samaa on sanottava Ruotsiin vietyjen määrien suhteellisten osuuksien kehityksestä. Tämä johtuu siitä, että Saksaan vienti, joka v. 1913 oli 4.3 % ja v. 1920 2.2 % vastaavien vuosien jalostamattoman puun koko määrästä, on myöhäisempinä aikoina suuresti lisääntynyt etupäässä paperipuiden viennin takia. V:sta 1928 alkaen, jolloin vienti Saksaan saavutti sekä absoluuttisen että relatiivisen maksimin, on tämän maan suhteellinen osuus pysynyt korkeampana kuin muiden. Viimeaikoina on Saksan osuus taas pienentynyt.

Belgiaan ja Ranskaan menneet absoluuttiset ja relatiiviset määrät eivät ole olleet milloinkaan suuret. Merkille pantavaa kuitenkin on, että jalostamattoman puun kauppamme näiden kahden maan kanssa on v:een 1931 mennessä suhteellisesti suurentunut.

Vienti Hollantiin on aika-ajottain ollut suurenlainen. Viimeisinä tutkimusvuosina se kuitenkin on vähentynyt, mikä johtuu pääasiassa paperipuiden viennin pienentymisestä. Tässä yhteydessä on vielä huomautettava samasta seikasta, josta jo aikaisemmin paperipuiden ja rata-pölkkyjen kohdalla mainittiin, että kokonaisvientii Hollantiin samoin kuin Saksaan voi olla jonkin verran epätarkka edellä mainituista tilastollisista syistä.

Jalostamattoman puun viennistä v. 1931, jolloin se oli pienin v:n 1922 jälkeen, tuli Saksan, Englannin, Ranskan, Ruotsin ja Hollannin osalle yhteensä 78.5 %. Jos tähän vielä lisätään Belgian osuus, ei muiden maiden osalle jää kuin vajaa 10 %.

Vientimääräinen jakaantuminen järeän ja pienen puun kesken.

Metsiemme käytön kannalta on tärkeätä tietää, minkälaista puuta kukin käyttöerä on käsittänyt. Käyttömäärähän voi kertyä sangen monenlaisista puista, ja riippuen siitä hakataanko vain joko järeitä tai vain pieniä runkoja taikka ehkä paljon molempia, vaikuttavat hakkuut metsien tilaan eri tavalla. Seuraavassa esityksessä yritetään selvittää näitä asioita jalostamattoman puun viennin osalta siten, että pyritään laskemaan kuinka suuri osuus vientitavaroista on valmistettu järeistä ja pienistä rungoista.

Tehtävä on kyllä vaikea ja jää joka tapauksessa enemmän tai vähemmän epävarmojen arvioiden varaan. Ensiksikään ei alkuperäisessä aineistossa, kauppatilastossa, ole puiden järeyttä voitu ottaa millään lailla huomioon. Toiseksi on puiden järeys sellaisenaan hyvin relatiivinen käsite. Jonkinlaisen käsityksen eri tavaralajeihin sisältyvien puiden koosta antavat tavaralajien nimitykset, kuten tukit, pylvää, riu'ut, seipäät jne. Useat kauppatilaston nimikkeet käsittävät kuitenkin järeydeltään hyvin erilaista puuta.

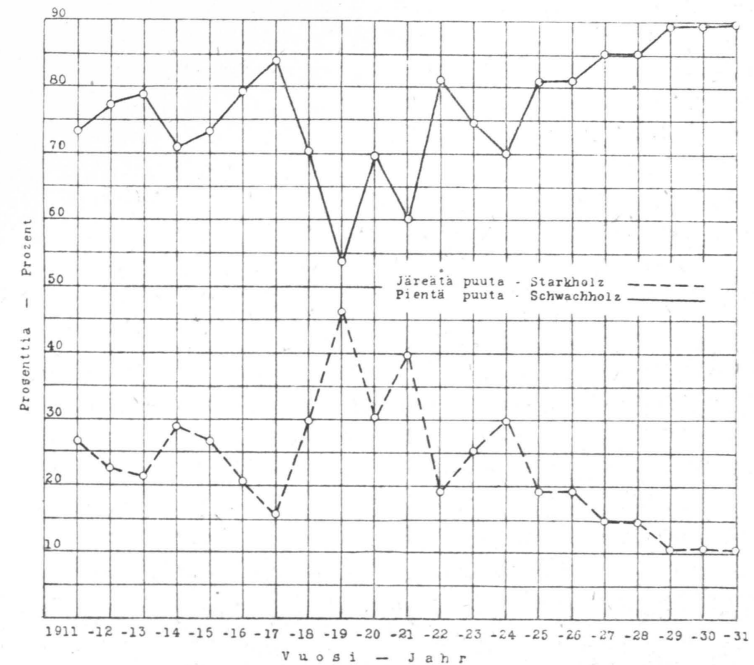
Jos meikäläisissä metsänhakuissa pientavaraa, esim. paperipuita tai halkoja valmistettaisiin vain joko määrättyä maksimimitä pienemmistä rungoista tai niiden ohella suurten runkojen latvaosista sitten kuin tyvi-osasta on otettu sahatukkeja tai muuta järeätä tavaraa, olisi vientimäärien

erittely sikäli yksinkertaista, että järeäksi puuksi voitaisiin laskea paitsi varsinaiset järeät tavarat, lisäksi pientavaroista se määrä, joka on hakattu järeiden puiden latvuksista. Loput olisivat pientavaraa. Mutta meillä valmistetaan ja etenkin kuluneina vuosina on valmistettu pinotavaraa järeistä rungoista kokonaisuudessaan, ja tämä seikka vaikeuttaa kysymyksessä olevaa erittelyä.

Erittely olisi suoritettava siten, että kukin tavaralaji jaettaisiin esim. määrättyssä prosenttisessa suhteessa järeän ja pienen puun kesken. Kun ei ole minkäänlaisia kokemusperäisiä lukuja siitä, kuinka paljon eri tavaramateriaaleihin sisältyy pienistä ja järeistä rungoista valmistettuja pölkkyjä, olisi tällainen erittely epävarmaa. Sen vuoksi ei seuraavassa ryhdytä minkäänlaiseen tavaralajien jakoon, vaan lasketaan kukin ryhmä kokonaisuudessaan joko järeäksi tai pieneksi puuksi puutavaroiden yleisen tuntemuksen perusteella. Tällainen jako ei sekään ole tarkka. Sitä on käytetty, koska parempaa jakoperustetta ei ole keksitty. Järeitten ja pienten runkojen rajamiksi on ajateltu 6 m × 20 sm kuoren päältä. Jos tavaralaji on ajateltu valmistetuksi mainitun mitan kokoisista tai sitä suuremmista puista, pidetään sitä järeistä rungoista hakattuna ja järeänä tavarana, muussa tapauksessa pienenä tavarana.

Näillä edellytyksillä otaksutaan vientipuihin sisältyneen seuraavat suhteelliset määrät järeätä ja pientä puuta.

	Järeätä, % Starkholz,	Pientä, % Schwachholz
Tukit, mastot, piirut — Sägeblöcke und Mastholz ..	100	—
Pylväät — Leitungsmasten	100	—
Riu'ut, seipäät, ym. — Stangen, Stecken usw.	—	100
Kaivospölkkyt ja paalut — Grubenholz und -Pfähle	—	100
Paperi- eli hiomopuut — Papier- oder Schleifholz ..	—	100
Haapapuut — Espenholz	100	—
Leppä-, visa-, rulla- ja faneeripuut ja koivupropsit — Erlen-, Zwirnrollen-, Furnierholz sowie Maserbirke und Birkenprops.	100	—
Halot — Brennholz	—	100
Kaivospelkat, tavalliset pelkat, vasat — Grubenbalken und gewöhnliche Balken	100	—
Egyptin parrut — Ägyptische Sparren	—	100
Tavalliset parrut — Gewöhnliche Sparren	100	—
Ratapölkkyt — Eisenbahnschwellen	100	—
Lehterit — Latten	—	100

Piirros 5. Järeän ja pienen puun suhteellinen osuus.
Fig. 5. Relativer Anteil des Stark- und Schwachholzes.

Jotkut edellä mainitut ryhmät ovat jotenkin homogeenisia. Niihin sisältyy joko järeästä tai pienistä rungoista hakattua tavaraa. Toiset sensijaan voivat sisältää järeydeltään erilaista puuta. Varsinkin voi paperipuissa olla sekä järeistä että pienistä rungoista tehtyjä pölkkyjä. Niinkään ovat tavalliset parrut voineet olla osittain pienistä puista valmistettuja, vaikka koko ryhmä on viety järeään puuhun.

Järeän ja pienen puun määrät saattavat samassakin tavaralajissa vaihdella eri vuosina. Tämän seikan huomioon ottaminen on kuitenkin ollut mahdotonta, jonka vuoksi jakaantumisen kussakin tavaralajissa on katsottu olleen samanlaisen koko tutkimusaikana.

Jakamalla näillä perusteilla jalostamattomana viedyt puumäärät vuosittain järeän ja pienen puun kesken, saadaan sellaiset luvut kuin taulukko 34 osoittaa.

Järeän ja pienen puun absoluuttisia lukuja tarkastettaessa havaitaan, että pienen puun vienti oli suurimmillaan v. 1927, jolloin koko jalostamattoman puun vienti oli korkein, järeätä puuta taas meni maasta eniten v. 1924. Viennin suuretessa sodan jälkeen pysyivät absoluutti-

T a u l k k o 34. Jalostamattomana vietyjen puiden jakaantuminen järeän ja pienen puun kesken.
Tabelle 34. Verteilung des unveredelt ausgeführten Holzes auf Stark- und Schwachholz.

Vuosi Jahr	Järeätä puuta, tod. k.-m ³ k:ttä pyöreäksi puuksi laskettuna ja % Starkholz, wirkl. Fm ohne Rinde als Rundholz gerechnet					Pientä puuta, tod. k.-m ³ k:ttä pyöreäksi puuksi laskettuna ja % Schwachholz, wirkl. Fm ohne Rinde als Rundholz gerechnet					Yhteensä k.-m ³ ja % Insgesamt Fm und %
	Mänty Kiefer	Kuusi Fichte	Koivu Birke	Muut Sonstige Holzarten	Yhteensä Insgesamt	Mänty Kiefer	Kuusi Fichte	Koivu Birke	Muut Sonstige Holzarten	Yhteensä Insgesamt	
1911	507 500	194 200	32 300	2 900	736 900	1 366 600	323 700	229 700	108 200	2 028 200	2 765 100
	—	—	—	—	26.7	—	—	—	—	73.3	100
1912	474 700	176 100	13 300	1 100	665 200	1 399 300	411 400	310 100	145 900	2 266 700	2 931 900
	—	—	—	—	22.7	—	—	—	—	77.3	100
1913	577 400	189 100	34 900	1 500	802 900	1 775 300	692 100	336 300	158 200	2 961 900	3 764 800
	—	—	—	—	21.3	—	—	—	—	78.7	100
1914	561 600	182 700	28 300	5 300	777 900	1 073 300	357 500	321 500	151 300	1 903 600	2 681 500
	—	—	—	—	29.0	—	—	—	—	71.0	100
1915	319 500	84 800	1 200	2 300	407 800	425 000	97 500	405 400	190 800	1 118 700	1 526 500
	—	—	—	—	26.7	—	—	—	—	73.3	100
1916	390 700	107 900	20 200	3 600	522 400	835 300	191 300	666 800	313 800	2 007 200	2 529 600
	—	—	—	—	20.7	—	—	—	—	79.3	100
1917	216 500	64 800	13 900	—	295 200	710 800	177 600	457 900	215 500	1 561 800	1 857 000
	—	—	—	—	15.9	—	—	—	—	84.1	100
1918	28 600	10 400	—	—	39 000	35 800	9 300	31 900	15 000	92 000	131 000
	—	—	—	—	29.8	—	—	—	—	70.2	100
1919	289 500	92 400	1 900	—	383 800	411 100	24 900	6 200	2 900	445 100	828 900
	—	—	—	—	46.3	—	—	—	—	53.7	100
1920	319 700	96 100	6 600	43 500	465 900	721 600	284 800	68 300	200	1 074 900	1 540 800
	—	—	—	—	30.2	—	—	—	—	69.8	100
1921	297 300	67 600	5 800	43 000	413 700	427 000	63 000	132 100	1 800	623 900	1 037 600
	—	—	—	—	39.9	—	—	—	—	60.1	100
1922	365 400	84 400	10 600	16 500	476 900	1 315 000	514 400	192 900	9 300	2 031 600	2 508 500
	—	—	—	—	19.0	—	—	—	—	81.0	100
1923	574 800	176 700	4 900	48 200	804 600	1 481 400	835 300	51 900	700	2 369 300	3 173 900
	—	—	—	—	25.4	—	—	—	—	74.6	100
1924	643 600	203 900	18 300	21 900	887 700	1 476 600	561 500	45 100	300	2 083 500	2 971 200
	—	—	—	—	29.9	—	—	—	—	70.1	100
1925	492 700	149 900	22 900	28 100	693 600	1 408 100	1 479 000	38 300	100	2 925 500	3 619 100
	—	—	—	—	19.2	—	—	—	—	80.8	100
1926	497 100	147 100	13 900	29 000	687 100	1 109 300	1 768 800	28 500	200	2 906 800	3 593 900
	—	—	—	—	19.1	—	—	—	—	80.9	100
1927	453 000	144 600	18 900	28 500	645 000	1 888 900	1 758 300	35 000	300	3 682 500	4 327 500
	—	—	—	—	14.9	—	—	—	—	85.1	100
1928	409 100	111 900	28 500	14 100	563 600	1 637 100	1 611 600	19 300	100	3 268 100	3 831 700
	—	—	—	—	14.7	—	—	—	—	85.3	100
1929	239 700	59 700	19 800	11 700	330 900	1 456 400	1 313 400	16 400	100	2 786 300	3 117 200
	—	—	—	—	10.6	—	—	—	—	89.4	100
1930	181 700	55 900	27 800	19 000	284 400	1 472 300	868 400	11 600	100	2 352 400	2 636 800
	—	—	—	—	10.8	—	—	—	—	89.2	100
1931	93 100	27 700	21 900	20 900	163 600	1 101 000	303 800	22 500	—	1 427 300	1 590 900
	—	—	—	—	10.3	—	—	—	—	89.7	100

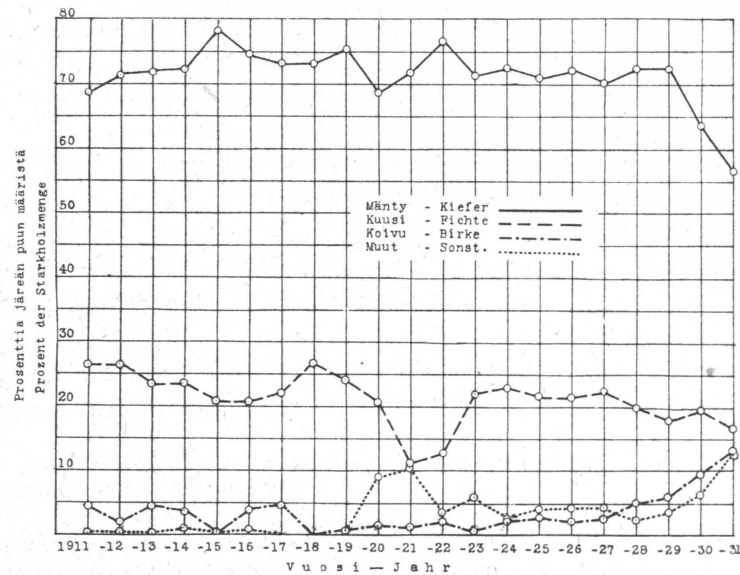
set määrät molemmissa ryhmissä korkeina. Käännekohta tapahtui v. 1928, sillä siitä alkaen ovat määrät yhtä mittaa pienentyneet. V. 1931 oli järeän puun vienti v. 1918 lukuun ottamatta pienen koko tutkimusaikana.

Suhteellisia osuuksia, prosenttilukuja, tarkasteltaessa nähdään niiden vaihteluiden olleen jossain määrin toisenlaiset kuin absoluuttisten määrien vaihtelut. Vrt. piirros 5. Koska järeän ja pienen puun suhteelliset osuudet vaihtelevat laskelmatavasta johtuen vuosittain täsmälleen päinvastoin, tyydytään seuraavassa tarkastelemaan vain pienen puun suhteellisiä osuuksia.

Ensinnäkin havaitaan yleisenä piirteenä, että jalostamattomana on maasta viety suhteellisesti (ja tietenkin myös absoluuttisesti) enemmän

T a u l k k o 35. Jalostamattomana vietyjen järeiden ja pienten puiden suhteellinen jakaantuminen puulajeittain. — Tabelle 35. Prozentuale Verteilung des unveredelt ausgeführten Stark- und Schwachholzes auf die einzelnen Holzarten.

Vuosi Jahr	Järeätä puuta — Starkholz					Pientä puuta — Schwachholz				
	mänty Kiefer	kuusi Fichte	koivu Birke	muut Sonstige Holzarten	yh- teensä Insgesamt	mänty Kiefer	kuusi Fichte	koivu Birke	muut Sonstige Holzarten	yh- teensä Insgesamt
prosenttia — Prozent										
1911	68.9	26.4	4.4	0.3	100	67.4	16.0	11.3	5.3	100
1912	71.4	26.5	2.0	0.1	100	61.7	18.1	13.7	6.5	100
1913	71.9	23.5	4.4	0.2	100	59.9	23.4	11.4	5.3	100
1914	72.2	23.5	3.6	0.7	100	56.4	18.8	16.9	7.9	100
1915	78.3	20.8	0.3	0.6	100	38.0	8.7	36.2	17.1	100
1916	74.8	20.7	3.8	0.7	100	41.6	9.5	33.2	15.7	100
1917	73.3	22.0	4.7	—	100	45.5	11.4	29.3	13.8	100
1918	73.3	26.7	—	—	100	38.9	10.1	34.7	16.3	100
1919	75.4	24.1	0.5	—	100	92.4	5.6	1.4	0.6	100
1920	68.6	20.6	1.5	9.3	100	67.1	26.5	6.4	△	100
1921	71.9	16.3	1.4	10.4	100	68.4	10.1	21.2	0.3	100
1922	76.6	17.7	2.2	3.5	100	64.7	25.3	9.5	0.5	100
1923	71.4	22.0	0.6	6.0	100	62.5	35.3	2.2	△	100
1924	72.5	23.0	2.1	2.4	100	70.9	26.9	2.2	△	100
1925	71.0	21.6	3.3	4.1	100	48.1	50.6	1.3	△	100
1926	72.3	21.4	2.1	4.2	100	38.2	60.9	0.9	△	100
1927	70.2	22.4	2.9	4.5	100	51.3	47.7	1.0	△	100
1928	72.6	19.9	5.0	2.5	100	50.1	49.3	0.6	△	100
1929	72.4	18.0	6.0	3.6	100	52.3	47.1	0.6	△	100
1930	63.9	19.7	9.8	6.6	100	62.6	36.9	0.5	△	100
1931	56.9	16.9	13.4	12.8	100	77.1	21.3	1.6	—	100

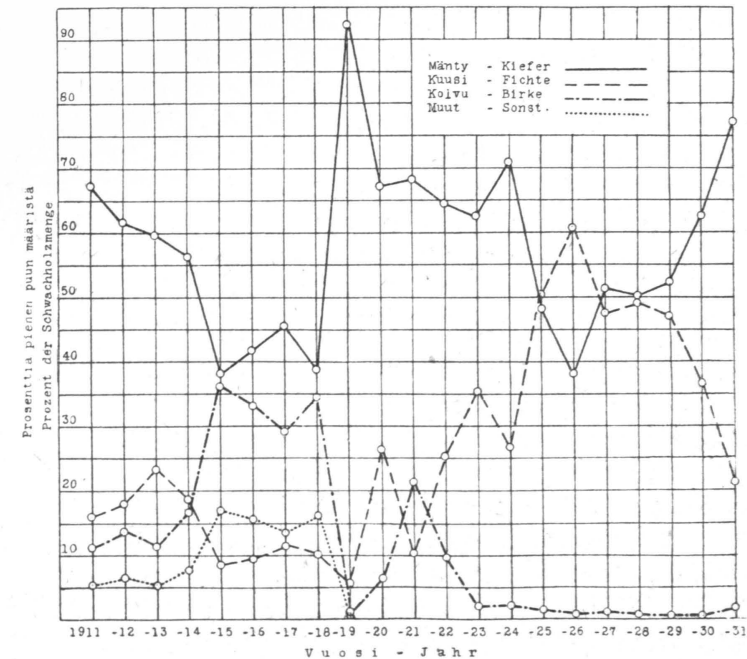

Piirros 6. Järeän puun jakaantuminen puulajeittain.
Fig. 6 Verteilung des Starkholzes auf die einzelnen Holzarten.

pientä kuin suurta puuta. Tässä suhteessa vientimäärät ovat olleet toisin kokoonpantuja kuin esim. teollisuuden raaka-aineet, joissa järeällä puulla on ollut ylivalta. Jo ennen sotaa nousi pienen puun osuus yli 70 %. Heti sodan jälkeisinä vuosina se aleni, esim. v. 1919 lähes puoleen koko viennistä. Viimeisinä tutkimusvuosina, kun sahatukkien vienti on vähentynyt, on pienen puun osuus noussut hyvin korkealle. Niinpä vv. 1929—31 vietiin pientä puuta vuosittain lähes 90 % koko jalostamattoman puun määrästä.

Yksinomaan puun menekin kannalta on vientimme rakenne viimeaikoina kulkenut edulliseen suuntaan. Milloin maassamme puutavaran menekin puutetta on ollut, on se lähinnä koskenut juuri pientä puuta. Pienen puun menekin lisääjänä on jalostamattoman puun viennillä ollut suuri merkitys. On kuitenkin huomattava, että tässä suhteessa merkitsevät paljon enemmän absoluuttiset määrät kuin suhteelliset osuudet.

Tarkastettakoon vielä erikseen puulajeittaista jakaantumista molemmissa ryhmissä. Absoluuttiset luvut näkyvät taulukossa 34, suhteelliset osuudet taulukossa 35. Havaitaan, että järeän puun ryhmässä männyn osuus on aina ollut hyvin paljon suurempi kuin muitten puulajien. Vrt. piirros 6. Sen lisäksi männyn osuus on pysynyt jotenkin tasaisena aina v:een 1929 saakka. Sen jälkeen se on alentunut jyrkästi etupäässä sahatukkien viennin vähentymisen johdosta.

Piirros 7. Pienen puun jakaantuminen puulajeittain.
Fig. 7. Verteilung des Schwachholzes auf die einzelnen Holzarten.

Järeiden puiden kuusen osuus on sekin pysynyt koko tutkimusajan kohtalaisen tasaisena, eikä selvää suuntaa sen muutoksissa ole havaittavissa.

Myöskin pienen puun ryhmässä on mänty ollut kauan aikaa suhteellisesti vallitsevin, vaikkakin vaihtelut eri vuosina ovat olleet suuremmat kuin suuren puun ryhmässä. Sitä mukaa kuin paperipuiden vienti on lisääntynyt, on myöskin kuusen osuus noussut, ja jo v. 1925 kuusta sisältyi pieneen puuhun vähän enemmän kuin mäntyä. V. 1926 kohosi kuusen osuus jo yli 60 %, mutta sen jälkeen se on taas laskeutunut aleten v. 1931 mennessä 21.3 %:iin. Tutkimuskauden viimeisinä vuosina ovat mäntyä koskevat prosenttiluvut vastaavasti nousseet. Kts. piirrosta 7.

Muitten puulajien suhteelliset osuudet ovat pienen puun ryhmässä olleet suurimmillaan sotavuosina. Tähän on tietenkin ollut syynä ennen kaikkea vientimme suuri »halkopitoisuus» niinä aikoina. Kun vientihaloissa on ollut paljon koivua, on erittäinkin koivun osuus pysynyt sotavuosina korkeahkona. Tutkimuskauden loppupuolella ovat koivun ja muidenkin puulajien osuudet olleet hyvin pienet.

Jalostamattoman puutavaran vienti ja kotimaisen puunjalostusteollisuuden raaka-aineet.

Puutavaran vienti jalostamattomana on meikäläisten puunjalostuspiirien taholta usein saanut vilkasta huomiota osakseen. Vientipuut ovat näet osaksi olleet samanlaisia kuin kotimaisen teollisuuden raaka-aineet, jonka vuoksi viennin on väitetty vaikeuttaneen kotimaisen teollisuuden raaka-aineen saantia. Varsinkin muutamia vuosia sitten, kun etenkin paperipuiden vienti Saksaan oli suuri ja kun oman maamme paperiteollisuus tarvitsee paljon raaka-ainetta, esitettiin, kuten tunnettua, teollisuuspiirien taholta jalostamattoman puun ja etenkin paperipuiden viennin rajoittamista. Kun tämä koski hyvin läheisesti metsänomistajapiirejä, jotka pelkäsivät puutavaran hintojen alenevan, jos ulkomaiset ostajat suljettaisiin pois täkäläisiltä markkinoilta, syntyi vilkasta mielipiteitten vaihtoa puoleen ja toiseen. Molemmilla piireillä oli esitettävänä painavia seikkoja asiansa tueksi. Mutta ennen kuin mihinkään toimenpiteisiin ehdittiin ryhtyä vallinneiden olosuhteiden muuttamiseksi, puhkesi yleismaailmallinen lamakausi. Siitä on joutunut kärsimään sekä koti- että ulkomainen puunjalostusteollisuus. Kotimaassamme on etenkin sahatukkien käyttö vähentynyt tähän mennessä huomattavasti, sensijaan esim. paperi- ja faneeriteollisuuden raaka-aineen käyttö on kohonnut ainakin v. 1929 saakka, miten vaikeissa olosuhteissa nämä teollisuuden haarat muuten lienevätkin saaneet työskennellä viime vuosina. Jalostamattoman puutavaran vienti on lamakauden johdosta niinikään vähentynyt, esim. paperipuiden osalta v. 1931 $\frac{1}{7}$ osaan huippuvuoden 1926 viennistä. Kun lisäksi kivihiili on osaksi syrjäyttänyt kotimaisen polttoaineen, halot, niin on tästä kaikesta ollut seurauksena, että metsätaloutemme nykyisin saa kokea voimakasta menekin puutetta samalla kun hinnat ovat painuneet kovin alhaalle. Joskaan ne syyt, joilla aikaisemmin puolustettiin etenkin paperipuiden viennin rajoittamista, eivät ole kokonaan poistuneet, on kuitenkin ristiriita kotimaisen teollisuuden ja jalostamattoman puun viennin välillä ainakin toistaiseksi menettänyt kärkensä. Siitä huolimatta on syytä verata, minkälaiset suhteet ovat vallinneet kotimaisen puunjalostusteollisuus-

den raaka-aineiden ja jalostamattomana vietyjen puumäärien välillä, jotta saataisiin objektiivisiä lähtökohtia viennin merkitystä kotimaisen puunjalostusteollisuuden raaka-aineen saannin kannalta arvosteltaessa.

Tällaisille laskelmille on nyt parempi pohja kuin aikaisemmin. Virallisissa tilastoissamme puumäärät on ilmaistu suureksi osaksi sellaisina mittoina, ettei niitä voida ilman muuta laskea yhteen, puhumattakaan siitä, ettei niistä aina saada todellisia kuutiomääriä edes niinä mittoina, joita luvut esittävät. Nyt sensijaan on koko maan puun käyttöä koskevien tutkimustöiden tuloksina sekä teollisuuden raaka-aineet että jalostamattoman puun vientimäärät muunnettu yhdenmukaisiksi, todelliseksi kiintomitaksi kuoretonta puuta ja pyöreäksi puuksi laskettuna. Puumääriä voidaan näinollen laskea yhteen ja käsitellä joka suhteessa kuten samanimittaisia suureita. Aikaan nähden ovat myös molemmat käyttöryhmät toisiinsa verrattavissa.

Tarkastettakoon ensiksi eräitä jalostamattoman puun viennin ja kotimaisen teollisuuden raaka-aineiden välisiä yleisiä piirteitä.¹

Vaikka maastamme on viety paljon jalostamattomana eräitä määrättyjä tavaralajeja, kaivospölkkyjä, paperipuita, tukkeja ja muutamina vuosina halkoja, eivät mitkään tavaralajit ole olleet ehdottomasti hallitsevia koko tutkimuskauden ajan. Toisinaan on esim. kaivospölkkyjen vienti ollut suurin, toisinaan taas paperipuiden tai halkojen vienti jne. Tästä johtuukin, että kokonaisvientii on aina ollut paljon suurempi kuin minkään yksityisen tavaralajin vienti erikseen. Jalostamattoman puun viennin rakenne on tässä suhteessa ollut luonteeltaan toisenlainen kuin teollisuuden raaka-aineiden vastaavanlainen jakaantuminen eri teollisuuden haarojen kesken. Viimeksi mainitussa ryhmässä on sahatukkien osuus ollut niin suuri, että se yksistään on antanut leimansa vuotuisille kokonaiskäyttömäärille.

Myöskin toisessa suhteessa osoittavat nämä kaksi suurinta vaihtelevaa käyttöerää olleen erilaisia. Vv. 1911—13 oli teollisuuden raaka-aineen käyttö huomattavasti pienempi kuin suurimmillaan ollessa sodan jälkeen. V:n 1913 raaka-ainemäärät ylitettiin jo v. 1923, ja sen jälkeen on raaka-aineen käyttö pysynyt suurempana kuin ennen sotaa. Jalostamattomana viedyissä puumäärissä ei ole tapahtunut yhtä suuria muutoksia ennen ja jälkeen sodan. Tosin vienti suurimmillaan ollessa v. 1927 kohosi jonkin verran korkeammaksi kuin v. 1913, mutta tämä olikin ensikerran sodan

¹ Seuraavan esityksen pohjana ovat tässä julkaisussa ja tekijän puunjalostusteollisuuden raaka-aineita koskevassa julkaisussa olevat tiedot.

jälkeen kuin näin tapahtui. Vielä v. 1928 vienti oli vähän suurempi kuin v. 1913, mutta sen jälkeen se on ollut pienempi.

Vientimäärien nousut ja laskut ovat myöskin olleet epätasaisempia kuin teollisuuden raaka-ainemäärien muutokset. Tällainen suhde onkin ymmärrettävää. Teollisuudella on suuret tehtaansa, enemmän tai vähemmän pysyvä työväestönsä, suuret raaka-ainevarastonsa ym., jotka pakottavat jatkamaan kerran alotettua toimintaa tilapäisistä suhdannevaihteluista huolimatta. Jalostamattoman puutavaran vienti sensijaan pystyy hyvin joustavasti mukautumaan kulloinkin vallitsevaan markkinatilanteeseen, jonka johdosta vientimäärät ovat heilahdelleet vuosittain suuresti.

Samantapainen suhde vallitsee myöskin molempien käyttöerien puulajisuhteissa. Teollisuuden raaka-aineiden puulajisuhteet ovat vaihdelleet vain vähän vuodesta toiseen. Tähän on luonnollisesti syynä se, että monet teollisuuden haarat ovat sidotut puulajeiltaan määrätynlaiseen raaka-aineeseen, jota käden käänteessä ei voida vaihtaa toisenlaiseksi. Vienti taas kohdistuu milloin mihinkin tavaralajiin, ja puulajisuhteet vaihtelevat sen mukaan.

Näiden yleisten piirteiden lisäksi tarkastettakoon vielä näiden kahden käyttöerän välisiä suhteita yksityiskohtaisemmin. Sitä ennen on kuitenkin syytä selvittää, millä tavalla jalostamattomana viedyt puut ovat jakaantuneet ulkomaisen teollisuuden raaka-aineiden ja muiden puiden kesken.

Jalostamattomana vietyjä puita ei käytetä läheskään kaikkia ulkomaisen teollisuuden raaka-aineena. Edelleen jalostettavana puuna voidaan pitää vain seuraavat ryhmät: a) tukit, mastot ja piirut, b) paperi- eli hiomopuut, c) haapapuut, d) leppä-, visa-, rulla-, faneeripuut ja koivuprosit. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvista puista vain sahatukit ovat varsinaisesti teollisuuden raaka-ainetta, sensijaan mastoja ja piiruja käytetään sellaisinaan. Mutta kun näitä viimeksimainittuja tavaralajeja sisältyy ryhmään hyvin vähän, voidaan koko ensimmäistä ryhmää pitää teollisuuden raaka-aineena. Muita tavaralajeja käytetään polttopuina, rakennuspuina jne. Kaivospylväitä, -paaluja ja -pelkkoja käytetään kyllä hiiliteollisuuden yhteydessä, mutta varsinaisina raaka-aineina ei niitäkään voida pitää enemmän kuin teollisuuden polttopuina kulutettuja halkoja.

Ritteleillä näillä perusteilla jalostamattomana viedyt puumäärät teollisuuden raaka-aineisiin ja muihin puihin saadaan seuraava asetelma.

	Teollisuuden raaka-aineet vientipuissa, % <i>Rohholz der Holzindustrie</i> <i>in % des Ausfuhrholzes</i>	Muut puut vientipuissa, % <i>Sonstiges Holz</i> <i>in % des Ausfuhrholzes</i>
1911	26.9	73.1
1912	25.5	74.5
1913	28.3	71.7
1914	31.6	68.4
1915	22.7	77.3
1916	18.1	81.9
1917	14.5	85.5
1918	27.8	72.2
1919	39.7	60.3
1920	39.2	60.8
1921	27.9	72.1
1922	25.5	74.5
1923	43.8	56.2
1924	39.6	60.4
1925	51.3	48.7
1926	60.8	39.2
1927	48.7	51.3
1928	48.4	51.6
1929	45.8	54.2
1930	36.9	63.1
1931	20.9	79.1

Jalostamattomana viedyt puut ovat miltei kautta koko tutkimusajan olleet suurimmaksi osaksi muuhun kuin ulkomaisen teollisuuden raaka-aineiksi tarkoitettut. Mutta tutkimuskauden eri aikoina huomataan kuitenkin viennin jakaantuneen kysymyksessä olevassa suhteessa melkoisesti eri tavoin. Huolimatta siitä, että ennen sotaa vietiin maastamme paljon sahatukkeja, siis teollisuuden raaka-aineita, pysyi »muiden puiden» osuus kuitenkin korkeana, yli 70 % koko viedyistä määristä. Tällainen suhde säilyi yksityisiä poikkeuksia lukuun ottamatta aina v. 1922 saakka. Sikäli kun vientimäärä kokonaisuudessaan lisääntyi, kohosi teollisuuden raaka-aineiden osuus, ja v. 1926, jolloin paperipuiden vienti oli suurimmillaan, nousi myöskin raaka-aineiden osuus korkeimmilleen, 60.8 %:iin koko sen vuoden viennistä.

Yleisesti katsoen osoittavat luvut, että viennin rakenteessa ei ole tapahtunut läheskään niin suuria relatiivisia vaihteluita kuin absoluuttisissa

määrissä. Jos jotakin suuntaa halutaan nähdä, niin voidaan sanoa, että teollisuuden raaka-aineiden osuus on kulkenut suuresti katsoen ylenevään suuntaan v. 1926 saakka. Sen jälkeen on suunta ollut laskeva. Muitten vientipuiden osuus on kulkenut tietenkin päinvastoin.

Seuraavassa otetaan lähemmin tarkastettavaksi, millä tavalla kotimaisen puunjalostusteollisuuden raaka-aineet ja vientipuut molempien summista laskien ovat jakaantuneet näiden kahden käyttöerän kesken.

Niinkuin edellä on käynyt selville, eivät jalostamattomana viedyt puumäärät läheskään kaikki ole olleet ulkomaisen teollisuuden raaka-ainetta. Meikäläisillä raakapuumarkkinoilla eivät siten kotimainen teollisuus ja vientiliikkeet ole joutuneet kuin osittain kilpailemaan ostoissaan samantaisesta puusta. Mutta toiselta puolen niistä vientipuista, jotka eivät ole olleet aiotut ulkomaisen teollisuuden raaka-aineiksi, olisi puiden laadun perusteella käynyt valmistaminen teollisuuden raaka-aineiksi kelpaavaa tavaraa. Esim. vientipylväiksi ja osittain tavallisiksi parruiksi ja rata-pölkyiksi tehdyistä rungoista olisi voitu valmistaa myös sahatukkeja, jos ostaja olisi ollut sahatukkien ostaja. Kaivospölkyiksi ja Egyptin parruiksi valmistetuista puista olisi yhtä hyvin voitu tehdä sulfaattipuita jne. Sen vuoksi yleensä ostoissa jalostamattoman puun vientiä varten on jouduttu kilpailemaan kotimaisen teollisuuden raaka-aineiden ostojen kanssa paljon suuremmissa määrässä kuin yksistään ulkomaisen puunjalostusteollisuuden raaka-aineiksi laskettujen määrien perusteella saatettaisiin olettaa. Lisäksi jalostamattomana vietyjen puiden ostot, vaikka puita ei olisikaan voitu käyttää teollisuuden raaka-aineina, ovat vaikuttaneet myös kotimaisen teollisuuden raaka-ainemarkkinoihin välillisesti. Jos esim. joku metsänomistaja on myymällä hyvin pieniä vientipuita, vaikkapa riukuja, seipäitä, lehtereitä tai polttopuita, jo saanut rahaa, on hän saattanut jättää kotimaisen teollisuuden raaka-aineiksi kelvollisten puiden myymisen toistaiseksi.

Seuraava asetelma osoittaa, kuinka paljon vientipuiden ja oman maamme puunjalostusteollisuuden raaka-aineiden yhteisistä määristä on suhteellisesti tullut molempien ryhmien osalle. Väärinkäsitysten välttämiseksi on vielä huomautettava, että teollisuuden raaka-aineista on tässä otettu huomioon vain kotimaiset pyöreät raaka-aineet ja vientipuista koko määrät pyöreäksi puuksi laskettuna. Muuten ovat laskelmien perusteena olleet absoluuttiset määrät tod. k.-m³ kuoretta.

	Kotimaisen teollisuuden pyöreät raaka-aineet <i>Rundes Rohholz der einh. Holzindustrie</i>	Jalostamattoman puutavaran vienti <i>Ausfuhr unveredelten Holzes</i>
	% molempien summasta <i>in % der Summe beider Kategorien</i>	
1911	78.1	21.9
1912	77.2	22.8
1913	74.6	25.4
1914	76.7	23.3
1915	80.4	19.6
1916	67.7	32.3
1917	65.2	34.8
1918	94.3	5.7
1919	82.8	17.2
1920	83.2	16.8
1921	88.8	11.2
1922	80.1	19.9
1923	80.6	19.4
1924	81.7	18.3
1925	79.9	20.1
1926	81.5	18.5
1927	80.7	19.3
1928	82.4	17.6
1929	83.9	16.1

Jos jätetään huomioon ottamatta sota-aika, joka vaikutti häiritsevästi sekä jalostamattoman puutavaran vientiin että kotimaisen teollisuuden raaka-ainehankintoihin, nähdään luvuista, että vientimäärät ovat olleet koko kysymyksessä olevien puutavaramäärien yhteisestä summasta n. 16—25 %. Yleensä on viennin osuus ollut ennen sotaa suurempi kuin sodan jälkeen. Viennin osuuden lasku on selvä v:sta 1927, vaikkakaan aleneva suunta ei ole kovin jyrkkä. Molemmat käyttöryhmät ovat mainitun vuoden jälkeen absoluuttisesti vähentyneet, mutta luvut osoittavat viennin vähentyneen suhteellisesti enemmän kuin kotimaisen teollisuuden raaka-aineen käytön. Viennin merkitys teollisuuden raaka-aineiden saannin kannalta on siten pienenemässä. Metsänomistajien kannalta se merkitsee sitä, että kotimaisilla raaka-ainemarkkinoilla on oman maamme teollisuus muuttumassa suhteellisesti yhä suuremmaksi ostajaksi.

Edellisessä on käsitelty jalostamattoman puutavaran kokonaisviennin ja kotimaisen puunjalostusteollisuuden raaka-aineiden keskinäistä suhdetta. Seuraavassa käsitellään vielä samoja asioita ja samalla tavalla, mutta viennin osalta on otettu huomioon vain varsinaiset, ulkomaisen teollisuuden raaka-aineeksi menneet puut, joiksi on laskettu samat vientiryhmät kuin aikaisemmin. Vertailu osoittaa siten metsistämme yleensä teollisuuden (koti- ja ulkomaisen) raaka-aineiksi hakattujen puumäärien suhteellista suuruutta.

	Kotimaisen teollisuuden raaka-aineet <i>Rohholz der einh.</i> <i>Holzindustrie</i>	Ulkomaisen teollisuuden raaka-aineet <i>Rohholz der ausl.</i> <i>Industrie</i>
	% molempien summasta <i>in % der Summe beider Kategorien</i>	
1911	93.0	7.0
1912	93.0	7.0
1913	91.2	8.8
1914	91.2	8.8
1915	94.8	5.2
1916	92.0	8.0
1917	92.8	7.2
1918	98.3	1.7
1919	92.4	7.6
1920	92.7	7.3
1921	96.6	3.4
1922	94.0	6.0
1923	90.5	9.5
1924	91.9	8.1
1925	88.6	11.4
1926	87.9	12.1
1927	89.5	10.5
1928	90.6	9.4
1929	91.9	8.1

Jalostamattomana vietyihin puihin sisältyneiden ulkomaisen teollisuuden raaka-aineiden osuudet koko raaka-ainemäärien (koti- ja ulkomaisen teollisuuden) summista laskien ovat luonnollisesti olleet pienemmät kuin koko vientimäärien osuudet, koska suuri osa vientipuista on tässä laskelmassa jätetty huomioon ottamatta. Ulkomaisen teollisuuden raaka-aineiden osuus on ylimalkaan ollut alle 10 %. Vain vv. 1925—27, jolloin paperipuiden vienti oli suuri, nousi osuus vähän yli 10 %. V. 1927 jälkeen on

prosenttiluku alentunut ja v. 1929 se oli osapuilleen yhtä suuri kuin ennen sotaa. Tämäkin vertailu osoittaa samaa kuin edellinen, nimittäin sen, että kotimaisten raaka-aineiden hakkuut metsistämme ovat vientipuihin sisältyviin teollisuuden raaka-aineisiin verraten suhteellisesti suurentuneet, vaikkakin molemmat absoluuttisesti ovat vähentyneet.

Tarkastettakoon vielä millä tavalla pyöreät pinopuut ovat jakaantuneet kotimaisen teollisuuden ja viennin kesken. Kotimaisesta teollisuudesta on tähän laskelmaan otettu mukaan vain paperiteollisuus eli puuhiomot, sulfiitti- ja sulfaattitehtaat, viennistä taas paperipuut ja kaivospölkkyt ja -paalut. Molempien ryhmien absoluuttiset puumäärät ovat nytkin lasketut yhteen ja summista otettu molempien ryhmien prosenttiset osuudet. Kun viennistä on otettu mukaan myös kaivospölkkyt, koskevat vertailut siten viennin osalta muitakin puita kuin teollisuuden raaka-aineita.

	Kotimaassa käytetyt paperi-, sulfiitti- ja sulfaattipuut <i>In Finnland verbrauchtes Papier-, Sulfit- und Sulphatholz</i>	Vientipaperipuut, -kaivospölkkyt ja -paalut <i>Ausfuhrpapierholz, Grubenholz- und -Pfähle</i>
	% molempien summasta <i>in % der Summe beider Kategorien</i>	
1911	49.7	50.3
1912	51.2	48.8
1913	43.0	57.0
1914	56.0	44.0
1915	89.6	10.4
1916	91.9	8.1
1917	93.2	6.8
1918	98.8	1.2
1919	69.6	30.4
1920	56.1	43.9
1921	80.6	19.4
1922	56.3	43.7
1923	50.7	49.3
1924	57.5	42.5
1925	50.0	50.0
1926	53.3	46.7
1927	49.1	50.9
1928	55.8	44.2
1929	60.4	39.6

Tämä asetelma osoittaa, että poikkeuksellista sota-aikaa lukuun ottamatta metsistämme mainittuihin tarkoituksiin hakattu pyöreä havupuinen pinotavara on jakaantunut kotimaisen paperiteollisuuden ja viennin kesken suurin piirtein puoleksi kummankin osalle. Ennen sotaa vietiin pyöreätä pinotavaraa kuitenkin suhteellisesti vähän enemmän kuin sodan jälkeen. Viimeksi mainittuna aikana nousi viennin osuus korkeimmilleen v. 1927. Sen jälkeen se on tasaisesti alentunut ainakin v. 1929 saakka, johon asti kehitystä voidaan lukujen perusteella seurata.

Havupuista pyöreätä pinotavaraa on siis kotimaisen teollisuuden vastaavanlaisiin raaka-aineisiin verraten viety maasta suhteellisesti hyvin paljon. Kotimaisen paperiteollisuuden kannalta edellä esitetyt luvut antavat kuitenkin liian synkän kuvan. Vientipuihin sisältyvät myös kaivospölkkyt, jotka ovat olleet pääasiassa mäntyä. Meidän paperiteollisuudellamme ei kuitenkaan liene koskaan ollut sanottavia vaikeuksia nimenomaan mäntypuiden saannissa, erittäinkin kun mäntyiset paperipuut ovat saaneet olla keskimäärin ehkä jonkin verran huonompia kuin kaivospölkkyt. Pienen mäntypuun tarjonta on siten riittänyt tyydyttämään sekä kotimaisen teollisuuden että viennin tarpeet. Maamme teollisuuspiirien taholta ei olekaan kiinnitetty päähuomiota pienen mäntypuun vientiin, vaan kysymys on koskenut, kuten mainittu, etupäässä pienen kuusipuun vientiä. Sen vuoksi otetaan seuraavassa vielä tarkastettavaksi erikseen kuusisten vientipaperipuiden ja kotimaassa käytettyjen kuusipaperipuiden suhde.

Jäljempänä esitetyt laskelmat on muuten tehty samoin perustein kuin aikaisemmat, paitsi että nyt on otettu kotimaisen teollisuuden osalta huomioon vain puuhiomoiden ja selluloosatehtaiden kuusiset raaka-aineet ja viennin osalta vain paperipuut. Molemmat ryhmät on nykyin laskettu yhteen ja summista otettu molempien ryhmien puumäärien prosenttinen osuus. Koska kotimaisen paperiteollisuuden raaka-aineet on voitu eritellä puulajeittain vain v:sta 1923 alkaen, ei vertailua voida ulottaa sen kauemmaksi.

	Kotimaisen selluloosa- teollisuuden ja puu- hiomoiden kuusi raaka-aineet <i>Fichtenrohholz der einh. Zellulose- industrie und Holzschleifereien</i>	Vienti- paperipuut <i>Ausfuhr- papierholz</i>
	% molempien summasta <i>in % der Summe beider Kategorien</i>	
1923	72.2	27.8
1924	81.7	18.3
1925	63.0	37.0
1926	60.3	39.7
1927	64.4	35.6
1928	68.6	31.4
1929	73.2	26.8

Vientipaperipuiden osuus metsistämme hakatuista kuusipaperipuumääristä on ollut suhteellisesti hyvin korkea, joiakin vuosina lähes 40 %. Korkeimmillaan oli prosentti v. 1926. Sen jälkeen on kotimaisen paperiteollisuuden kuusen käyttö kasvanut ja vienti vähentynyt. Tästä johtuukin, että paperipuiden viennin osuus on v:sta 1926 alkaen yhtämittaa pienentynyt.

Ei ole ihmeteltävää, että näin suuri paperipuiden vienti on aiheuttanut rauhattomuutta kotimaisissa paperiteollisuuspiireissä. Lisääntynyt käyttö omassa maassa ja suuri vienti aiheuttivat aikoinaan kiihkeän paperipuiden kysynnän ja hintojen nousun (vrt. SAARI, 1931). Kuusipuun kokonais-hakkuumäärä kohosi samalla, esim. v. 1927, jolloin tästä asiasta on meillä suoritettu tarkkoja tutkimuksia, huomattavasti yli kuusen kasvun. Metsiemme kuusipuuvaramoja rasitettiin siten hyvin voimakkaasti. V. 1931 oli paperipuiden vienti alentunut lähes 1.5 miljoonalla k.-m³:llä maksimivuoden 1926 määrästä, mutta sillä ei ole, kuten aikaisemminkin jo huomautettiin, ns. paperipuukysymys kokonaan kadonnut meidän metsätaloudellisten ja yleisten talouspoliittisten kysymystemme joukosta.

Vertailtaessa jalostamattoman puun vientiä kotimaisen teollisuuden raaka-ainemääriin, huomataan yleisenä piirteenä, etteivät molemmat käyttöerät ole suinkaan olleet kääntäen verrannollisia. Vaikka molempiin tarkoituksiin on hakattu puuta maamme metsistä ja suureksi osaksi samoilta seuduiltakin, eivät vuotuiset hakkuumäärät toisen käyttöerän suuretessa ole aiheuttaneet toisen pienenemistä. Päinvastoin, jos kotimaisen teollisuuden raaka-aineen käyttö on suurentunut, on vientikin kohonnut suurin piirtein samassa suhteessa. Tämä huomataan yhtä hyvin koko

määriä kuin niiden osia verrattaessa. Jos asetetaan rinnakkain kotimaisen puunjalostusteollisuuden raaka-aineita ja jalostamattoman puun vientiä esittävät luvut tai piirrokset (tämän julkaisun piirros 2, s. 78 ja tekijän aikaisemmassa julkaisussa »Suomen puunjalostusteollisuuden raaka-aineen käyttö vuosina 1911—1929» oleva piirros 3), huomataan niiden kulkevan pääasiassa samalla tavalla. Ennen sotaa olivat molemmat käyttöryhmät verrattain suuret, sota-aikana tapahtui jyrkkä putous, sodan jälkeen yhtä jyrkkä nousu v. 1927 saakka. Siitä alkaen, niin kauan kuin asioita tähänastisten tietojen perusteella voidaan seurata, on taas suunta ollut laskeva. Sama seikka ilmenee myöskin kaikista edellä esitetyistä, asiaa koskevista prosenttiluvuista siten, että sekä kotimaisen puunjalostusteollisuuden raaka-aineiden että jalostamattomana viedyn puun relatiiviset osuudet molempien käyttöerien summista ovat tutkimuskautena, sota-aikaa lukuun ottamatta, vaihdelleet verrattain vähän. Toinen käyttöerä ei näin ollen ole voinut syrjäyttää toista raakapuumarkkinoiltamme. Tämä onkin hyvin ymmärrettävää. Meidän puunjalostusteollisuutemme on sijoittanut tuotteensa samoille kansainvälisille markkinoille, joille jalostamattomana viety puu tai niistä valmistetut tuotteet ovat menneet. Näillä markkinoilla vallitsevat hintasuhteet ja menekkiolot ovat siten yhtä hyvin vaikuttaneet kotimaisen teollisuuden raaka-aineiden hankintoihin kuin ostoihin vientiä varten sitä herkemmin, kun puutavaroiden vientitulit eivät toistaiseksi ole kovin paljon vaikuttaneet raakapuun ostoon meiltä.

Kuinka paljon ulkomaalaisten ostajien esiintyminen meikäläisillä raakapuumarkkinoilla lieneekään aiheuttanut kantohintojen nousua, on kotimainen puunjalostusteollisuutemme pysynyt kilpailukykyisenä. Se on kyennyt laajenemaan siitä huolimatta, että jalostamattoman puutavaran vientikin on kohonnut. Tällä ei kuitenkaan ole sanottu, etteikö kotimaisen teollisuuden asema mahdollisesti olisi vahvempi, ellei maasta olisi voitu viedä erittäinkin paperipuuta jalostamattomana. Mitä tulee nykyiseen puunjalostusteollisuudenkin alalla vallitsevaan lamakauteen, joka sangen voimakkaana tuntuu etenkin sahateollisuuden alalla, niin tuskinpa jalostamattoman puun viennillä tai yleensä raaka-ainekysymyksellä on siinä suurtakaan osuutta. Nimenomaan sahatukkien vienti on viime aikoina nopeasti vähentynyt eikä se kotimaiseen tukkien käyttöön verraten ole koskaan ollut suuri. Samaten voidaan tuskin olettaa, että esim. paperipuiden viennin viimeaikainen aleneva suunta johtuisi pääasiassa siitä, että kotimainen teollisuus olisi karkoittanut ulkomaalaiset paperipuiden ostajat tšekäläisiltä markkinoilta, niin suuri merkitys kuin kotimaisen teollisuuden ostoilla onkin ollut paperipuiden hinnan muodostukseen. Ulko-

maalaiset, etenkin saksalaiset paperipuun ostajat ovat ryhtyneet hankkimaan tarvitsemansa vieraan raakapuun muista maista, joista he ovat saaneet sen edullisemmin kuin meiltä. Vallitseva lamakausi on myöskin johtanut tuotannon vähentämiseen ja samalla paperipuiden tarpeen pienenemiseen ulkomailla. Sekin on osaltaan vaikuttanut pienentävästi paperipuun ostoihin meiltä.

Jalostamattoman puutavaran tuonti.

Maastamme ei ainoastaan viedä, vaan myös tuodaan melkoisesti erilaista puutavaraa sekä jalostamattomana ja puolivalmisteina että valmiina puuteoksina. Vaikka tässä julkaisussa käsitellään varsinaisesti jalostamattoman puutavaran vientiä, selvitetään seuraavassa vertauksen vuoksi myöskin tuontia. Yhdenmukaisuussyistä käsitellään tuontiakin vain jalostamattoman puutavaran osalta.

Ennen v. 1920 näkyvät kauppatilaston tuontiosastossa puutavarat tilastonumeron XIV kohdalla. Tilastonumero on jaettu tavaralajien mukaan alaryhmiin: A. puuaineet ja B. puuteokset, jotka molemmat on vielä jaettu pienempiin ryhmiin. Ryhmä A käsittää todennäköisesti jalostamattoman puun. Siinä on mainittu seuraavat puutavarat: ulkomaalaiset ja hyvänhajuiset, liuskeina tai viiluina tuodut sekä muunlaiset tavarat. Kun tästä erittelystä ei käy täysin selville erikoisesti jalostamattoman puun tuonti siten, että sitä voitaisiin käsitellä yhdenmukaisesti uudistetun kauppatilaston määrien kanssa, tyydytään tässä selvittämään jalostamattoman puun tuontia vain siltä ajalta, jolloin tilasto on ollut samanlaisena, eli vv. 1920—31.

V:sta 1920 alkaen sisältyy puutavaroiden ja puuteosten tuonti kauppatilaston tuontia koskevan osan ryhmään XIII. Ryhmään kuuluvista tavaralajeista pidetään jalostamattomana seuraavat.

Puuta, jalostamatonta: 499.¹ mänty-, kuusi-, koivu- ja haapapuut, 500.¹ tammipuu, 501.¹ muunlaiset, 502.¹ halot.

Kaikki määrät ovat kauppatilastossa kiloina. Jotta tuontimääriä voitaisiin verrata vientimääriin, on ne muunnettava tilavuusmitoiksi. Muuntaminen on suoritettu seuraavien perusteiden mukaan.

Mänty-, kuusi-, koivu- ja haapapuut (499). Tämän ryhmän puutavarat näkyvät kauppatilastossa kilomäärien ohella vv. 1926—31 myös kiintokuutiometreinä. Vv. 1920—25, jolloin vain kilomäärät on mainittu, käytettiin samaa painon ja tilavuuden suhdetta kuin tuontitilas-

¹ Tilastonumero.

tossa vv. 1926—31, eli 550 kg = 1 k.-m³. Puutavaroiden kuoren määrästä ei ole tietoa. Tilastonumeron puumäärät käsittävät pääasiassa tukkeja ja paperipuita, joskaan sitä ei kauppatilastossa nimenomaan sanota. Tukit lienevät kuoretonta puuta ja tod. k.-m³, paperipuut sensijaan ovat voineet olla sekä puhdasta että puolipuhdasta tavaraa. Samaten kuin vientipaperipuissa voidaan puolipuhdaassa tavarassa otaksua kuoren vastaavan täyspuhtaiden puuhukkaa, jonka vuoksi paperipuumääriäkin voidaan pitää kuorettomana puuna, ja siis koko ryhmän määriä tod. k.-m³ ilman kuorta.

Tammipuut (500). Tammea tuodaan maahan pyöreänä, sahatuna tai muuten valmistettuna. Kuinka paljon tuontimäärissä on ollut valmistusasteeltaan erilaista tavaraa, ei kauppatilaston perusteella voida sanoa. HELANDERIN (1922) mukaan on tammen ominaispaino 0.76—0.80. Kauppatilaston kilomäärät muunnettiin edellisen mukaan k.-m³:ksi luvulla 780. Saadut k.-m³-määrät tarkoittavat siten tavaraa sellaisena kuin se on tuotu maahan. Mitään muuntamista pyöreäksi ja kuorettomaksi puuksi ei ole suoritettu.

Muunlaiset (501). Muunnettu k.-m³:ksi kuten tilastonumeron 500 tavarat.

Halot (502). Tullihallituksesta saadun tiedon mukaan muunnetaan siellä halkojen kilomäärät tilavuusmitaksi seuraavien lukujen mukaan: havuhalot 500 kg/p.-m³, koivuhalot 650 kg/p.-m³, sekahalot 500 kg/p.-m³. Kun tuontihalkojen laadusta ei ole tietoa, otaksuttiin niiden olleen sekahalkoja. Jotta määrät saataisiin kuorettomaksi kiintomitaksi ja siten yhdenmukaiseksi vientihalkomäärien kanssa, otaksuttiin pinon tiheydeksi 0.65 ja kuoren osuudeksi 9 %. Näillä edellytyksillä saatiin pinomitta muunnetuksi kuorettomaksi kiintomitaksi kertomalla se luvulla 0.59 (= 0.65 × 0.91) (vrt. sekahalot s. 16).

Tällä tavalla laskien on, halkoja lukuunottamatta, maahamme tuotu jalostamatonta mänty-, kuusi-, koivu- ja haapapuuta (tilastonumero 499) taulukon 36 osoittamat määrät.

Niinkuin edellä jo mainittiin, on tämä ryhmä käsittänyt pääasiassa sahatukkeja ja paperipuita. Kuinka paljon määrissä on ollut kumppaakin tavaralajia, sitä ei kauppatilaston perusteella voida sanoa. Niinikään ei määriä voida eritellä puulajeittain.

Ajanjakson 1920—31 alkupuolella tuonti oli verrattain pientä. Merkittäväksi kohosi määrä vasta v. 1926. Seuraavana vuonna, jolloin puunjalostusteollisuutemme raaka-aineen käyttö oli suurimmillaan, kysymyk-

Taulukko 36. Jalostamattoman mänty-, kuusi, koivu- ja haapapuun tuonti.
Tabelle 36. Einfuhr unveredelten Kiefern-, Fichten-, Birken- und Espenholzes.

Vuosi Jahr	Venäjä Russland		Latvia Lettland		Ruotsi Schweden		Muut maat Sonstige Länder		Yhteensä Insgesamt	
	kg	k.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	kg	k.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	kg	k.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	kg	k.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde	kg	k.-m ³ k:tta Fm ohne Rinde
1920	—	—	—	—	—	—	100	—	100	—
1921	—	—	—	—	—	—	2 844 000	5 200	2 844 000	5 200
1922	—	—	—	—	222 000	400	16 500	—	238 500	400
1923	—	—	—	—	—	—	7 000	—	7 000	—
1924	11 793 600	21 400	—	—	—	—	—	—	11 793 600	21 400
1925	—	—	—	—	—	—	40 600	100	40 600	100
1926	44 693 000	81 300	3 511 900	6 400	—	—	278 500	500	48 483 400	88 200
1927	13 835 700	25 200	—	—	1 833 500	3 300	—	—	15 669 200	28 500
1928	108 858 200	197 900	—	—	—	—	12 900	—	108 871 100	197 900
1929	155 479 400	282 700	2 325 000	4 200	—	—	39 600	100	157 844 000	287 000
1930	296 166 100	538 500	—	—	—	—	18 500	—	296 184 600	538 500
1931	177 706 500	323 100	—	—	100	—	119 500	200	177 826 100	323 300

sessä olevaan ryhmään kuuluvien tavaralajien tuonti laski. V:sta 1928 alkaen se taas nousi ja kohosi v. 1930 yli 0.5 milj. ja v. 1931 n. 0.3 milj. k.-m³.

Viitattakoon tässä yhteydessä lukuihin, jotka Keskusmetsäseura Tapio on tullihallituksesta saanut jalostamattoman mänty-, kuusi-, koivu- ja haapapuun tuonnista vv. 1927—31 (Tapio, 1932). Nämä tiedot poikkeavat taulukon 36 luvuista, jotka vv:lta 1927—30 on otettu ulkomaankauppatilaston vuosijulkaisusta ja v:lta 1931 tullihallituksesta. Erot eivät kylläkään ole suuret. Ne johtuvat siitä, että puiden k.-m³:n painona on vuosijulkaisussa pidetty 550 kg ja Keskusmetsäseuralle annetussa tilastossa 555 kg.

Jos niiltä vuosilta, joilta teollisuustilaston mukaan on tietoja käytettävissä, lasketaan kotimaisen puunjalostusteollisuuden ulkomaisten mänty-, kuusi-, koivuraaka-aineiden käyttömäärät, niin saadaan seuraavat luvut (PÖNTYNEN, 1931).

	1927	1928	1929
		tod. k.-m ³ kuoretta	
Sahat	96 100	144 800	151 900
Puuhiomot	—	—	5 100
Sulfiittiselluloosateht.	—	—	149 100
Yhteensä	96 100	144 800	306 100

Tämän mukaan on teollisuus v. 1927 ja v. 1929 käyttänyt enemmän ulkomaista raaka-ainetta kuin on ollut samojen vuosien tuonti. V. 1928 on taas tuonti ollut suurempi. Tämä erilaisuus johtuu tietenkin siitä, että tuonti- ja käyttövuodet eivät ole olleet samat.

Taulukosta 36 nähdään, että ryhmän puutavarat on tuotu suurimmaksi osaksi Venäjältä. Tämän ohella on joinakin vuosina ostoja tehty Latviasta ja Ruotsista.

Nimenomaan Venäjältä tuoduista puista on Keskusmetsäseura Tapio (Tapio, 1932) myös hankkinut tietoja huomattavimmilta puunjalostustehailta. Saadut tiedot poikkeavat melkoisesti kauppatilaston luvuista. V. 1927 ja 1929 ne ovat suuremmat ja v. 1928, 1930 ja 1931 taas pienemmät kuin kauppatilaston vastaavat luvut.

Halkojen (tilastonumero 502) tuonti on ollut satunnaista, ja määrät ovat olleet pienet. Vv. 1920—31 on polttopuita tuotu maahan vain seuraavina vuosina ja seuraavat määrät:

1926	644 000 kg vastaten	800 k.-m ³ kuoretta
1927	380 800 »	» 500 »
1929	400 000 »	» 500 »

Laskemalla yhteen tilastonumeroitien 499 ja 502 kohdalla mainitut k.-m³-määrät (mänty-, kuusi-, koivu-, haapapuut ja halot), saadaan vv. 1926—31 seuraavat luvut:

vuosi	k.-m ³ k:tta	osuus jalostamattoman puun koko viennistä (k.-m ³ k:tta), %
1926	89 000	2.5
1927	29 000	0.7
1928	197 900	5.2
1929	287 500	9.2
1930	538 500	20.4
1931	323 300	20.3

Jalostamattoman puun tuonti laskettuna osuutena viennistä on ollut eräinä vuosina kokolailla huomattava, v. 1930—31 n. viidennes. Voidaan panna merkille se oudolta tuntuva seikka, että samaan aikaan (v. 1930—31) kuin raakapuun hinnat omassa maassamme jo olivat alhaiset, jalos-

tamattoman puun tuonti on ollut suurimmillaan. SAAREN (1931) tutkimusten mukaan eivät ulkomaisten (venäläisten) paperipuiden hinnat tehtaalla ole olleet eräinä vuosina alhaisemmat kuin kotimaisten. Joka tapauksessa sahatukien ja paperipuiden hankinta Venäjältä on joillekin tehtaille ollut jossain suhteessa edullisempaa kuin kotimaisen raaka-aineen osto. Määrä on useana vuotena ollut niin suuri, ettei ostoja voida pitää satunnaisina. Osaltaan on raaka-aineen laatu ollut vaikuttavana seikkana, sahatukit ovat olleet järeitä, oksattomia, paperipuut tiivisyisiä jne.

Mänty-, kuusi-, koivu- ja haapapuun (niihin laskettuna myöskin halot) ohella on ulkomailta tuotu jalostamattomana jaloja puulajeja, nimittäin t a m m e a (tilastonumero 500) ja m u u n l a i s i a puita (tilastonumero 501). Niiden määrät näkyvät taulukossa 37. Määrät on laskettu k.-m³:ksi, mutta, kuten edellä on huomautettu, tavaroiden valmistusastetta ei tiedetä.

T a u l u k k o 37. Jalojen puulajien tuonti jalostamattomana tavarana.
T a b e l l e 37. Einfuhr edler Holzarten als unveredeltes Holz.

Vuosi Jahr	Viro Estland	Latvia Lettland	Liettua Litauen	Puola Polen	Danzig	Ruotsi Schwe- den	Tanska Däne- mark	Saksa Deutsch- land	Tšekko- slovakia Tschecho- slovakei	Muut Sonstige Länder	Yhteensä Ingesamt
	kiintokuutiometriä — Fm										
1920	100	1 100	300	—	—	100	100	1 400	—	100	3 200
1921	—	—	—	—	600	100	—	400	—	—	1 100
1922	—	—	—	600	100	—	—	600	—	400	1 700
1923	—	—	—	500	300	—	—	200	—	100	1 100
1924	—	—	—	800	—	—	—	1 000	—	100	1 900
1925	—	—	—	1 200	—	—	—	500	—	—	1 700
1926	—	—	—	1 100	400	—	—	500	—	100	2 100
1927	—	—	—	1 200	1 000	—	—	600	—	100	2 900
1928	—	—	—	100	1 800	—	—	1 800	—	200	3 900
1929	—	—	—	100	1 800	—	—	1 700	300	200	4 100
1930	—	—	—	100	1 500	—	—	300	—	100	2 000
1931	—	100	—	—	300	—	—	300	—	100	800

Jaloja puulajeja on tuotu maahan etupäässä huonekaluteollisuutta varten. Suurin osa niistä on ollut tammea. Korkeimmillaan ollessa on tuonti kohonnut n. 4 000 k.-m³.

Tuonti on tapahtunut etupäässä Saksasta ja Puolasta. Myöskin Danzigin vapaakaupungista laivatut tavarat ovat olleet kotoisin pääasiassa Puolasta.

Teollisuustilaston mukaan sahat ovat vv. 1927—29 käyttäneet »muuta» ulkomaista raaka-ainetta kuin mäntyä, kuusta ja koivua seuraavat määrät:

1927	3 200	tod.	k.-m ³
1928	3 400	»	»
1929	2 800	»	»

Kun nämä luvut eivät kovin suuresti poikkea vastaavien vuosien jalojen puulajien tuontiluvuista, niin voidaan otaksua, että kysymyksessä ovat pääasiassa samat puuerät. Niillä muutamilla tuontiliikkeillä, jotka jaloja puulajeja hankkivat maahan, on pikkusahansa kaupungeissa, jotenka maahan saapuneet puut voidaan verrattain pian sahata. Tässä tapauksessa tuonti- ja käyttövuosia voidaan paremmin pitää samoina kuin varsinaisten sahatukien ja paperipuiden ollessa kysymyksessä. Tuonti- ja käyttömäärien pienet erilaisuudet voidaan hyvin selittää johtuviksi molempien erien erilaisista kuutioimisperusteista sekä siitä, että kaikkia maahan tuotuja jaloja puulajeja ei mahdollisesti ole sahattu. Niitä ei silloin ole ilmoitettu teollisuustilastoon. Tietenkin määrättyinä vuotena tuotuja puita on tässäkin tapauksessa saatettu osittain käyttää vasta seuraavana vuotena. Tuonti- ja käyttömäärät eivät senkään vuoksi voi olla aivan täsmälleen samat.

Kirjallisuusluettelo.

- ARO, PAAVO, Pinopuutavaran kiinteän kuutiomäärän laskeminen. (Kiintomittataulukkoja. Keskusmetsäseura Tapion julkaisuja.) Helsinki.
- Asetus, 1919. Asetus vientitullin suorittamisesta puutavaroista, puuvanukkeesta, puupahvista ja paperista. Helsingissä, helmikuun 5 päivänä.
- HELANDER, A. BENJ., 1918. Puutavaran vientitullit. Vastaisen tullipolitiikkamme suunnittelua metsätaloutemme kannalta. Helsinki.
- »— 1922. Metsänkäyttöoppi. Toinen painos. Porvoo.
- »— 1923. Hiomopuiden vientitullit. Suomen Metsänhoitoyhdistys Tapion julkaisuja. Helsinki.
- HOLM, VEIKKO, 1931. Miten metsien hinnat tulevat kehittymään, n:o 2. Helsinki.
- ILVESSALO, Y., 1925. Suomen Kartasto. Atlas of Finland. Atlas över Finland. (Suomen maantieteellinen Seura.) Helsinki.
- »— 1927. Suomen metsät. Tulokset vuosina 1921—1924 suoritetusta valtakunnan metsien arvioimisesta. (The forests of Suomi (Finland). Results of the general survey of the forests of the country carried out during the years 1921—1924.) (Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen julkaisuja 11.) Helsinki.
- Kauppatilasto, 1911—31. Ulkomaankauppa. Suomen virallinen tilasto I A. Helsinki.
- KILPI, O. K., 1921. Hinta- ja valuuttavallankumoukset. Niiden syyt ja seuraukset. Helsinki.
- LUNDELL, OSCAR, 1930. Finlands export efter kriget. Helsingfors.
- LYBECK, BERTIL, 1925. Puutavaramiehen käsikirja. Opas puutavaranhankkijoille, -kauppiaille ja -asiamiehille sekä laivanisännille ja merenkulkijoille. Helsinki.
- Maandstatistiek, 1924—29. Maandstatistiek van den in-, uit- en doorvoer Haag.
- MEYER, ADOLF, 1930. Der deutsche Holzhandel von 1920 bis 1926. Leipzig.
- Monatliche Nachweise, 1913—31. Monatliche Nachweise über den auswärtigen Handel Deutschlands. Herausgegeben vom Statistischen Reichsamt. Berlin.
- PAAVONEN, T. V., 1911. Suomen metsäntuotteiden vienti 25-vuotiskaudella 1886—1910. (Suomen Metsänhoitoyhdistys Tapion julkaisuja, n:o 1.) Helsinki.
- PÖNTYNEN, V., 1929. Tukkien y.m. kappaleittain mitattavien puutavarain todellisen kuutiomäärän laskeminen. (Kiintomittataulukkoja. Keskusmetsäseura Tapion julkaisuja.) Helsinki.
- »— 1929. Kuivien halkojen kuoriprosenteista. (Tapio) Helsinki.
- »— 1931. Suomen puunjalostusteollisuuden raaka-aineen käyttö vuosina 1911—29.

- (Der Rohholzverbrauch der finnischen Holzveredlungsindustrie in den Jahren 1911—29.) (Acta forestalia fennica 37.) Helsinki.
- SAARI, EINO, 1923. Sahapuun ja sahatavaran hinnat Suomessa maailman sodan aikana ja sen jälkeen. (Metsätaloudellinen Aikakauskirja.) Helsinki.
- »— 1931. Tutkimuksia Suomen puuvanuketeollisuuden raaka-ainekustannuksista (Acta forestalia fennica, 37.) Helsinki.
- Tapio, 1932. Raakapuun tuonti Suomeen. (Tapio, n:o 6.) Helsinki.
- STREYFFERT, THORSTEN, 1931. Världens barrskogstillgångar. Stockholm.

Die Ausfuhr unveredelten Holzes aus Finnland in den Jahren 1911—1931.

Referat.

Einleitung.

(S. 6).

Die vorliegende Arbeit bildet einen Teil der grossen, den gesamten Holzverbrauch Finnlands umfassenden Untersuchung, die im Jahre 1927 von der Forstwissenschaftlichen Forschungsanstalt in Finnland unter Leitung von Prof. EINO SAARI begonnen und vor kurzem zu Ende geführt wurde. Diese Untersuchungen beziehen sich zwar in der Hauptsache nur auf das Jahr 1927, doch sind für die wechselnden Verbrauchskategorien, wie den Rohholzbedarf der Holzveredlungsindustrie (PÖNTYNEN, 1931) und die in der vorliegenden Arbeit behandelten Holzmassen Untersuchungen auch für einen längeren Zeitraum ausgeführt worden, da die Zahlen betr. den Holzverbrauch der wechselnden Kategorien nur für ein Jahr kein klares Bild von dem Anteil desselben an dem Gesamtholzverbrauch des Landes geben.

Diese Untersuchung über die Ausfuhr unveredelten Holzes aus Finnland fusst in der Hauptsache auf der amtlichen Statistik (Ulkkomaankauppa, 1911—31). In dem die Ausfuhr betreffenden Teil derselben sind die Holzsortimente verhältnismässig eingehend klassifiziert; für alle Holzwaren liegt ausführliches Vergleichsmaterial für jedes Jahr vor und vor allem sind alle Mengen in Kubikmass und zwar in Kubikmetern als Masseinheit angegeben, so dass sich die Ausfuhrmengen von Jahr zu Jahr leicht verfolgen lassen. Infolgedessen sind in der finnischen Fachliteratur die Ausfuhrmengen für einen längeren oder kürzeren Zeitraum angegeben.

Wenn es sich nur um die Wiedergabe dieser Zahlen oder um eine neue Gruppierung derselben handelte, könnte die vorliegende Arbeit unnötig erscheinen. Aber vom Standpunkt allgemeiner Holzverbrauchsuntersuchungen aus lassen sich die in der Statistik angegebenen Mengen nur zum Teil als solche verwenden, weil die Kubikmassen der einzelnen Sortimente nicht ganz miteinander vergleichbar sind. Die meisten Sortimente sind in Festmass, ein Teil aber auch in Raummass angegeben. Die Behandlung der Rinde ist nicht ganz einheitlich. Die Kubikmenge der beschlagenen Sortimente gibt im allgemeinen nicht das ursprüngliche Rundholz an, sondern weicht von diesem, je nach den Sortimenten und der Kubierungsweise, mehr oder minder ab.

Für die Zwecke allgemeiner Untersuchungen sind die einzelnen Mengen so umzurechnen, dass sie sich einheitlich zusammenzählen und mit anderen Verbrauchskategorien vergleichen lassen. Das geeignetste Mass ist das Festmass. Ausserdem

müssen die Mengen in Holz ohne Rinde und die beschlagenen Holzwaren in Rundholz umgerechnet werden, indem die Holzmenge, die als Abfall zurückbleibt, mitgerechnet wird. Aus dem Obigen geht hervor, dass die einheitlich umgerechneten Ausfuhrmengen sich so deutlich von den übrigen Verbrauchskategorien abheben, dass es angebracht erscheinen muss sie in einer besonderen Veröffentlichung neben den Untersuchungen über den Gesamtholzverbrauch in Finnland zu behandeln.

Wie aus dem Titel hervorgeht, handelt es sich in der vorliegenden Arbeit nicht um die Ausfuhr von Holzwaren aus Finnland im allgemeinen. Die Ausfuhr der eigentlichen Holzveredlungsprodukte, wie Sägewaren, Furniere, Zwirnrollen, Zellulose, Papier u. a. fällt ausserhalb des Rahmens unserer Untersuchung. Die im folgenden mitgeteilten Angaben betreffen nur die aus Finnland ausgeführten runden Stämme oder Stammteile, gespaltene und beschlagene Holzwaren, die unter dem gemeinsamen Namen unveredeltes Holz zusammengefasst werden.

Besonders ist noch darauf hinzuweisen, dass die Holzmassen in dieser Arbeit den Stammteil bedeuten, aus dem die Holzwaren hergestellt sind. Wurzelstöcke, im Walde zurückgebliebene Zöpfe u. a. Abfallteile sind dagegen nicht berücksichtigt worden. Die Holzmassen geben darum nicht die Hiebs- sondern die Gebrauchsmenge des Ausfuhrholzes an.

Da in der vorliegenden Untersuchung speziell die Mengen des unveredelt ausgeführten Holzes festgestellt werden sollen, ist der Preisfrage im allgemeinen keine Beachtung geschenkt worden; die Preise werden nur insoweit berücksichtigt, als dies zur Ermittlung der Holzmassen notwendig erscheint.

Behandlung der Handelsstatistik.

(S. 9).

Um die in der Handelsstatistik angegebenen Holzmassen nötigenfalls in Festmass ohne Rinde und in Rundholz umrechnen zu können, waren in besonderen Untersuchungen die Reduktionsfaktoren zu ermitteln, mit denen die in der Handelsstatistik angegebenen Mengen zu multiplizieren sind um die gewünschte Holzmenge zu ergeben. Im folgenden werden genauere Angaben über dieselben gemacht.

Mastholz. Aus der Handelsstatistik übernommen, da die in dieser angegebenen Holzmassen sich auf in der Mittenstärke gemessene Stämme beziehen und darum im allgemeinen dem wirklichen Festmass entsprechen.

Stangen und Stecken. Aus der Handelsstatistik übernommen.

Leitungsmasten u. a. Ebenso.

Sägeblöcke. Ebenso. Die Sägeblöcke sind nach Holzarten in dem gleichen Verhältnis wie das Rohmaterial der einheimischen Sägewerke unterschieden.

Grubenholz und Grubenpfähle. Dieses Sortiment ist in der Handelsstatistik in Festmass ohne Rinde mit der Zahl 0.75 umgerechnet. Nach ARO (1929) ist die genauere Reduktionszahl 0.70. Da ausserdem das Grubenholz halbreine Ware darstellt, müssen auch für die Rinde noch 3% abgezogen werden. Die Angaben der Handelsstatistik sind darum durch Multiplikation mit der Zahl 0.90 korrigiert worden.

Papier- oder Schleifholz. Die in Festmass angegebenen Zahlen der Handelsstatistik sind unverändert übernommen worden.

Erlen-, Maserbirken-, Zwirnrollen-, Birkenfurnierholz und Birkenprops. Aus der Ausfuhrstatistik übernommen.

Nadelbrennholz. Dieses Sortiment wird in der Ausfuhrstatistik in Raummass angegeben. Als Reduktionsfaktor bei der Umrechnung in Festmass ohne Rinde wurde die Zahl 0.60 verwendet.

Birkenbrennholz, das auch in der Handelsstatistik in Raummass angegeben ist, wurde in Festmass ohne Rinde mit Benutzung der Zahl 0.57 umgerechnet.

Mischbrennholz wurde in Festmass ohne Rinde mit dem Reduktionsfaktor 0.59 umgerechnet.

Grubenbalken, vierkantige.	In	Rundholz	mit der Zahl	1.24	umgerechnet.
Gewöhnliche Balken.	»	»	»	»	1.88 »
Ägyptische Sparren	»	»	»	»	1.24 »
Gewöhnliche Sparren	»	»	»	»	1.38 »
Eisenbahnschwellen	»	»	»	»	1.73 »
Latten.	»	»	»	»	1.94 »

Ausfuhr nach Holzsortimenten.

(S. 20).

Die finnische Handelsstatistik war nicht für die ganze Untersuchungsperiode einheitlich, da 1919 eine Neuordnung derselben durchgeführt wurde, nach welcher die einzelnen Holzsortimente anders gruppiert wurden als früher und gleichzeitig die Bezeichnungen für dieselben geändert wurden. Dadurch wird eine einheitliche Klassifizierung der Holzsortimente einigermassen erschwert, da man nicht genau wissen kann, welche Sortimente vor und nach der Umorganisation der Statistik einander entsprechen. Aus diesem Grunde müssen einige der in der Handelsstatistik angegebenen Holzsortimente zu grösseren Gruppen zusammengefasst werden. Die wichtigsten Holzsortimente lassen sich allerdings für die ganze Untersuchungszeit gesondert behandeln.

Wenn im folgenden die Ausfuhr unveredelter Holzwaren nach Sortimenten (bzw. nach Sortimentgruppen) behandelt wird, so wird das Hauptaugenmerk auf Holzmassen gerichtet, die in Festmass ohne Rinde und als Rundholz gerechnet sind. Die Rubrik in den Tabellen und Aufstellungen »% der Gesamtausfuhr« bezieht sich auf den Anteil des betr. Sortiments an der Gesamtmenge des unveredelt ausgeführten Holzes in jedem Jahre. Wo die Zahlenreihen durch Umrechnung der betr. Zahlen der offiziellen Statistik erhalten wurden, sind die ursprünglichen Holzmassen unverändert daneben angegeben.

Runde Holzwaren.

(S. 22).

Sägeblöcke und Mastholz. Die Ausfuhr der in diese Gruppe fallenden Holzwaren ist aus Tab. 1, S. 22 ersichtlich. Die Sägeblöcke bilden dabei den Hauptanteil, denn die Ausfuhr von Mastholz betrug jährlich nur einige hundert Fm; in einigen Jahren wurde solches überhaupt nicht ausgeführt.

Die Ausfuhr von Sägeblöcken war zeitweilig ziemlich gross; in den letzten Untersuchungsjahren hat sie jedoch wieder bedeutend abgenommen.

Die Aufstellung S. 23 gibt die Höhe des Zolles und der Ausfuhrabgaben für Sägeblöcke in den verschiedenen Jahren an. Wir ersehen daraus, dass die Abgaben von Jahr zu Jahr oft recht bedeutend geschwankt haben. Zeitweilig waren sie sehr hoch — 1920 sogar ca. 34 % vom fob-Werte —, vom Jahre 1922 ab betrug der Anteil von Zoll + Ausfuhrabgabe jedoch nur 3—6 % des fob-Preises. In welchem Umfange diese Abgaben die Ausfuhrmenge beeinflusst haben, lässt sich nicht mit Sicherheit angeben, da die übrigen Faktoren, welche die Höhe der Ausfuhr bestimmen, wie die Lage auf den europäischen Märkten, die Valutaverhältnisse u.a. Momente diesen Faktor zum grossen Teil verdecken.

Die Ausfuhr von Sägeblöcken hat zum grössten Teil aus dem nördlichen Teile Finnlands stattgefunden (Län Oulu). So entfielen z.B. 1927 nicht weniger als 98.2 % der Ausfuhr auf diesen Teil Finnlands, und auch in den übrigen Jahren war das Verhältnis ungefähr das gleiche, obwohl für diese keine genaueren Unterscheidungen nach dem Herkunftsort vorliegen.

Tab. 2, S. 27 gibt die Verteilung der ausgeführten Sägeblockmengen auf die Abnehmerländer an. Der bedeutendste Abnehmer finnischer Sägeblöcke war Schweden. Der Transport von Sägeblöcken nach diesem Lande ist ja verhältnismässig leicht, indem die Flüsse nur nach den schwedischen Sägewerken an der Küste des Bottnischen Meerbusens abgeschleppt zu werden brauchen. Ausserdem waren die Grundpreise für Sägeblöcke im nördlichen Teile Finnlands im allgemeinen niedriger als im südlichen Teile, wo die Konkurrenz um das Rohholz am grössten war. In einigen Jahren haben ausserdem die Valutaverhältnisse die Ausfuhr finnischer Sägeblöcke nach Schweden begünstigt.

Leitungsmasten u.a. Die Ausfuhr von Leitungsmasten, die nie gross war, ist aus Aufstellung 3, S. 29 ersichtlich. Ausgeführt wurde nach verschiedenen Ländern (Tab. 4, S. 31), vorzugsweise nach Deutschland und Belgien.

Stangen und Stecken. Die Ausfuhrmengen sind in Aufstellung 5, S. 32, die Verteilung auf die einzelnen Länder in Tab. 6, S. 33 angegeben.

Grubenholz und Grubenpfähle. In dieser Gruppe bildet das eigentliche Grubenholz den Hauptteil; Grubenpfähle wurden nur wenig ausgeführt. Wie Tab. 7, S. 34 zeigt, bildete das Grubenholz einen sehr wichtigen Ausfuhrartikel. Der Anteil desselben an der Gesamtausfuhr unveredelten Holzes betrug in manchen Jahren ca. 50 %, im letzten Untersuchungsjahr sogar 70 %. Die vom Grubenholz erhobenen Zoll- und Ausfuhrabgaben sind aus der Aufstellung S. 35 ersichtlich. Sie scheinen jedoch die Ausfuhrmengen nicht stark beeinflusst zu haben. Entscheidender wurde die Ausfuhr durch die jeweilige wirtschaftliche Lage in den Abnehmerländern, vor allem in England bestimmt. So hat z.B. jeder grössere Kohlenarbeiterstreik in England auf die Ausfuhr von Grubenholz aus Finnland eingewirkt.

Die Ausfuhr von Grubenholz hat nicht einheitlich aus allen Küstengebieten Finnlands stattgefunden. (Tab. 8, S. 37). An erster Stelle stand die Küste des Bottnischen und des inneren Finnischen Meerbusens, während aus den Küstenhäfen von SW- und S-Finnland nur wenig Grubenholz ausgeführt wurde.

Was die Ausfuhr von Grubenholz nach den verschiedenen Ländern betrifft, die aus Tab. 9, S. 39 ersichtlich ist, so war der Anteil Englands fast immer am grössten. In der

allerletzten Zeit hat sich dieser jedoch etwas verringert und die Gesamtausfuhrmenge auf mehr Länder verteilt.

Papier- oder Schleifholz. Die Gesamtausfuhr von Papierholz geht aus Aufstellung 10, S. 40 hervor. Wir ersehen daraus, dass diese lange Zeit nach dem Kriege geringer war als die Ausfuhr von Grubenholz. Erst 1925 wurden bedeutendere Mengen Papierholz aus Finnland ausgeführt. Die Ausfuhrmenge überstieg in diesem Jahre zum erstenmal 1 Million Fm. Am höchsten war die Ausfuhr bisher im Jahre 1926 (ca. 1.7 Mill. Fm). In den folgenden Jahren ist die Gesamtausfuhrmenge bis in die letzte Zeit ständig gefallen.

Auch der prozentuale Anteil der Papierholzausfuhr an der Gesamtausfuhr unveredelten Holzes weist starke Schwankungen auf. Während die Gesamtausfuhr nach dem Kriege stieg, hat der relative Anteil des Papierholzes doch damit Schritt halten können. Der Höhepunkt fällt für beide in das gleiche Jahr, 1926. 1931 betrug der prozentuale Anteil der Papierholzausfuhr an der Gesamtausfuhr unveredelten Holzes ca. 15 %.

Die Aufstellung S. 41 zeigt die Höhe der Zoll- und Ausfuhrabgaben von Papierholz in den einzelnen Jahren. Mit Ausnahme der Jahre 1919—23 war der Ausfuhrzoll gering und betrug nur etwas über 1 % vom fob-Wert. Unmittelbar nach dem Kriege, wo die Ausfuhrabgabe recht bedeutend war, konnte diese in gewissem Umfang auf die Ausfuhr von Papierholz einwirken, seitdem jedoch keine eigentliche Ausfuhrabgabe mehr erhoben wird, haben andere wirtschaftliche Momente die Höhe der Ausfuhr bestimmt. Da die Nachfrage nach Papierholz bis 1926 immer grösser geworden ist, die Grundpreise aber nicht nennenswert gestiegen sind, hätten die ausländischen Käufer wahrscheinlich einen höheren Zoll zahlen können, als nach 1924 erhoben wurde, ohne dass dieser auf die Waldbesitzer abgewälzt worden wäre. 1926—28 stiegen die Grundpreise bedeutend, so dass in diesen Jahren die Waldbesitzer wenigstens einen Teil des Zolles hätten tragen müssen, soweit nicht eine Verringerung der Ausfuhr die Folge gewesen wäre. In den späteren Jahren ist sowohl die Ausfuhr von Papierholz zurückgegangen wie die Grundpreise gesunken, während das Papierholz überhaupt einen ziemlich schlechten Absatz hatte. Da schon in den besten Ausfuhrjahren die Zoll- und Ausfuhrabgaben nicht besonders hoch waren, dürfte die Erhöhung der Zollsätze in der augenblicklichen Wirtschaftskrise nicht am Platze sein.

Tab. 11, S. 44 zeigt die Ausfuhr von Papierholz aus den einzelnen Küstengebieten Finnlands. Die Gebiete sind die gleichen wie in Tab. 8. Wenn wir die einzelnen Rubriken mustern, sehen wir, dass Papierholz vor allem aus den ostfinnischen Häfen ausgeführt worden ist, während die Ausfuhr aus den westfinnischen Häfen verhältnismässig unbedeutend war.

Die Verteilung der Papierholzausfuhr auf die einzelnen Abnehmerländer ist aus Tab. 12, S. 45 ersichtlich. Vor dem Kriege ging finnisches Papierholz hauptsächlich nach Frankreich und Russland, und zwar in den Jahren 1911—14 jährlich ungefähr die Hälfte der Gesamtausfuhrmenge. Daneben waren auch Holland und zeitweilig Norwegen relativ genommen bedeutende Abnehmer. Da die Papierholzausfuhr vor dem Kriege mit den späteren Jahren verglichen im ganzen unbedeutend war, blieben auch die absoluten Ausfuhrmengen nach den einzelnen Ländern gering.

Nach dem Kriege ist nicht nur die Ausfuhr von Papierholz gestiegen, sondern sie hat sich auch neue Wege gesucht. Russland fiel als Abnehmer ganz fort, der prozentuale Anteil Frankreichs blieb gering. An Stelle dieser beiden Länder traten England, Holland und vor allem Deutschland, wohin seit 1927 ca. 3/4 bis 4/5 der gesamten Jahresausfuhr

ging. Die Einfuhr finnischen Papierholzes nach Deutschland hat jedoch in den letzten Jahren, absolut gerechnet, abgenommen. So betrug 1931, wo der relative Anteil Deutschlands an der Gesamtjahresausfuhr von Papierholz 71.9 % war, die absolute Menge nur ca. 1/7 der des Jahres 1928.

Es ist jedoch zu beachten, dass die finnische Handelsstatistik ein ganz zuverlässiges Bild von der Papierholzausfuhr speziell nach Deutschland erst von 1927 ab gibt. Ein Teil des Holzes, das als Transitware durch Holland nach Deutschland ging, wurde früher zum Teil als Ausfuhrware nach Holland angesehen. Erst seit 1927 wird das wirkliche Abnehmerland und nicht nur das Land, wo die Holzwaren zum erstenmal gelöscht werden, angegeben, so dass die in den späteren Jahren als nach Deutschland ausgeführt bezeichneten Mengen zutreffen dürften.

Die Aufstellung S. 46 zeigt auf Grund der deutschen Handelsstatistik die Einfuhr finnischen Papierholzes nach Deutschland. Es ist zu beachten, dass die betr. Zahlen in der deutschen und finnischen Handelsstatistik beträchtlich voneinander abweichen, was zum Teil darin eine Erklärung findet, dass in der ersteren die Mengen nicht in Raum- sondern in Gewichtsmass angegeben werden, so dass sich bei der Umrechnung in Raummass leicht andere Zahlen ergeben als in der finnischen Handelsstatistik, wo die Primärangaben schon in Raummass gemacht sind. Die Unterschiede dürften ausserdem zum grossen Teil durch Gründe rein statistischer Art bedingt sein.

Aus den Aufstellungen S. 48 ist die gesamte Einfuhr von Papierholz nach Deutschland aus den verschiedenen Ländern in absoluten und relativen Zahlen ersichtlich. (Monatliche Nachweise, 1920—31, und MEYER, 1930). Der Anteil Finnlands an der in Frage stehenden Einfuhr ist in den letzten Jahren bedeutend zurückgegangen, da Deutschland dazu übergegangen ist Papierholz aus anderen Ländern, vorzugsweise aus Russland zu beziehen.

Espenholz. Aufstellung 13, S. 50. Die Holzwaren in dieser Gruppe bestanden in der Hauptsache aus Rohholz für die Zündholzfabrikation. Die Mengen waren im allgemeinen nicht gross. Tab. 14, S. 51 zeigt die Verteilung der Ausfuhr auf die verschiedenen Länder. Danach ging finnisches Espenholz vorzugsweise nach Schweden und in einigen Jahren auch nach Norwegen. Seit 1927 ist kein Espenholz mehr nach Deutschland ausgeführt worden.

Erlen-, Zwirnrollen-, Furnierholz sowie Maserbirke und Birkenholz. Aufstellung 15, S. 52. Auch bei diesen Holzsortimenten war die Ausfuhr nicht gross. Sie ging, wie Tab. 16, S. 54 zeigt, hauptsächlich nach England, daneben auch nach Deutschland und Schweden.

In Tab. 17, S. 55 wird die Verteilung des Birkenrundholzes auf die einzelnen Sortimente gemustert und die Preise für dieselben mitgeteilt. Wir sehen, dass der fob-Preis besonders für Maserbirke jährlich sehr hoch war (1931 beinahe 2300 Fmk per Fm).

Brennholz.

(S. 56).

Die Ausfuhr von Brennholz, die aus Tab. 18, S. 57 ersichtlich ist, war in den einzelnen Untersuchungsjahren recht verschieden. Vor dem Weltkriege bildete das finnische Brennholz einen bedeutenden Ausfuhrartikel. Ihren Höhepunkt erreichte die Ausfuhr

im Jahre 1916, wo ca. 1.9 Fm Brennholz ohne Rinde ausgeführt wurden. Nach dem Kriege fiel die Ausfuhr nach Russland fort und wurden die Ausfuhrmengen geringer. Abnehmer für finnisches Brennholz war vorzugsweise Schweden (Tab. 19, S. 60).

Die Konzentrierung der Ausfuhr auf ein Land — entweder Russland oder Schweden — bedeutete gleichzeitig auch eine verschiedene Verteilung auf die einzelnen Holzarten. Die Aufstellung S. 61 gibt den Anteil der Birke an der jährlichen Ausfuhrmenge an. Solange die Ausfuhr hauptsächlich nach Russland ging, war der relative Anteil des Birkenholzes geringer als später, wo Schweden der Hauptabnehmer war. Daraus geht hervor, dass das nach Schweden ausgeführte Brennholz verhältnismässig bessere Ware war als das nach Russland ausgeführte.

Beschlagene Holzwaren.

(S. 61).

Grubenbalken und gewöhnliche Balken. Tab. 20, S. 62. Die Ausfuhr der zu dieser Gruppe gehörenden Holzsortimente war immer gering. Die Verteilung der Ausfuhrmengen auf die einzelnen Länder ist aus Tab. 21, S. 61 ersichtlich.

Ägyptische Sparren. Tab. 22, S. 64. Darunter versteht man in Finnland Sparren, die wie gewöhnliche Sparren vierseitig beschlagen werden, doch mit Beachtung der Schaffform des Stammes, so dass also die Sparren abgestumpfte Pyramiden bilden. Dieses Holzsortiment wird nach Ägypten ausgeführt und zu Bauzwecken verwendet. Die Ausfuhrmengen waren zeitweilig ziemlich bedeutend; die Ausfuhr fand ausschliesslich aus ostfinnischen Häfen statt. Die Höhe der Zoll- und Ausfuhrabgaben geht aus der Aufstellung S. 65 hervor.

Gewöhnliche Sparren (Tab. 23 und 24, S. 66 u. 69) wurden vorzugsweise nach Deutschland und Dänemark ausgeführt.

Eisenbahnschwellen. (Tab. 25 u. 26 S. 70 u. 72). Deutlicher als die Ausfuhr anderer Holzsortimente zeigt die Ausfuhr von Eisenbahnschwellen, wie grosse Schwankungen in der Ausfuhr unveredelten Holzes nach dem Kriege stattgefunden haben. Vor dem Kriege ging dieses Holzsortiment ausschliesslich nach Russland. Nach dem Kriege fiel Russland als Markt ganz fort, so dass neue Abnehmer gesucht werden mussten. Von 1922 ab sind die finnischen Eisenbahnschwellen hauptsächlich nach Deutschland gegangen.

Latten. (Aufstellung 27 u. 28, S. 73 u. 74). Die Ausfuhr von Latten ist immer verhältnismässig unbedeutend gewesen. Eine bestimmte Richtung lässt sich in der Ausfuhr nach den verschiedenen Ländern nicht feststellen.

Gesamtausfuhr.

(S. 76).

Tab. 29 S. 77 gibt die Gesamtausfuhr unveredelten Holzes nach den verschiedenen Holzarten an. Besonders fällt in die Augen, dass die Gesamtausfuhr schon vor dem Kriege recht hoch war und einen starken Aufstieg zeigte. Seit dem Ausbruch des Weltkrieges ist jedoch ein Rückschlag eingetreten, der sich jedoch deswegen nicht so stark geltend machte, weil Brennholz nach Russland ausgeführt wurde.

Das Jahr 1918 stellte den finnischen Holzexport vor ganz neue Verhältnisse. Während des Krieges hatten sich die alten Handelsbeziehungen gelöst. Nach dem Kriege weist die finnische Aussenhandelspolitik neue Züge auf. Der Handel wurde durch Ein- und Ausfuhrverbote eingeschränkt und ein Lizenz- und ein vom Staate geregeltes Kompensationssystem eingeführt. Dadurch wurde naturgemäss auch die Ausfuhr unveredelten Holzes betroffen, die 1918 ganz unbedeutend war. Doch ist darauf hinzuweisen, dass diese Ausfuhr 1918 auch sonst nicht sehr gross gewesen wäre, denn der Wiederaufbau der Handelsbeziehungen und der Abschluss von Handelsverträgen erforderte eine längere Zeit.

Auch 1919 herrschten im grossen und ganzen noch die gleichen Verhältnisse wie im vorhergehenden Jahre, wenn auch schon Anzeichen der Besserung sich geltend machten. Die Ausfuhrverbote wurden aufgehoben und infolgedessen stieg die Ausfuhrmenge wieder. Doch wirkte die Wirtschaftskrise des Jahres 1921 unvorteilhaft auf die Holz Ausfuhr aus Finnland ein. 1922 hatten sich die Verhältnisse jedoch wieder ausgeglichen. Die Gesamtholz Ausfuhr (nicht nur die Ausfuhr unveredelten Holzes) stieg damals so stark, dass die finnische Handelsbilanz zum erstenmal, seitdem eine offizielle Handelsstatistik vorliegt, einen Ausfuhrüberschuss aufzuweisen hatte. Bestimmend hierbei war allerdings in erster Linie die Verschlechterung der finnischen Valuta und das Steigen der Preise für Holzwaren, doch hat natürlich auch die Steigerung der Ausfuhrmengen einen Anteil an der günstigen Handelsbilanz dieses Jahres. Von einigen Ausnahmen abgesehen, stieg die Ausfuhr unveredelter Holzwaren ununterbrochen bis zum Jahre 1927, wo die Ausfuhrmenge im ganzen 4.3 Mill. Fm betrug.

Im Jahre 1928 machten sich in der Ausfuhr unveredelten Holzes die ersten Anzeichen der Weltwirtschaftskrise geltend. Die Ausfuhrmenge sank dann in den folgenden Jahren immer mehr, bis sie 1931 nur ca. 1.6 Mill. Fm betrug. Gleichzeitig gestaltete sich die Ausfuhr insofern einseitiger, als z.B. der Anteil des Grubenholzes an der Gesamtausfuhr unveredelten Holzes nicht weniger als 70 % betrug.

Tab. 30, S. 81 zeigt die Verteilung der Ausfuhr unveredelten Holzes im Jahre 1927 auf die verschiedenen Teile Finnlands. Es entfielen damals in runden Zahlen 3/4 auf die südliche, 1/4 auf die nördliche Hälfte des Landes. Was den Anteil der einzelnen Holzarten in den verschiedenen Teilen des Landes betrifft, so machten sich keine grossen Unterschiede geltend.

Zum Vergleich ist in den Tabellen 31 und 32 angegeben, wie sich die bedeutendsten anderen Verbrauchskategorien, das Rohholz der Industrie und der Holzverbrauch für den Hausbedarf auf dem Lande auf die einzelnen Teile Finnlands verteilen. Aus Tab. 31 ersehen wir, dass von dem Rohholz der Industrie viel mehr auf die südliche Hälfte des Landes entfiel als von der Ausfuhr unveredelten Holzes, was auch ganz natürlich ist, da die finnische Holzveredlungsindustrie sich vorzugsweise auf S-Finnland konzentriert. Ebenso war der Holzverbrauch für den Hausbedarf auf dem Lande grösser in der südlichen Hälfte des Landes als der prozentuale Anteil dieses Teiles von Finnland an der Ausfuhr.

Die Ausfuhr nach verschiedenen Ländern.

(S. 84).

Auf Grund der finnischen Handelsstatistik liesse sich die Ausfuhr unveredelten Holzes nach verschiedenen Ländern für die ganze Untersuchungszeit (1911—31) ver-

folgen. Da jedoch schon oben bei den wichtigsten Holzsortimenten derartige Zusammenstellungen gegeben sind, beschränken wir uns hier darauf die Verteilung der Ausfuhr nur für das Jahr 1913 und die Jahre 1920—31 zu behandeln. Die Gesamtmengen sind aus Tab. 33, S. 85 ersichtlich.

Mit Ausnahme von Ägypten, wohin nur ein Holzsortiment, Sparren, ausgeführt wurde, ging die Ausfuhr unveredelten Holzes aus Finnland ausschliesslich nach europäischen Ländern, was auch ganz natürlich erscheint, da sich der Transport von Rohholz nach entlegeneren Teilen der Erde nicht lohnt. Die Ausfuhr unveredelten Holzes verteilte sich also etwas anders als die der eigentlichen Holzveredelungsprodukte, von denen ein beträchtlicher Teil auch in aussereuropäische Länder geht.

Auch in der Struktur der Gesamtausfuhr innerhalb Europas haben sich Verschiebungen geltend gemacht, und zwar absolut und relativ (vergl. auch Fig. 4). 1913 ging das unveredelte Holz, wie wir schon bei den einzelnen Holzsortimenten sahen, ausser nach England hauptsächlich nach Russland. Nach dem Kriege (1920) stieg der Anteil Englands fast auf die Hälfte der gesamten Ausfuhr. An die Stelle Russlands trat Schweden. Bis zum Jahre 1927 blieb England der bedeutendste Abnehmer, doch ist der englische Anteil in den letzten Jahren etwas gesunken. Das gleiche gilt auch von dem relativen Anteil der nach Schweden ausgeführten Holzmassen. Dies erklärt sich dadurch, dass die Ausfuhr nach Deutschland, die 1913 4.3 % und 1920 2.2 % der Ausfuhr der betr. Jahre betrug, in den späteren Jahren stark zugenommen hat, und zwar hauptsächlich infolge der gesteigerten Ausfuhr von Papierholz. Vom Jahre 1928 ab, wo die Ausfuhr nach Deutschland mit 38.4 % ihr sowohl absolutes wie relatives Maximum erreichte, ist der relative Anteil dieses Landes höher geblieben als derjenige der anderen Länder. Im letzten Jahre, 1931, hat sich allerdings der Anteil Deutschlands verringert.

Verteilung der Ausfuhrmengen auf Stark- und Schwachholz.

(S. 87).

Die Begriffe »Stark-« und »Schwachholz« sind im folgenden unter Berücksichtigung der finnischen Verhältnisse aufgefasst. Alle Holzwaren, die aus Stämmen von 6 m × 20 cm oder mehr mit Rinde hergestellt sind, werden zum Starkholz, die übrigen zum Schwachholz gerechnet. Es lassen sich allerdings bestimmte Sortimente aus kleinen wie auch aus grossen Stämmen herstellen, doch können wir auf Grund der zur Verfügung stehenden Angaben keine entsprechende Differenzierung vornehmen, sondern rechnen jedes Sortiment als ganzes entweder zum Stark- oder zum Schwachholz. Die Verteilung der einzelnen Sortimente auf diese beiden Kategorien geht aus der Aufstellung S. 88 und aus Tab. 34 und 35, S. 90 und 91 hervor.

Zunächst können wir feststellen, dass verhältnismässig mehr unveredeltes Schwachholz als Starkholz aus Finnland ausgeführt worden ist. In dieser Beziehung zeigt die Ausfuhr unveredelten Holzes eine andere Verteilung als der Rohholzverbrauch der Holzveredelungsindustrie. Schon vor dem Weltkriege stieg der Anteil des Schwachholzes auf über 70 %. Unmittelbar nach dem Kriege sank die Prozentzahl allerdings auf ca. 50 %, doch ist sie später wieder gestiegen. In den letzten Untersuchungsjahren, wo die Ausfuhr von Sägeblöcken abgenommen hat, war der prozentuale Anteil des Schwachholzes sehr gross. So betrug er z.B. in den Jahren 1929—31 ca. 90 % der

Gesamtausfuhrmenge unveredelten Holzes (Fig. 5, S. 89). Die prozentualen Mengen des Starkholzes haben natürlich dementsprechend variiert.

Wenn wir nur den Holzabsatz ins Auge fassen, so hat sich die Struktur der Ausfuhr in den letzten Jahren vorteilhaft verändert. Wenn sich in Finnland nämlich Mangel an Absatz von Holzwaren geltend machte, betraf er vorzugsweise Schwachholz. Die Ausfuhr unveredelten Holzes hat also auf den Absatz von Schwachholz eine günstige Wirkung ausüben können. Es ist jedoch darauf hinzuweisen, dass die absoluten Holzmassen in dieser Beziehung eine viel grössere Rolle spielen als der prozentuale Anteil.

Die Ausfuhr unveredelten Holzes und der Rohholzverbrauch der finnischen Holzveredelungsindustrie.

(S. 94).

Der Ausfuhr unveredelten Holzes aus Finnland ist von Seiten der finnischen Holzveredelungsindustrie lebhaft Beachtung geschenkt worden. Das Ausfuhrholz war nämlich zum Teil das gleiche wie das Rohholz der einheimischen Industrie. Man hat nun behauptet, die Ausfuhr desselben erschwere die Rohholzbeschaffung für die Holzveredelungsindustrie. Besonders ist die Ausfuhr von Papierholz viel diskutiert worden und die Meinungen der interessierten Kreise gehen in dieser Beziehung auseinander. Übrigens hat die Ausfuhr unveredelten Holzes in den letzten Jahren so abgenommen, dass diese Frage ihre eigentliche Bedeutung verloren hat. Doch ist es natürlich von Interesse die Rohholzmassen der einheimischen Holzveredelungsindustrie und die Ausfuhrmengen unveredelten Holzes zu vergleichen, um auf diese Weise ein objektives Material für die Beurteilung der Holz Ausfuhr in ihrer Bedeutung für die Beschaffung von Rohholz für die finnische Holzveredelungsindustrie zu erhalten.

Solche Berechnungen lassen sich heute besser anstellen als früher, wo man nur auf die Angaben der offiziellen Statistik angewiesen war, welche die Mengen in verschiedenen Massen angibt und eine Zusammenrechnung dadurch unmöglich macht, ganz abgesehen davon, dass sich aus ihnen nicht einmal für die Masse, welche die Zahlen angeben, die wirklichen Kubikmengen erhalten lassen. Jetzt sind dagegen auf Grund der Untersuchungen über den Holzverbrauch der finnischen Holzveredelungsindustrie (PÖNTYNEN, 1931) und der Ergebnisse der vorliegenden Arbeit alle Holzmassen einheitlich in wirkliches Festmass ohne Rinde und in Rundholz umgerechnet, so dass sie sich in jeder Beziehung wie in gleichen Massen ausgedrückte Grössen zusammenzählen und behandeln lassen.

Wir untersuchen zuerst, wie sich das unveredelte Holz auf das Rohholz der ausländischen Industrie und das sonstige Holz verteilte.

Zunächst ist darauf hinzuweisen, dass durchaus nicht alles unveredelt ausgeführte Holz als Rohholz von der ausländischen Veredelungsindustrie weiter verarbeitet wird. Nur die folgenden Gruppen können als weiter zu verarbeitendes Holz in Frage kommen: a) Sägeblöcke und Mastholz, b) Papier- oder Schleifholz, c) Espenholz, d) Erlen-, Maserbirken-, Zwirnrollen-, Birkenfurnierholz und Birkenprops. Von dem zur ersten Gruppe gehörenden Holz sind nur die Sägeblöcke eigentlich Rohholz der Veredelungsindustrie, während Masten usw. als solche verwendet werden. Da jedoch das letztere Sortiment in dieser Gruppe eine geringe Rolle spielt, können wir die ganze erste Gruppe

als Rohholz der Industrie ansehen. Die übrigen Sortimenten werden als Brennholz, Bauholz usw. gebraucht; Grubenholz und Grubenpfähle werden zwar in der Kohlenindustrie verwendet, doch lassen sie sich ebenso wenig als eigentliches Rohmaterial ansehen wie das von der Industrie verwendete Brennholz.

Wenn wir in dieser Weise die Verteilung des unveredelt ausgeführten Holzes auf das Rohholz der Holzindustrie und das sonstige Holz berechnen, erhalten wir die in der Aufstellung S. 97 angegebenen Prozentzahlen. Wir ersehen daraus, dass in fast allen Untersuchungsjahren der grössere Teil des unveredelt ausgeführten Holzes auf die zweite Gruppe (sonstiges Holz) entfällt. Im allgemeinen zeigen die Zahlen, dass in der Struktur der Ausfuhr in dieser Beziehung durchaus nicht so grosse Verschiebungen vor sich gegangen sind wie in den absoluten Mengen. Wenn man eine bestimmte Tendenz feststellen will, so könnte man sagen, dass der Anteil des Rohholzes der Holzindustrie im grossen und ganzen bis zum Jahre 1926 eine steigende Tendenz zeigt. In den folgenden Jahren macht sich jedoch wieder ein Fallen deutlich geltend. Die Zahlen für das sonstige Holz haben sich natürlich dementsprechend verändert.

Im folgenden wollen wir näher untersuchen, wie sich das Rohholz der einheimischen Holzindustrie und das gesamte Ausfuhrholz prozentual zueinander verhalten. (Aufstellung S. 99). Da sich der Rohholzverbrauch der Industrie vorläufig nur bis zum Jahre 1929 verfolgen lässt, müssen die folgenden Jahre hier unberücksichtigt bleiben.

Wenn wir die Kriegszeit unberücksichtigt lassen, die störend auf die Ausfuhr unveredelten Holzes und die Rohstoffbeschaffung für die finnische Holzindustrie einwirkte, zeigen die Zahlen, dass die Ausfuhrmengen ca. 16—25 % der Summe beider Kategorien betragen. Im allgemeinen war der Anteil der Ausfuhr vor dem Kriege grösser als nach demselben. Seit dem Jahre 1927 macht sich eine wenn auch nicht sehr starke fallende Tendenz geltend. Beide Kategorien sind von diesem Jahre ab absolut gerechnet geringer geworden, die Ausfuhr unveredelten Holzes hat jedoch relativ stärker abgenommen als der Rohholzverbrauch der einheimischen Industrie. Die Bedeutung der Ausfuhr für die Rohholzbeschaffung der letzteren ist also relativ geringer geworden.

Wenn man das Rohholz der einheimischen Holzindustrie und nur den Anteil des Rohholzes für die ausländische Industrie an der Ausfuhr unveredelten Holzes zusammenzählt und das prozentuale Verhältnis beider Kategorien berechnet, erhält man die in der Aufstellung S. 100 angegebenen Zahlen.

Der prozentuale Anteil des für die ausländischen Industrien bestimmten unveredelten Ausfuhrholzes an der Summe beider Kategorien betrug im allgemeinen weniger als 10 %. Nur in den Jahren 1925—27, wo die Ausfuhr von Papierholz gross war, stieg er auf über 10 %. Von 1927 ab ist er jedoch wieder gefallen und betrug 1929 ungef. soviel wie vor dem Kriege. Wir sehen auch hier wieder, dass die Hiebsmengen zur Rohholzbeschaffung der finnischen Holzindustrie im Verhältnis zu den als Rohholz für die ausländischen Industrien bestimmten Ausfuhrholzes gestiegen sind, wenn auch beide Kategorien absolut genommen kleiner geworden sind.

In der Aufstellung S. 101 wird untersucht, wie sich das Schichtholz auf die einheimische Holzindustrie und die Ausfuhr verteilte. Von dem ersteren sind für diesen Vergleich nur das Rohholz der Papierindustrie, also Papierholz, Sulfit- und Sulfatholz, von dem Ausfuhrholz nur das Papierholz sowie Grubenholz und -Pfähle berücksichtigt worden.

Wenn wir von der Kriegszeit mit ihren ungewöhnlichen Verhältnissen absehen, so verteilten sich die aus den finnischen Wäldern für die erwähnten Zwecke gehauenen

Schichtholz mengen Nadelholz auf die beiden Kategorien ungef. zu gleichen Teilen. Es ist demnach verhältnismässig sehr viel Nadel-Schichtholz aus Finnland ausgeführt worden. Doch geben die in der Aufstellung S. 101 angegebenen Zahlen für die finnische Papierindustrie ein zu unvorteilhaftes Bild, denn zum Ausfuhrholz gehört auch Grubenholz, also vorzugsweise Kiefernholz. Die finnische Papierindustrie dürfte wohl keine Schwierigkeiten in der Beschaffung von Kiefernholz haben, vor allem da letzteres für die Zwecke der Papierindustrie im Durchschnitt vielleicht schlechter war als Grubenholz. Das Angebot an Kiefern schwachholz konnte darum die Bedürfnisse sowohl der einheimischen Industrie wie der Ausfuhr befriedigen. Von Seiten der finnischen Industriekreise hat man übrigens das Hauptaugenmerk nicht auf die Ausfuhr von Kiefern-, sondern vorzugsweise auf die von Fichtenschwachholz gerichtet. Deshalb wird im folgenden das Verhältnis des ausgeführten Fichtenpapierholzes und des von der finnischen Industrie verarbeiteten Fichtenschleifholzes gesondert gemustert. Die betr. Zahlen sind aus der Aufstellung S. 103 ersichtlich.

Der Anteil des ausgeführten Papierholzes an der gesamten aus den finnischen Forsten gehauenen Menge Fichtenpapierholz war sehr hoch, in einigen Jahren sogar ca. 40 %. Es ist darum verständlich, dass darüber Beunruhigung in den finnischen Papierindustriekreisen entstehen konnte. Gesteigerter Papierholzverbrauch und eine grosse Ausfuhr von Papierholz riefen seinerzeit ja eine sehr starke Nachfrage und ein Steigen der Preise für dieses Holzsortiment hervor (vgl. SAARI, 1931). Die gesamte Hiebmenge für Fichtenholz überstieg gleichzeitig, z.B. im Jahre 1927, für das genaue Untersuchungen in dieser Beziehung vorliegen, den Zuwachs der Fichte bedeutend. Später hat der Gesamtverbrauch von Fichtenholz zwar etwas abgenommen und zwar vor allem infolge geringerer Ausfuhr desselben, doch spielt die »Papierholzfrage« unter den forstwirtschaftlichen und wirtschaftspolitischen Fragen in Finnland heute immer noch eine gewisse Rolle.

Vergleicht man die Ausfuhr unveredelten Holzes mit dem Rohholzverbrauch der finnischen Industrie, so findet man als allgemeine Erscheinung, dass diese beiden Verbrauchskategorien sich einander nicht umgekehrt beeinflussten. Obwohl für beide das Holz zum grossen Teil den gleichen Gegenden entnommen wurde, bewirkte die Zunahme in der einen Kategorie doch keine Verminderung der anderen. Im Gegenteil können wir feststellen, dass, wenn die eine Kategorie stieg, auch die andere zunahm, was übrigens auch leicht erklärlich ist, da die finnische Holzveredlungsindustrie ihre Erzeugnisse zum grossen Teil auf den gleichen Märkten absetzte, wie die Länder, die ihr Rohholz aus Finnland bezogen. Die Preis- und Absatzverhältnisse auf diesen Märkten haben ebenso gut die Rohholzbeschaffung für die finnische Holzveredlungsindustrie wie die Holzkäufe zur Ausfuhr beeinflusst und zwar um so empfindlicher, als die Ausfuhrzölle auf unveredeltes Holz nicht stark auf die Ausfuhr einwirken konnten.

Einfuhr unveredelten Holzes nach Finnland.

(S. 106).

Holz wird nicht nur aus Finnland ausgeführt, sondern auch in ziemlichen Mengen und verschiedenen Waren, sowohl als unveredeltes Holz, wie als halb und ganz fertige Holzfabrikate, eingeführt. Obgleich in der vorliegenden Veröffentlichung eigentlich nur die Ausfuhr unveredelten Holzes behandelt wird, wollen wir im folgenden auch die Ein-

fuhr vergleichshalber kurz mustern. Der Einheitlichkeit wegen wird dabei auch hier nur das unveredelt eingeführte Holz untersucht.

Die Einfuhrmengen sind aus Tab. 36, S. 108 ersichtlich. Es handelt sich dabei hauptsächlich um aus Russland importiertes Papierholz und Sägeblöcke. Rechnen wir zu diesen Mengen das Brennholz, das ebenfalls in geringem Umfang nach Finnland eingeführt wurde, hinzu, so betrug die Gesamteinfuhr unveredelten Holzes in % der Ausfuhr unveredelten Holzes in den einzelnen Jahren: 1926 2.5 %, 1927 0.7 %, 1928 5.2 %, 1929 9.2 %, 1930 20.4 % und 1931 20.3 %.

Neben Kiefern-, Fichten-, Birken- und Espenholz sind, wie Tab. 37, S. 110 zeigt, auch edle Holzarten nach Finnland eingeführt worden. Diese waren in erster Linie für die Möbelindustrie bestimmt und stammten vorzugsweise aus Deutschland und Polen.

Korjattavaa:

- S. 13, rivillä 1 alhaalta on: ailla tarkistaa; pitää olla: lailla tarkistaa
- S. 22, alaviitta kuuluu sivulle 23.
- S. 53, rivillä 6 ylhäältä on: käy seuraavasta; pitää olla: käy selville seuraavasta
- S. 56, rivillä 18 ylhäältä on: tosir; pitää olla: tosin
- S. 74, rivillä 10 ylhäältä on: 20 %. Vaasan; pitää olla 20 %, Vaasan
- S. 83, rivillä 13 ylhäältä on: puunjalostusteollisuutemme; pitää olla: puunjalostusteollisuutemme
- S. 87, lihavalla painetussa otsikossa on: Vientimääräinen; pitää olla: Vientimäärien